

உ

கணபதி துணை

மாணிக்கவாசகரென்றுவழங்குகின்ற

திருவாதவூரர்புராணம்.

இஃ து.

கடவுண்மகாமுனிவர்

அருளிச்செய்த-மூலமும்.

காஞ்சிபுரம்

குமாரசுவரமிதேசி

செய்த-உடையுமு

திருவாலூர்

தியாகராயசுவாமிகளால்

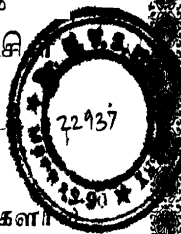
பார்வையிடப்பட்டி.

காஞ்சிபுரம்,

வீரசாமிமுதலியார் குமாரர்

வேங்கடமுதலியாரது

அச்சுக்கூடத்திற்

உ

சிவமயம்.

திருவாதவூரர்புராணம்.

மூலமும் - உரையும்.

காப்பு.

விநாயகவதுதி.

பவளமாலவனாசினிலவெறிப்பதுபோல்

பரந்தநேறழகுபசகடமபிற

பிவளம் துடனின்றாடியபாமன்

சிறுவனைப்பாரதப்பெருமபோ

தவளமாமருப்பொன்றொடித்தொருகாக

றரிததுயாகிரிப்புறக்கெழுதுவ

கவளமாகளிறறின்றிருமுடிமபடைத்த

கடவுளைவினைநதுகைதொழுவாம்.

இதன்பொருள்,

பெரிய பவள மலையி னிடத்திலே சந்திரிகை விகவதுபோல்கிவ
நத்தனது திருமேனியிற் பாவப்பூசிய திருநீற்றினழகான துடமாதேவி
பினைத் துபசிபநிருமேனியிலே பிரதிபலிக்குமபடி அதேதேவியுடனின்ன
விருத்தனஞ்செய்தருளிய பாமசிவனுடைய புத்திரனைப் பெரியபாரதபு
த்தத்தைக் கனது வெண்மைபொருந்திய பெரிய கொம்பொன்றை
யொடித்து, ருணகயி லெழுத்தாணியாக வைத்துக்கொண்டு உயர்ந்த

மகாமேருகிரியை ஏடாகக்கொண்டு அதனிடத்தெழுதியருளுங் கவளத்
தைக்கொள்ளுகின்ற பெரியயானையினது திருமுகம்படைத்தவிரைய
கக்கடவுளை மனதிலேதியானிதது இரண்டுகைகளையுருவிதது வண
கருவாம என்மவாறு,

சபாபிதஸ்துதி,

இகதருமடநகையொ டிசைநதுயிருடமபுபோல்
விதம்படுலகைகளின்மீறிரதொளினவருவார
மதகைமொடிதுநீதுமிவளவகெழமுழுவகவே
சிதம்பரடமபயில செழுங்கழலிறைஞ்சுவாம,

இ-ள. இதத்தைத்தருகிற சிவகாமியம்மையுடனே பொருந்திட
யிருமுடமபுமபோலப் பலவகைப்பட்ட எல்லாவுலகங்களிலேயும் நி
றைந்து சோதிசொருபரைய விளவருஞ் சபாநாயகரதுமிாதகவாத்தி
யததுடனே பேரிகையும் வளம்பொருந்தமுழுவகச் சிதம்பரத்திலேந
டனஞ்செய்யாநின்ற செழுமைபொருந்திய திருவடினை வணங்குவா
மென்றவாறு,

சிவகாமியஸ்துதி

ஆடகசிதம்பரவணங்குமையணங்கிலா
நாடகனளநதசுகநன்குபுனைபங்கினை
ளேடகமணம்பொருவவெககணுமிசைநதுள்ள
பாடகமிலங்குசிறுபங்கயமிறைஞ்சுவாம்

இ-ள. பொன்னம்பலத்தினிடத்தே தங்கிய அழகியஉமாதேவியரு
த்தமில்லாதுகருந்தஞ்செய்தருளுகின்ற சபாபதியினது அளவற்றசுக
தனத்தன்மையுடையதென்றுகொண்டு அவருடையபாகத்திலவாழ்பவ
ளதுதன்மையுடையபுகடத்திருக்கு மணம்போலச்சராசரங்களனைத்
தினாரித்தருகுகின்றது இப்படிப்பட்டசிவகாமியம்மையினது பா
டகவண விளவருகின்றசிறியதாமரைமலர்போன்ற பாதங்களைவணங்
குவாமென்றவாறு,

பிரமணியஸ்துதி,

நுகைமந்திரப்பொ தம்பிமுகனெம்பசீர்
கருகுஞ்சிறுஞ்சிறுசதவகைகளபுலம்பவே
மகையுமைகண்குளிரவந் துலவுகின்றதா
ளங்கைமலர்கொண்டிமிகுமன்புடனிறைஞ்சுவாம்,

இ-ள. பரிசுத்தவாகிய மதசலத்தைப்பொழிகின்ற மதகத்தையு
டைய உயாவாகியயானைமுக விரையகருகினைய முருகக் கடவுளினது
சிறப்புத்தவகிய பொற்சிலம்புகளும் சிறியசதங்கைகளும் இத்தகைமன
கையாகிய உமாதேவியினது கண்களாகுளிரும்படிவந்து உலாவாநின்
ற பாதங்களை அழகிய கையினிடத்திலே மலர்களைக்கொட்டு அருச்சித
து மிருகத அன்புடனே வணங்குவாமென்றவாறு

மந்திரிச்சூக்கம்.

(இ-ள்.) நாநிகராவகளை மிகவுஞ்சிறப்பாக அலங்காரஞ்செய்து அரி யபொன்னும்பவரத்தமும் குவித்துவைத்து, நன்மைபுடனே ஒருகபதி னத்திலே தவமணமுந் திருநீறுமணமுந் தவறிலலாதசிவமணமும் பெறும்படிக்கு ஒருபர்த்தியாயா முன்னிலையிலே கல்வியென்னு மங் கையைமாணிக்கவாசகருக்கு மணஞ்செய்வித்தார்க ளென்றவாறு. (1)

உபநயனம்.

இது நான்மற்றல்லது தூலில்லையெனும்புசமய
விதநூலுநதலநூலுமளிரிந்தபுராதனநூலும்
பொதுநூலென்றுலகனைத்துமபுழைமறைநூலுஞ்சைவ
முதநூலுநதரிப்பார்க்குமுந்நூலுந் தரித்தார்கள்.

(இ-ள்.) மெய்ம்மையுள்ள நூலிதுவேயுல்லாமல், இப்படிப்பட்டநூ ல்வேறேயில்லையென்று வாதிக்கும் சட்சமயிகள் நூலகனும் ஸ்தலபு ராணநூலகனும் விரிந்துவிளங்குகின்ற பதினெண்புராணநூல்களும் உலகமெல்லாம் பொதுநூலென்று புகழ்கின்ற நாலவேகநூல்களும் பழமையாகிய சிவாகமநூல்களுந் தரிப்பவராகிய மாணிக்கவாசகருக் குமுப்புரிநூலுந் தரித்தார்களென்றவாறு. (1க)

புனைபுஞ்செழுநீரும்புகக்கூயுநிலைகுமல
சகலையுந் தோளர்புலியதக்கலையாநலநுளா
லொக்கலையுமபிறக்கலையுமொழிததிமொகமகலையு
மெக்கலையுமகறுணாநதாரீரெட்டாண்டெல்லையினில்

(இ-ள்.) மிகுந்து அலைகின்ற செழுமைபொருத்தியகங்காரதியும் மூ ன்றும்பிறையுந் தரித்தவராயும் எவும்பணியலைகின்ற தோளையுடைய ராயும் புலித்தோலாகிய வுடைபையணிந்தவராயு மிருக்கின்றபரமசி வனுடையநலன்கிருபையினாலே தேகபந்துக்களையும் பிறவிததுன்பத் தையும் நீக்குகின்ற சிவாகமங்களுந் மறறெந்தநூல்களும் பதினாறுவய தளவிலே கற்றறிந்தார் மாணிக்கவாசகரென்றவாறு, (1உ)

உழைக்காசனுக்கன்பாகியுண்மையறிநதுலகமெலாம்
பிழைக்கவருட்கவிபாடிமபெரியவாதஞ்செயலெல்லாந்
தழைத்தகலைத்தமிழ்மாரன்றகோர்களுநாப்பவரந்
தழைத்துரிமைத்திறநல்கியகலாநன்பாயினுன

(இ-ள்.) மாணேந்திய கையினையுடைய பரமசிவனுக்கு அன்பராகி மெய்ப்பொருளறிந்த உலகமெல்லாம்பிழைக்கும்படித் திருவாசகம் பாடியமாணிக்கவாசகருடைய செய்கையெல்லாம் தழைத்திருக்கின்ற தமிழைவளர்க்கும் பாண்டியராசனுனவன் பெரியோரக ளொல்லக் கேள்விப்பட்டி அவனை அழைப்பிததுத் தகைஞரியவராகி அவருந் குறிக்காதசினேகனுனென்றவாறு. (1ங்)

செவகோலமிடுப்பழனததடம்புடைருழவாதலு
ரெவகோலின்செய்கையறிதியல்புடையோனொருடி.

பொங்கோதவெலையெழாந்துபெருமபகைதாநது
செனையான்மைமுறைதததுஞ்செழுநகலமைததிறல்வி.

(இ-ள்.) சகரூப சததிககிஹவிசாலமாகிய வயல்புடைசூழ்ந்த
ததிருவாசலூரிவகரிக்கது மாணிக்கவாசகருடைய கல்விமுதலியவை
களின் வலலமைதெரிந்து ததூதியுடையவென் ததிறந்து மிருகசததத
தையுடைய கடலசூழ்ந்தபூவுலகத்தை தட்சிததுசசததருகாளைகளை
நதமனுநீதிமுறைமைதததும் முகன்மையாகிய மந்திரித்தனவகை
கெதான் பாணடியரசனென்றவாறு. (உச)

வேறு.

தென்னவன்பிரமராயனென்றருளசிறக்கராம
பன்னவாமதிகநல்கிவையகமுய்வதாக
மின்னவமணிப்பூணுடைவெண்மதிககவிகைதண்டு
பொன்னவிரகவரிவேழமெரித்தனன்பொருளைநாடன்.

(இ-ள்.) பின்னுமரசாகவெல்லா மதிக்குமபடி தென்னவன்பிரமரா
யனென்றுசிறக்கபெற்ற ஒருதிருப்பெயர்கொடுக்க உலகமரிமைத்
குமபடிமியது கின்ற வவாகருபுபரணமும பிதாமபரமும வெள்ளிச
நதிரவாட்டககடையும சிவியையும பொறபிரகாசமுடைய வெணசாம
ரவகருநாயனை ஒருவகை மெதான்பாண்டியரசனென்றவாறு. (உச)

இந்நிரசசெலவாடபோலவிசைநதுளவிற்பமெய்தி
மந்நிரததலைமம துணைவணபுகழவாசலூர
தந்நிரகவெகுகுதிசூழக்காரவககணககளைமி
மந்நிரகுகுதிசூழாமணமோமநகவெணமதியமொததார

(இ-ள்.) இந்நிரசமபகதபோல துணைநிருக்கின்ற பாககியததின
லவிபாபகைப்பொருநீ முதனமந்திரியாசப்பெற்ற வளமபொருநி
யபுகழையுடைய வாதலூரானவா மறமந்திரிகளாபிரதானிகளகூட்ட
களுகாமஜுருக்கலால் தட்சததிரகூட்டகளை சூழந்நிருக்கஆசததி
னினமிழிந்தபூலோகத்திலமாநக வெள்ளியசந்நிரனை யொததாடன்
மவாறு, (உச)

பெருவகடனாகீதிபெருகியேதருக்குநலகி
யிருவகடத்ததேணமேலவைததிண்டருளபூண்டகோவுவ
கருவகடநாகமெட்டுவகாலமாகமெட்டும
பரவகெடவுலகபாரம்பரித்தனாதிருத்தமிககார,

(இ-ள்.) பெரியகடமைபாக நீதியைவிரததிபண்ணியவாக்குககளி
ப்பையுண்டாககிப் பெரியககணமணிந்ததன்னுடைய தேரனினம்து
வைககககககும் கிருபைமையுடைய பாண்டியரசனும் கரியமதம
பொழிகின்ற அஷ்டகஜகளும விஷத்தையுடைய அஷ்டமாநககளு
ம்சமககின்ற பூமிபாரமநீங்கத்தாமே சுமநதாரமாணிக்கவாசகர்-எ-று

காதலீததருசெய்வோரககுக்கவகமுனகண்ணுமரி
யேதிலர்க்கிமபையாகியிறைஞ்சினர்க்கிப்புகரி

யா தலர்க்கன்னையாகியானடிக்கன்புமிக்கார
பூதலத்திறைவனுனைபொதுவறகடத்துநாளில்

(இ-ள்,) விருப்பனாகொண்டு தருமஞ்செய்ப்பவர்க்குத் துன்பம்வாரா
மற்காசுகின்றஒருகவசமாகியும் சிறந்தகண்களாகியும் மற்றவர்களுக்கு
த்துன்பத்தைத் தருகின்றவராகியும், வணங்கினவர்களுக்கு இன்பத்
தைத்தருகின்றவராகியும் ஏழைகளுக்குத்தாயாகியும் சிவனது திருவ
டியிலே அன்புமிகுந்தவருமாகிய மாணிக்கவாசகா பூவுலகத்திற்கு அ
ரசனாகியபாண்டியராச னுக்கினையைப் பொதுமைநீங்க நடத்துகின்ற
நாளிலன்றவாறு, (யஅ)

பறபலபொருளாயுள்ளபாசமுமதனையேவி
யுறபவபேகமானவுடம்புயிரொசின்குமாறு
மறபுகபுகதிமுத்தியளித்தருளா லேமேலாந
தற்பாண்டத்துமாறுமுணாநதனாசைவநூலின்

(இ-ள்,) பலபலசத்திகளாயிருக்கின்ற மலன்களும் அம்மலன்களைப்
பொருந்தி எழுவகைப் பிறவிதோறும் பேதப்படுகின்றஉடம்பும் உயி
ரும் ஓடுகொகிறவிதமும ஆச்சரியமாகப்படுத்தமோகுகளைக்கொடுத்த
துக்கிருபையினுலேமேலாகியபரமசிவன் நடத்துமவிதமும சிவாகம
ங்கள்ஸ்திரந்தா மாணிக்கவாசகொன்றவாறு, (யக)

அவவியமனத்தினுலேயனைத்தருவகுகளகூடி
யிவவுயிர்பிறந்துமிளவிறநதிமென்றிதகி
வெவவெயிலவருத்தமுற்றா மென்னிழலவிரும்புமாபோ
னவ்வியுமமுவுமேகதமபனுநகன்புமிக்கார

(இ-ள்,) அமுககாறமையுடையமனத்தினுலே எல்லாவுருவகுகளோ
டுகூடிஇருக்கையிர்பிறந்து மறுபடிஇறந்திமென்று இரக்கமுறமாக
கொடியவெய்யிலிலே வருத்தப்பட்டவாகள மெல்லியநிழலையிச்சிக்கு
றுறுபோல மாணுமமுவுமேந்திய பரமசிவனிடத்திலே அன்புமிகுந
ர்மாணிக்கவாசகொன்றவாறு, (யஉ)

தித்திறவினையினுலேசிறைப்படுமுயினா பெலலாம
பாராதனருலகவாழ்விறப்பயனிலையென்றுதேர்தது
கூத்தினர்தன்மைவேறுகோலம்வேறாகுமாபோ
னீத்தனாமனத்தின்முன்போனிரிழத்தினாவழுதிரீதி,

(இ-ள்,) பொலலாத்திறவினையினுலேகட்டுப்பட்டுப்பிறப்பிறப்பில்வ
ருந்தகின்ற சிவகோடிகளைப்பார்த்து உலகவாழ்வில் ஒருபிரயோசன
முயிலையெனறுதெளிந்தது கூத்தாடிகளுள் - ய கூறுத்தவேறுமவே
ஷமவேறுமாவதுபோல உலகவாழ்க்கையைப், பொய்யென்று மனதி
லேவினைத்தவராய் முன்போலப் பாண்டியராசனுடைய நீதிமுறை
யைகடத்திக்கொண்டிலந்தார வாகளுொன்றவாறு, (யக)

வரமுடன்புவிபிறீறூன் றுமறையவர்க்கிறைவருண்மை
தருமுணர்வென்னுந் தஞ்சத்தினிபாதமெய்தி
பரமவஞ்செழுத்துமொன்றாமபராபரமுணர்ந்ததுநான்
குருபரன்றிருததாள்சென்றுகூடுதலவேண்டுமென்று,

(இ-ள,) அனுக்கிரகத்தினாலே பூலோகத்திலே திருவவதாரஞ்செய்த
மமாணிக்கவாசகர் உண்மையறிவைத்தருவதென்னப்பட்ட அதிதீவர
பகருவத்தைப்பெற்று உயர்ந்த அஞ்செழுத்தின் பொருளாயுள்ளசிவ
தகையறிவிக்கும்ஞானசாரியின் திருவடியைக் கூடல்வண்டுமென்
றுகினைததொன்றவாறு, (உஉ)

மமகடவிஸங்குதன்னுல்வளங்கெழுள்ளினிள மேவு
நறகனிகொள்ளவேண்டியநதுகலவெறிவாரபேரஸச
சறகுருவுள்ளேவென்றுநாமோதாக்கமெல்லாஞ்
சொந்தலைஞானசைவாதமமுடன்சொல்லவற்றாறு,

(இ-ள,) குரங்காகிய மிருகத்தினாலே வளமபொருந்திய விளவினு
கைய நல்லபழம்பெறவிரும்பி நயப்புடனேகலைவிட்டு தெறிவாரகள்
போல நல்லகுருவுண்டோவென்று தேடுவாராகிய மாணிக்கவாசகர்
வாகுகொல்லாஞ் சொல்லுகின்ற கலவியிலேவல்ல சைவாசாரியா
களுடனேபேசிப் பிரசங்கமபண்ணினொன்றவாறு. உஉ

வளவசெழுபுவிபிறுள்ளவாஷியவகாவுமோடி
விளவகிசைவண்திதண்டேன்மிகுமலாதேடுமோபோ
லுளவகொளநிமலனன் னூலில்தினருண்மையெல்லா
மளந்தறிவுணர்ந்தநோயாவொன்றுநாளில்,

(இ-ள) வளம்பொருந்திய பூலோகத்திலேயுள்ள தடாகங்களிலுஞ்
சோலைகளிலுஞ்சென்று விளவகுகின்ற இசையையுடைய வண்டுகள
குளிரந்ததேனிறைந்த மலாகளைத்தேடுவதபோல மன்கொள்ளச்சி
வாரமங்களைக்கற்றறிந்த மாணிக்கவாசகர் மெய்ப்பொருளெல்லாமு
ளவைசெய்து அறிவிலேயறிந்த தன்மையையுடைய ஞானசாரியாய்
வொன்றாடியுதநாளிலென்றவாறு, உச

வேறு,

மேதருவலிகையென்கணும்வீசிபகவரிபசைந்தமு
மாதவமுனிவர்களந்தணைமாசறுகவிஞ்செறிந்திட
வேதயின்மகிசுபுக்கவனோகெழுமணிமுடியின்றிரா
ளாதவன்மிசையெழுவந்தரியாசனமதனிவீருந்தனன்,

இ-ள, மேன்மையையுடையமகையர்கள் வீசுகின்றசாமறைகளெ
ங்குமசையவரும் மகத்தாகிய தவஞ்செய்கின்றமுனிவர்களும் பிராமண
ர்களும் குற்றமற்ற வித்தைவசனங்களும கெருங்கவும் பழுதிலலாதசக்
திசுருத்திலேவந்த அரிமாத்தன பரணடியாசைவானவன் அழகு
பொருத்திய திரட்சியையுடைய மணிகள்படுத்தி கிரீடமாகியதூரியன்

சிரசிலே உதயமாகும்படிவந்து சிங்காததைதிலே எழுந்தருளினிருந்தானென்றவாறு, உரு

தாதகிமாபனெடுமபுவிசார்தருமாழகடலின்கரை
திதிலமா தூரகவகொம்சோகெழுமாரியாவந்தன
தோதிலரயதுகண்டனமியாமெனவேதொழுதன்பொடு
மேதினிகாவலன்முனசிலமேதருதாதாவிளம்பினர்,

இ-ள், அப்பொழுது ஆதகிமாலையணிந்த மாப்பையுடைய சோழ-
ராசாவினுடைய ஷெடியதேசத்திலேசோந்தகடற்களையிடத்தேகுற்ற
மற்றமேன்மைபொருந்திய குகினாகளகொண்டு சிறப்புப்பொருந்தி
யஆரியதேசத்தார வந்திருக்கிறார்கள பழுதற்றபாண்டியராஜனையா
களதுபார்த்தோமென்று வணங்கி அன்பினுடனேபுலிகாவலனாகிய
ஆசன்முன்னே மேன்மைபொருந்திய சிலதாதாக்கள் சொன்னார்
கொன்றவாறு, உரு

ஏவலசெயவார்சுளிலிங்கிவரேபரிவானரென்றிகள்
மேவியதுததாவனநிறன்மீனவாகோனுமகிழந்துபின்
வரவுநமா தூரககெடுகொருமெனாவுடலுந்தன்
தாவிபுமாயானபுடையாமுகநாடிமொழிந்தனன்.

இ-ள், நமமுடைய ஏவலசெய்பவருக்குள்ளே இவர்களே அன்பு
டையவர்களென்று அந்தவலிமைபொருந்திய தாதாக்களைச்செளரியத
தையுடைய பாண்டியராஜன்மகிழந்து பின்புதாவுகின்றசலகுகினா
யைக்கொண்டவாருமென்று தனதுடலுமுபிரும் போன்றவராயுஞ்சி
வனிடத்திலேஅன்புள்ளவராயு மிருக்கின்ற வாதலூராமுகத்தைப்பா
ரததச்சொன்னானென்றவாறு, உரு

மீனவாகோன்மொழியின்படிவேணியனேசரிசைந்தமின்
னானசோதியுடன்புலியாளபவன் வாசிகொளுமபடி
லானளிமானமெனாதிருவாழ்வுளகோயிலபுருததன்
லீனமிலாகெறிவந்தபொன்னேமெழுமோடிவழங்கினன்,

இ-ள், அப்படிசொன்ன பாண்டியராசனுக்காலிப்படி சிவனுக்கு
நேசராகிய வாதலூர உடன்பட்டபின்பு மலாரதமுகத்தை யுடையவ
னாய்ப்புலுலகையாளுகின்ற பாண்டியராசன் குகினாகொளுமபடி
க்குததெயவலிமானமென்று சொல்லதக்க செலவம்பொருந்திய அ
ரமனைக்குள்ளேபோய நலவழியிறசம்பாதித்த தன்னுடையதிரவியத
திலே காற்பத்தொன்பதுகோடிபொன் கொடுத்தானென்றவாறு,

விறபடைவெற்றிமடந்தையுமிகம்மலர்த்திருவும்பபின்
மற்புயவெறபினகயல்லைதவலததன்வழங்கிய
பொறபுமிருத்ததனகொடுபொற்கவனப்பரிக்கொண்டிட
நற்பயணத்தைமுயன்றனாககனைகெடுக்காதின்றவாறு,

இ-ள், விற்படையுடனே ளிஜயமகையையும் மேலாகியதாமரை மல
ரிருக்கின்ற திதேவியர் தங்குகின்ற புஜத்தைபுடையவனுக்கிடம்

க்கொடியை வஸதுபக்கத்தினுயர்த்தவனாகிய மிருக்கின்றபாண்டியரா
ன்கொடுத்த அழகுமிருந்த திரவியத்தைக்கொண்டு வேகதையுடை
யசிறந்த குதிரையைக்கொள்ளுதற்கு நல்லவேளையிலபிரயாணவகொ
ள்ள முயற்சியெய்தா பரமசிவனையே உருகிநீனக்கின்ற மாணிக்க
வாசகொன்றவாறு, உக

மெய்த்தவருற்றபெருநுதறைவித்தககாகருறுகுமபடி
வித்தகுறம்பொருள் கொண்டு நீர்ப்படியிறசெல்லுமென்றவி
னத்தகுபுத்தியொழிந்தயிரறப்புத் முததிபெறுமபடி
யுய்த்துளசக்தியுடன்பொருவொத்தகனுததமபபஞ்சவன்

இ-ள, உண்மையாகிய தகத்தினையுடையோரகளிருக்கின்ற திருப்
பெருநுதறையிலே ஞானகேசிகையையுடையபடி இருத்த தகுதியுள்ள
நல்லபொருளை யெடுத்ததுகொண்டு இரதப்பயுமியிலே போமென்று
சொன்னபடியால் பழையகீனவெல்லாம ஒழிந்த உரீரானதமேலா
கிய மோக்ஷதைப்பெறுமபடிச் செலுத்துகின்ற அருட்சத்திகுச்ச
மானமானன் உத்தமனாகிய பாண்டியராசனென்றவாறு, * (நய)

பறநிலாபெற்றசிவன்முலபறநினாக்லைவண்டமி
முறறமலைகிறவன்றனை யொக்கமதிச்சருள்கொண்டலை
விறறுவசத்தனெடுமபடை மிக்கபுலிகொடியன்படை
மற்றுள்கொற்றவாதம்படைவாகமுமுறகொடெழுந்தன,

இ-ள, ஒருபொருளிலும் பறநிலலாதவராயும் பரமசிவனுடையதி
ருவடியிறபறமுள்ளவராயும் இருக்கின்றவரை வணமை பொருந்தியத
யிழ்விளவையிருந்த அரசப்பொதியுமலைக்கு அரசனாகிய பாண்டியனு
க்குச்சமானமாக மதிக்கத்தக்க கிருபாமேகமகிய மாணிக்கவாசகரை
விறகொடிபடைத்த சேரமானுடைய நெடியசேனைகளும்மிருந்த புலி
க்கொடிபடைத்த சோழனுடையசேனைகளும் மறமுள்ள அரசராக
ளுடைய சேனைகளும் சூழ்ந்து புறப்பட்டனவென்றவாறு, (நக)

உக்கிரநச்சாங்களினுச்சிபனிப்பலசைந்தடி
வைக்குமுரத்தனவெங்கயமைக்கிரியொக்கமலீந்தன
பக்கமுமுறபிறகுத்துடிப்பலகொட்டவியவருவ
தக்கமனத்தில்கிரைந்துதத்தபரித்திரளவந்தன

இ-ள உக்கிரமானவிஷமுள்ள ஆதிசேஷனுடைய தலைகளும் அஷ்
டமாநாகவகளினுடைய தலைகளும்நெய்க் அசைந்து அடிபெயர்க்கின்
றவலிமையுடையவாகிய வெவ்விடியானைகள் நிலகிரிக்குருக்குச் சமா
னமாயநெருங்கின இரணமிபக்கமும் முன்னும் பின்னும் அனைந்து
டிக்கடிக்கமனேவேகத்தினுள் சிக்கிரமாகச் சொல்லுகின்றவாகிய
தகுதியுள்ள குதிரைகட்டடக்கள்வந்தகுழந்தை-எ-று, (கஉ)

வேறு,

கொங்கணாகலிக்கொடியி கொங்கர் துணைபுர
சித்தனர்கொட்டியர் தெலுங்கொருகொ

தங்குதிநன்மாளவா மலாடாதமிலொன்றா

பெய்கணு பிடைந்தவாக னெண்ணமுடிவல்லா

இ-ள. கொங்கணதேசத்தார கவினகதேசத்தார் கொங்குதேசத்தா
ர்துருவதேசத்தார் சிவனதேசத்தார் ஓட்டியதேசத்தார தெலுங்க
தேசத்தார சினதேசத்தார மாளவதேசத்தார் மலையாள தேசத்தார இ
வர்களெல்லாம் தங்களுக்குள்ளே ஒன்றாகக்கூடி எண்ணுதற்கு அளவு
படாதவாகளாய் எவ்விடத்தும் நிறைந்தார்கள-எ-று, (௩௩)

இத்திறமெழுந்தபடை பெய்கணுநெருங்கத

லத்தபரிமீதள தமிழககவிஞாகுழிச

சித்திரமடந்தையா திரண்டிருமருகு

மொயத்துவரவீணைமுன் முன்னிசைகொள்ள

(இ-ள. இநதப்பிரகாரமெழுந்தசேனையா எவ்விடத்திலெருங்கத்
திடக்கின்ற குதியின்மேலே தமிழகநல சிவ்னமிக்க புலவர்களு
முந்தவா அழகிய மனையர்கள் கூட்டமொண்டு இரண்டிபக்கத்தி
லும் நெருங்கிய வீணையும் புள்ளாகமுதலும் முன்பாக இசைகள்
செய்துக்கொண்டுவர வென்றவாறு, (௩௪)

கடமிளகத்தினா கனத்தளத்தனத்தார

பட்டுடை மருங்கினா பனிகசவரிவீச

வட்டமதிவெண்குடை வயங்கமுரசென்குற

கொட்டவயாகாளமொடு கோடுகளகறங்க

(இ-ள)கட்டுகின்ற கூந்தலையுடையவரும் கனத்த ஸ்தனபாரமுள்ள
வரும் பட்டுவஸ்திரமணிந்த இடையையுடையவருமாகிய மனையா
கள்குளிரந்தகாற்றைத் தருகின்ற வெண்சாமரங்கள் வீசவும் வெள்ளி
யசந்திரவட்டக் குடைகளபிடிக்கவும் பேரிகைகள் என்கும் அடிக்கவும்
உயர்ந்தகின்றனக்களோடு சங்கங்கள் தொனிக்கவும்-எ-று, (௩௫)

மிண்டியுளபாடகா வியந்தகரவாரக

கொண்டிபுடைசூழவெழில சோசூழலாபாடத

தண்டரளமலகிய தணிசசிவிரைமேம் கொண்

டெண்டிசையிப்புகழ் கயற்கொடியிலக

இ-ள். நெருங்கியுள்ள பாடகாக்கள் சிறிதது வாழ்த்திக்கொண்டு பக்
கத்திலே சூழ்ந்துவரவும் அழகுசொந்த கூந்தலையுடைய மனையர்க
ள் பாடவும் குளிரச்சிப்பொருந்திய முகத்தினுற்செய்த நெருங்கிய ஒப்ப
ற்றிசைகையின்மேலேறிக்கொண்டு எட்டுத்திக்கும் மிகவும்புகழ்கின்
றயின்கொடி பிரகாசிக்கவுமென்றவாறு, (௩௬)

மங்கலதினத்தினெடு மாளிகையகன்றே

தங்கமணியகலையணி சொக்ககாவணங்கி

யநகுவிடைபெற்றுமறை யத்தனரின்மிக்கார

தினகணமாசிற்குரிசில் கோயிலுழைசென்றார்,

இ-ள. இத்தப்பிரகாரம் இவைகளைல்லாத தம்மைச்சூழும்படி சுப
பாணதினத்தினே தெழுவதிருமா ளிகையிட்டு நீங்கி உயாச்சிப்பொருந்தி

108

மந்திரிச்சருக்கம்.

யசங்குமணிபணிநத சொக்கநாதனாத்தொழுது அனுப்புவித்துக்கொண்டிவேதப்பிராமணரின் மிகுந்த மாணிக்கவாசகம் சந்திரவமிசத்திற றோன்றிப் பாண்டியராசனிருக்கு அரமனைக்குப்போனொன்றவாறு சென்றுதமிழ்மாதனருள் மீபறமழிலகிறதற்கும வென்றிலளவன்புலியின் மேன்மையொடுசெல்வாரு குன்றையமாடதொடு கோபுரநெருங்கு நன்றிமதுரைப்பதியை நன்றொடுகடநகர,

இ-ள, பாண்டியராசாவின்னுடைய அரமனைக்குப்போய அவனுடைய கிருபையும்பெற்றுக்கொண்டி அழகுநிறந்தவொரிறையுடையசோழராசாவிற்குஞ் சொழகேசத்திறகு மேன்மையுடனே செல்லுகின்ற மாணிக்கவாசகா மலைக்குச்சமானமகிய உபபரிகைகளும்கோபுரங்களும்கெருங்குகின்ற நன்றியையுடைய மதுராபுரியைநன்மையோடுநீங்குகொன்றவாறு, நடவு

கெடுவருட்கிசைக்கட னிறைநொலிசிறந்தே யுடைந்ததயநறநிசையி லுறறுவருமாபோன மிடைநகபதியுக்கடமும் வெறபுமிவைபெல்லாந கடநவதிசென்றுபல காவதமன்றா

இ-ள, கெடிய மேறநிசைக்கலோனது நிறைவுடனே சத்தமிழ்ந்து உடைந்தபோயக்கிழத்திசையிற புரணடுவருநிறதுபோல நெருங்கிய நகர்களும்காடுகளும் மலைகளுங்கடநது வழிகொண்டி அனேகவகா தவழிநீங்கினா மாணிக்கவாசகொன்றவாறு, நடவு

என்றுமுளபொன்றுமுட லென்னுநகாதோறுஞ் சென்றழிமாரியொரு தெய்வவழிசெல்லா நன்றியுளமுத்திபெற நமபாகமதனபா லன்றுயாபெருநதுறை யடைநகபடிசொல்வாம

இ-ள, என்றந தோன்றிகதோன்றிக காணப்பட்டிக்கொண்டி வருகிற தேக்கமென்னும் ஊர்கள்கோறுஞ்சென்று வழிதப்பி ஒருதெய்வ ததன்மையாகிய வழியிலே செல்வாசாகிய வாதலுரா நன்மைபொருந்தியமோகூதகையடைய பாமசிவனுடைய அன்பினாலே அன்றுஉயாநத்திருப்பெருநதுறையிலசோநததன்மையைச்சொல்லுவாம-என்று மந்திரிச்சருக்கம்-முற்றுப்பெற்றது, ஆ-சுள,

திருப்பெருந்துறைச்சருக்கம்.

வேலறு.

பழமறைமுழுதணரந்தணர் பலர்தொழநடமுயல்கின்றவர் மழவுழைசேரிகைக்கொண்டி மருவியகவுரிமகிழந்திட விழைதருமிசைதபொல்கொளி விடுமுயர்கபிலைவிலக்கி விழகுறுகமணிபமண்டப மகனிடையருள்கொழருந்தனர்

இ-ள, பழமையாயுள்ள நான்குலேககையுள் ஓதியுணர்ந்ததில்லை முவாயிரவாவணங் பொன்னையலத்திலே நீருத்தஞ்செய்கின்றகட

வுள்ளவ் மழுவுமாணந்திருக்ககளிற் கொண்டு வரமாபகத்திலிருக்
கும் உமாதேவியி மகிழ்ச்சியுடைய யாவரும் விரும்பும்படி உயர்கதவெ
ள்ளியமயமாயி கைலாசகிரியில ஆழிய ஒருபொன்மண்டபத்திற்கு
பையுடனே எழுந்தருளியிருந்த பொன்வாறு,

மதுமலாகரமிசைக்கொண்டு விழிவழிய உயவொன்றுதம்
முதுமறைதெரியமொழிக்தெதிர முறைமுறைமுனிவாவணங்கி
ரிதுபரனருளைவழங்குவ தெனவரிபிரமொழந்தம
பதிலைபெறவருளெனறிரு பரிபுரகழலகனபணிந்தனா,

இ-ள். தேனையுடையமலாகளைக் கைகளிலேகொண்டு உமக்குவழி
வழியாகிய அடிமையுடையோமென்று பழையவேதகையோயோதித்தி
ருமுன்னேநின்ற வரிசைவரிசையாக முனிவர்கள் வணக்கினார்கள் இ
துகடவுளனுக்காகம் பண்ணுகிறகாலமென்று பிரமவிஷ்ணுகக் கழு
ந்திருந்த தங்கபதங்களை நிலைபெற அனுக்கிரகம்பண்ணமென்று சி
வமபணிந்த இரண்டிருவருட்க தாமகாளையும பணிந்தார்களென்று

பரவருமணிகள் விளங்கிய பணலரவணியரனங்கமு
மநுவிபதாளவ்-நந்திமு மதிதுதனமலைமகளங்கமு
மிரவியுமதியுமிருந்தென வெற்றொதிரிலருதல்சுண்டன
ராகரசிவசிவொன்றுள மயாவுறவழகனான்பினா,

இ-ள், சொல்லுதற் ரியாதங்களை விளங்கிய படதகையுடைய சா
ப்பங்களைத் தகரித்த பரமசிவனுடைய வடிவமும் சூரியாச்சிபொருந்திய
முத்தமாலையுள் பிரகாசுகின்ற மூன்றாம்பிறைப்பாலும் தெறியைய
யுடைய உமாதேவியினுடைய வடிவமும் சூரியனுரு சந்திரனும் இ
சைந்திருந்ததலுபோல ஒன்றுக்கொன்று இசைந்து பிரகாசிப்பதை
ப்பார்த்தவர்களாய் அசுரர்களிவவென்று மனங்கொந்து அன்பினால்
ஆனந்தக்கண்ணீர் விட்டுருகினார்கள் அன்பாக்கள்-என்று,

அடியொழிந்தமெனநொதுபின்னவனிலேவிழுவதொழிந்ததின்
னுடனுறைபெருமைவழங்குவ துளத கொள்ளெந்நெருஞ்சொடு
மடலளிழகடி கமழந்தருமலாபல முறைமுறைசிக்சிமூன்
னிமீடம் தெனமகிழ்ந்திர னிமையவமாவருமிறைஞ்சினா

இ-ள், சமபாதித்தபுண்ணியங்களெல்லாந் செய்வலோகத்திலுந்
புகது அதுமுடிந்தபின்பு அடியற்றமாமபோலநொதுபூலோகத்தி
லேநொது பிறக்கிறதொழிந்த உன்னுடைய சமீபத்திலிருச்சுருமபெரு
மையை வழங்குவதுமுண்டோவென்றுநீனைக்கின்ற கெஞ்சுடனேயித்
ழ்ச்சிரித்தவாசனையுடைய பஞ்சதருவினுடையமலரை அனைத்தாரதா
விரினைக்கக்கடவிடம் இதுவென்று மகிழ்கின்றதேவேந்திரனுந்தேவ
ர்களுள்வணங்கினார்களென்றவாறு.

வேறு,

திண்டிற்மிருஞ்சுகிசையுதிசுழ்பிரமபுங்
தென்னுடருகுநின்னுருந் நகரியருள் கூறப்

புண்டரிகமாதபுவி மங்கையெழிலசிககா
வண்டாமடவார்களுல கன்னைபுறமன்ன

இ-ள, மிதர்கவலிமையுடைய உடைவாரும் பிரகாசிக்கும் பிரம்பு
கொண்டி அருகேவின் அருவூதிய நகரேசுவரா கிருபைமிசுந்தி
ருக்கை சீதேவியும் பூதேசிபுமருகைலலாத உழவையுடையதெய்வ
மங்கையரும் உலகத்திந்தைத்தாயாகிய உம. தேவியின் பக்கத்திலிருக்க
வென்றவாறு, 10

தன்னுபலிசூழ்க்கணை நாகாபுடைசூழ
கொண்டாகாக்கச்சுருவா கீதவிசைபாட
மின்னுமுடிமன்னுந்தி வீசுதிரைநன்னி
சென்னவொளிராசாமகா யெழுச்சுமுருசெய்ய

இ-ள, அனேகபூதகணைநாகாள் அருவூதிய பக்கங்களிலே சூழ்ந்து
நிற்கக் கொண்டிருக்கார்தவர்களுந் திருவிசைகளைப்பாடப்பரமசிவனு
டைய மின்னுகின்ற முடியிலிருக்கும் கங்கையினுடைய வீசுகின்ற அ
லையப்போல ஓங்கி கொண்டாமைகள் அழகுசெய்ய வென்றவாறு,

திருதவளமலகுசபையின்னல்கொடமன்னுந்
தந்தைமணிமணி நுமைநாண்டவபத்ததோலா
செந்தமிழின்வந்தகொளுநவமுதுணடா
மந்தமிழருடகடலையாண்டருளேணடி

இ-ள, இப்படிப்பட்ட வளங்களிசுந்த சபையினிடத்திலே துன்பங்
களெல்லாம் நீங்க நிலைபெற்று நுகின்றனலலாவுலகங்களுக்குந்கருதை
யாவிருப்பவரும் அழகிய கனகசபையால் எழுந்தருளியிருந்து நிருத்த
ஞசெய்கின்றவருமா கிபகடவுளானவாசெவ்வியதமிழிலேவந்த கிலுநா
னவமிக தந்தோலாகின்ற அளவிலலாக கிருபைக்கடலாகிய மாணிக
கவாசகனா அடிமையாகிக்கொள்ள விரும்பியென்றவாறு, 11

மைத்தகடன்மண்ணவாகடமமுருவிலவமென
றத்தகையபத்தாகணநாதையாழைதகே
சுத்திருதேசிகசிறந்தவடிவகொண
புத்தமகெடுகையிலையோங்கலதுநீங்கி

இ-ள, கருங்கடல்சூழ்ந்து பூமியிலேயிருக்கின்ற மணிதரைப்போல்
வடிவங்கொண்டு நமமுடனேவாருங்கொண்டு அப்படிப்பட்ட அடியா
ர்களுடும் கணநாதாக்களும் அழைத்துக்கொண்டு மோகந்ததைத்தருகி
ன்ற சிறப்புப்பெற்ற ஆசாரிய மூர்த்தங்கொண்டு உத்தமமாகியநெடி
யகைலாசமலையை நீங்கியென்றவாறு, 12

கொன்னெழுந்திதன்னுறுவுகொண்டொருவாதேம
பொன்னடியெனுஞ்சலசமண்மிசைபொருந்தப
பன்னுமறைவல்லவார்பரிந்தழல்வளாபபார்
மன்னுமெருதெய்விகவளம்பதிசிலவந்தார்

திரும்பெருந்துறைச்சதுக்கம். டிள்

• இ-ள், பெருமைபொருந்திய ஒருபன்றிவழங்குகொண்டு மகாவிக்ஷணதே
டிப்பொன்மயமாகிய திருவடித்தாமகாக்கினைப் பூமியிலெப்பொருத்தவைதன்பு
பன்னுதினற வேதத்திலே வல்லவராயும் ஆன்புகொண்டு யுகஞ்செய்பவராயு
மிருககின்றபிராமணாகள்கிலெபெற்றிருக்கும் ஒப்பற்றதெய்வத்தன்மையை
யுள்ள வளப்பத்தையுடைய திரும்பெருதுறையில் வந்துசேர்த்தார்-எ-று.

வெம்பிறவிலேதைனில் வீழ்பவர்களெல்லாம்

மபுசிவநாமமெனு நம்புனைபிடித்தா

லெம்பரனருட்கரையி லேறுதுறையாமா

லம்புவிமொழித்துள பெருதுறையிதனேயர்

இ-ள், வெப்பத்தையுடைய பிறவிசாகரத்திலவிழ்ந்து கிடப்பவர்க ளெல்
லம்பெரியோராகள்கம்புகின்ற சிவநாமமெனனும் நல்லதெப்பத்தைய பிடித்
தாலளமதுகடவுளுடைய கிருபையாகிய மோட்சககரையில் ஏறுவதற்குத்த
றையாதலாலே உலகமெல்லார திரும்பெருதுறையென்று அந்தப்பதிகுத்
திரும்பெயர்சொல்லு மெனறவாறு

(10)

நானிலபெருதுறையெனும் பதியிருளுகா

கானமிருபனைவளாகத்தமுளசரதம்

வானமுயாசண்பகமரநதிகழ்நரநதீ

தேனினமுரனமெழு செருநதிகளபொருநதி

இ-ள், நூற்றமற்றதிரும்பெறுத்துறையெனனும் தலத்திற்கு அருகெல்லாம்
வாசமிருகதபுனைமரங்களும் வளாகினறமனமுள சரதனமரங்களும் ஆ
காயத்தை அளவியுயர்ந்தசண்பகமரங்களும்பிரகாசிக்கின்றநாரததைகளும்
வண்டினங்கள் சத்தித்தெழும்புகின்ற செருநதிமரங்களும் பொருநதி-எ-று.

கோடுகவினும்பெரிய கோருமிகவோவரும

பாடலகெடும்பலவு பைககமுருதெரு

நீடளியிதைதெழு டிராகருவருத

மேடவிழ்செழுநகவரிலருகினமலிந்து.

இ-ள் அழகியகொம்புகளையுடைய பெரியகோருமரங்களும், மிகவுமுயர்
ந்தபாதிரிமரங்களும், நெடியபாலாமரங்களும், பசியகமுருமரங்களும், தெ
ன்னமரங்களும், நீடுகின்றவண்டிகளினைத்தெழுப் பெற்றவரிசையா யிருக்கி
ன்றருராமரங்களும், மரமரங்களும் இதழ்விளித்த முருக்கமரங்களும், மகிழ்
மரங்களும் நெருங்கி-எ-று.

(11உ)

மாக்கவின்குங்கலபுமருகருசிறையுன்ன

கூக்குரல்செயுங்கரிபு கோகிலநெருநக

மீக்குலவும்கீழினமுநதுதொறுமேன்மே

வாரகருசியிமெங்கனும்புடர் திசைகுடயங்க

கூ

யி அ திருவாதவூர்புராணம்.

இ-ள். மகத்தாகிய அழகுமிருந்த தோகையுடைய மயிலும், இறகையுடைய அன்னங்களும், கூவுதல்செய்கின்ற கரியகுயில்களும், நெருங்கமரக்குலைகளின்மேலேயிருக்கின்ற ரூங்குகூட்டங்கள்எழும்புகளுதிகளுக்கோறும் மேலுமேலுஞ்சுத்திக்கின்ற வண்டிகளெவ்விடத்தும்நெருங்கி இசைகள் பாட-எ-று

வீழ்த்தரவத்துளி விழிப்புனலதாகச்
சூழ்துமுறல்வணமுனிசை தோததிரமதாகத்
தாழ்நுமலகோகதியிரா தன்றிருமுன்னே
வாழ்நுருகும்னபொன் மன்னுமொருபுகார

இ-ள் தம்மிடத்திலிருந்துவீழ்ப்பெற்ற தேனறுளிகளகண்ணீராகவண்டு கள்ளுழப்பாடுகின்ற ஓசைதோததிரமாகவணக்கத்தானே மலரை யேந்திச் கொணமி பரமசிவனுக்கெதிராயிருந்து மனமுருகுகின்ற அன்பர்கள் போல நிலைபெற்றிருக்கும் ஒப்பற்றபூஞ்சோலைகள்-எ-று (கசு)

வாயத்தவளயிவவகைவயங்குமதனய்ப்ப
னேததருதவசசினக ளெனகணுநெருங்க
மீததிகழற்குழைதழைத்து மிளிர்மெயமமை
பூத்ததுஞாபோனமெழில் பொருகதுமோருருத்தம்

இ-ள் இப்படிப்பட்ட வளம்பொருந்திய அந்தச்சோலையினடுவேயாவராலுந் துதித்தற்கரியதவககளென்னுநகிலைகளானவை விட ததுநெருங்கமே லாகிப்பிரகாசிக்கின்ற நருமமென்னுந்தோள்கள தழைத்துவிளங்கிய உணமையென மலர்களைப்பூத்து அறிவுடையவர்களைப்போல அழகுபொருந்திநிற்கு மொரு குருந்தவிருட்சமென்றவாறு (கடு)

ஆரவமுடனவத்தினமகப்படவளைக்கும்
பாரவையெனமாதாபருவகொடுநடந்தா
ரோர்வருகுருந்தமொழிலங்குமுயாகாவிற
சேர்குவமெனத்திருவுளத்தருளசிறந்தது

இ-ள். ஆசையுடனே வந்துதன்னினங்களை யகப்படும்படியாய் வலைகின்ற ஒன்பாலை மிருகப்போல மாணிடவடிவங்கொண்டிருந்த கடவுளானவர் அழகியகுருந்தவிருட்சத்தோடும் பிரகாசிக்கின்ற உயானத்சோலையினிடத்துச்சேர்வோமென்று திருவுளத்திற்கொண்டருளினா-எ-று (கக)

வந்ததிகழ்தொண்டர்படைகுழமகிழ்வெய்திக்
கொத்தலர்மலப்பொலிகுருத்தடிபொருத்தி
வந்தமுந்நிலில்லவரூட்டமிடுகாப்பார்
பந்தமறுமெல்லியது பரத்தினிதிருத்தார்

இ-ள் அப்படியாகவந்து பிரகாசிக்கின்ற அழகான புடைகுழமகிழ்ச்சி வளத்துடனாகத்துக் கொத்தார்மலர்கள் கிறைந்த குருந்தவிருட்சத்தின்கீழே

திருப்பெருந்துறைச்சுறுக்கம். 153

எழுந்தருளியிருந்து அந்தமுமாதிபுயில்லாத பரமசிவனுனவர் தமிழேதழு
பாப்பாராகிய திருவாதவூரருடைய பாசம்மீக்குகின்ற காலம்பார்த்த துணி
தாவிருத்தார-எ-று. (கல)

பொருதுனையாறுபலபோய்வினாகடம்போ
லெஞ்சுமுளகலலுயிாக ளெயதுமொளியாகுத்
திண்ணிவேணியிருப்பவடிசேருத்
துகமமையாளாபலா துன்றுநெறிசெனறார்.

தி-ள். மிகுததசலந்தையுடைய அனேகநதிகள் போய்விழ்நின்ற ஒருகடல்
போல உலகமெய்குமுள்ள சுததாத்தமாக்க னடைகின்றசோதியாகியமுனறு
ம்பிறையையத்தரித்த சடாபாரதையுடைய பரமசிவன் அவ்வாறிருக்கஅவரு
டையபாததையையடைகின்ற உயாநதவேதியாகிய திருவாதவூரபலபேரும
நெருகிசெசொல்லுகின்ற அந்தமாரகமமாகவே வந்தார்-எ-று, (கல)

வேறு.

செம்மனதுவாதவூச செலவாதமமைபவ்வாத
பொய்மயக்கநதருமடாசம் பேரலமலாநதனபுனை
யெய்மயக்குமொழிப்பாருக கின்பிறவியிலையெனக
கைமறிகுமவாபோ லமலாநதனவருள்காதன

தி-ள். அந்தமாரகத்திலே மல்லமனதுதையுடைய திருவாதவூரபிறந்தமா
ணிகவாசகரை துடையாதபொய்யாகியமயக்கததைவினைககின்றபாசம்போ
லகாயாமரங்களில் கரியமலாநதமலாநதன எந்தமயக்கமுமநீக்குமிவருக்கு
; இனிமேற்பிறப்பிலையென்று கையைமறித்துக்காட்டு மவாபோலஅகடுருக
கூங்காநதனெல்லா மலாநதன-எ-று, (கல)

விறகாட்டுகநததுமதனம்பாகிவெம்பிறவி
விறகாட்டியாவனாயு மாருலஞ்செய்யெம்பாவ
நிறகாட்டிலொழிபவரார நீயருகவெமக்கென்று
பறகாட்டிநிறவாபோன மலாநதனமெனபனிமுலை

தி-ள். கருப்புவிலைக்காட்டிய கையையுடையமனமதனுக்கு ஓரம்பாகியப
வனாயுமவெய்யப்பிறப்பிலேவிட்டு வருத்தஞ்செய்கின்றமெய்க்களபாவத்தை
உண்ணக்காட்டிதுடி நீக்குபவா கன்யாவா நீள்களுக்கனுக்கருகஞ்செய்யென
றுபலலைத்திறந்துகொண்டு நிறவாபோலத திருவாதவூரோ எதிராகமலாந
தநின்றனயிருதுவாகிய குளிராதமுலலைகள்-எ-று, (உம)

பொதபுடையதமிழ்பாடும் புண்ணியசெப்பொருளினுமாஞ்
சிற்பாணுணமையிலிழிக்குக திருநயனஞ்சேர்தனிலா
னிற்பதாமபிறவிவிது வென்றிரகநினைமரங்கள்
கற்பனையையுணர்ந்துமலர் கண்ணீர்கள்பொழிந்தீனவால்

தி-ள். அழகிய தமிழ்வேதம்பாடுகின்ற புண்ணியராகிய திருவாதவூராளர்
தப்பொருள்களிலும் கலந்துநிற்கும் அறிவுருவனுதியபரமசிவனஉண்மையா
கவேந்திச்செய்யும் சந்திசுகையப்பெறுகிறபடியாகிஇத்தட்டிநிப்புலக

ங்கொண்டாடத்தக்கதாய் நித்புதென்று இரக்கமுற்று நெடியமாக்கள் அந்த
மகிமையை நின்று மலர்ந்து தேனாகிய கண்ணீர் கன்பொழிந்தன-எ-று. (உக)

முனையினையெருங்காடு மூறெவம்புலவேடா
துன்னியலை திடர்செய்யுந் துன்பவழிசெல்லாம
வன்னருந் சிவஞானவுபதேசத்தமிழ்செய்வா
ரின்னவகைத்துளகானமெய்தியவன்னெறிநீவகி

இ-ள். பழலினையாகிய டெரியகாடுமூடத்தக்கதாக ஐம்புலங்களாகிய வே
டர்கள் நெருங்கி அலைத்துவருததஞ்செய்கின்ற துன்பவழியிலே போகாமலயா
வராமலினே ததற்கரிய சிவஞானவுபதேசத்தைத் தமிழ்ப்பாடல்செய்யுந் திரு
வாதவூரர் இப்படிப்பட்டதாயுள்ள காட்டுவழியைக்கடந்து-எ-று. (உஉ)

வேறு,

விரிந்தகடலுக்கிடை விழுந்திடருமந்தே
திரிந்தவாநயநதுகொ சென்றனுகுமாபோல
வருந்தவுழல்வித்தவினை பொததருள்வசத்தா
லருந்தவாபெருந்துறை மருங்கினிலிணைநதார

இ-ள். விசாலமாயுள்ள சமுத்திரத்திற்கு நடுவேவிழுந்து துன்பப்பட ட
லைகின்றவாகன சக்தோஷத்துடனே கரையையடைவதுயோலதம்மைவருந்
துபபடி இதுவகைக்கும்வருத்திய இருவினைகளும் ஒத்துத் திருவருளினிலே
மானிக்கவாசகத்தொருட்பெருந்துறைக்குச் சமீபத்திற சேர்ந்தாரா-எ-று. (உங)

இந்தவுலகஞ்சிவனிருக்கமுலகாசக
சுருதையருள்கொண்டு திருவாசகமுரைப்பார்
பரதமறவந்தயிலபரவகுறுகவென்றே
வந்துளபெருதுறையின வணமையுரைசெய்வாம

இ-ள். இந்தவுலகஞ்சிவலோகமாகமனதிலே இருபைகொண்டுதமிழவேதமா
கிய திருவாசகமுறைக்கும் திருவாதவூரானவா பாசநீகமூழ்விலலாத பரத்
தையடையுமபடி வந்துசேர்ந்த திருட்பெருதுறையின் துளத்தைச் சொல்லு
வாமென்றவாறு. (உச)

மாத்தியாகுலத்தலைவர்வன்பிறவியெவவக
தீர்த்தலகைவியருள்செய்யுமிடமென்றே
தோததிரமுறைத்துமிசை வந்துசுராசிர்த்தம்
பூத்திரஞ்ஞிந்தவகை போன்றதலர்பொங்கர்

இ-ள். ஆமாத்தியாகுலத் தலைவராகிய மானிக்க வாசகருடைய வலி
மைபொருத்திய பிறவித்துன்பத்தைத் தீர்த்து லோகநாயகராகிய பரமசிவ
ன் அணங்கிரகஞ்செய்யவந்தவிடமென்று தோத்திரஞ்செய்துமேலேயிருந்து

திருப்பெருந்துறைச்சுவடம். உக

தேவதைகள் படிபத்திரங்கள் கருதிர்த்தபொலிகுத்தது மலர்ந்திருக்கின்ற பூ
ஞ்சோலையெனவாது, (உரு)

வெறு,

பெற்றித்தவமுயல்வோமென்றுபெருத்ததைநாடி
யூழியுக்கியினைகருமவர்க்களிக்கவெதிர்பிறப்பாற்போற்
கூறுமின்பநிழல்செய்துருதையாதபத்தியுட
னீறணிந்தசோறோதிரின்றன துன்றியகைதை

இ-ள், பெறவேண்டியதின்னதென்றுதெரிந்து அதைப்பெறத்தவளுசெ
ய்வோமென்று திருப்பெறுதிறையைக்குறித்து வழிகடந்தினைக்கும் மாணி
ககவாசகர்க்குக் கொண்டாடப்படுகின்ற இன்பமாகியநிழலைச்செய்து குறை
விலலாதஅனபுடனே திருநீறணிந்ததிருவமுதேத்திக்கொண்டு நிறகின்றசிவ
னடியார்கள்போல மகரந்தப்பொழிகளைப்பூசிக்கொண்டு வெள்ளியமலர்க்கு
லைகையேந்திரின்றன நெருங்கியதாழைகள்-எ-று, (உரு)

நிலந்தனிவவக்தொருகுருந்தமீழலிலேயெவவுலகுங்
கலந்தபொருளிருந்தபழிகண்டுமனங்களிப்பெய்தித்
துலங்கியதங்கண்ணீருஞ்சொரிந்தகரங்குவித்தமுத
மலாந்தபெருந்தவாபோலமலர்ந்தனபுண்டரிகைகள்

இ-ள், பூலோகத்திலேவந்தொருகுருந்தநிழலிலேஎந்தஉலகத்திலுங்கல
ந்தவலதுவாகியபரமசிவனெழுந்தருளியிருந்தபழிகண்டு மனமெழச்சியடை
ந்ததுவிளங்கப்பெற்றதங்களுடையகண்ணீரைச்சொரிந்து கைகுவித்துமுத
மலர்ச்சியடைந்தபெரியதபோதனர்களைப்போல உள்ளேநெடுமுகுதேனாகிய
நீரைச்சொரிந்து அரும்பாகியகைகளைக் குவித்துமலாந்தன தாமரைகள்-எ-று

ஆனறபயன்பிறாறுகாவகத்தினிமையுளதாகத
தோன்றியகலலதிவினர்போறதுவன்றிபெழுந்தனகண்ண
லேன்றகுலமாதாதமதிவைவாமுகநாடிவலவா
வான்றகையநிலைபோலவுளைந்துவினைந்தனசெக்கெல்.

இ-ள், நமக்களுள்ளே நிறைந்த பிரயோசனத்தை அன்னியர்புரிக்க உள்
ளேஇனிப்புள்ளதாகத்தோன்றிய நல்லஅறிவானர்கள்போல்இனிப்புள்ளாச
ம்நிறைந்துகொடுக்கியெழுந்தனகருப்புகள் கண்ணுலத்திலே பிறந்தகற்புடை
யஸ்திரீகள் தங்கள் புருஷனைக்கண்டால் மேலங்கிய அவர்கள் தன்மைபோல்
செக்கெல்ல்களெல்லாந்தலைவன க்கிவினைத்திருந்தன-எ-று. (உரு)

முலைக்கிரியுங்குருக்கூந்தன்மொய்வளமுமரணாகக்
கொலைப்புருவெவஞ்சாபங்குளித்துவிழிக்கையேயி
நிலைப்படுகற்பொருட்டேடிகினைத்தவநீனெறிபிற
றலைப்படுவார்தமைவருத்துததன்மைமுனைர்வயனுமாதர்.

இ-ள். பன்னஸ்திரீகந்தங்களுடையஸ்தனமாயமலையையும் கரியகூட்
தலாகியகொருக்கியகாடுகளையும் கோட்டைகளாகக்கொண்டு கொல்லுகின்றபு
ருவங்களாகிய வெவ்விவவிலுக்களைவளைத்துக் கண்களாகியபாணங்களைத்
தொடுத்து அழிவற்ற கல்லொபொருளைத்தேடிநினைகது கெடியதபோமாகக்
த்திலே செல்வாரசாகிய மாணிக்கவாசகரை வருகதுகின்ற குணத்தையுடை
யராணர்-எ-று. (௨௧)

வேறு.

இன்னவகைமன்னிவளர் காவமெழினமேவுங்
கன்னல்வழுவந்திகழ்தல் கண்மிகைகொண்டே
மள்ளலுடலமபெறவினிப்புலியில்வாரா
யின்னவாபெருகதுறைவளம்பதியில்வந்தார்

இ-ள். இந்தப்பிரகாரம் நிலைகெற்றவளாகின்றசோலையும் அழகுபொருள்
தியகருப்பவழுவையும் பிரகாசித்திருந்தலைப்பாராததுமெச்சியடைகதுதுன
பததுகூடமாகிய தேகத்தைப்பொருதற்கு இனிப்புமியிலே வாராதமாணிக
வாசகா வளங்கையுடைய திருப்பெருந்துறையிலவந்து சோகதார-எ-று ()

மாதவாமிகுமபதி புருகதுழிமருங்கே
காதனுதாதனடலையி னன்குபுனைதொண்ட
ரோதுறுசிவாகமவொலிப்பொலிவுகளா
யாதிஃதறிந்துறையினேவலாகனெனறார்

இ-ள். மகததாயிதபோதனர்நிறைந்துள்ள திருப்பெருகதுறையிலே புரு
கதுவிடத்திலே அருகேருருமாததமாயப் பரமசிவனெழுந்தருளி யிருக்குஞ்
சோலையினிடத்திலே கண்மைமிகுந்த அடியார்களடங்குகின்ற சிவாகமங்களி
னுடையசத்தத்தைக்கேட்டு இதுவெனனசத்தம் தெரிந்துவந்து சொல்லுங்க
ளதுதாகளையெனறா மாணிக்கவாசகா-எ-று. (௩௧)

சென்றவாகள்வந்துசிவபததர்பலர்குழக
கொன்றைமுடிவைத்தருணவெற்பைநிகறெப்பார்
மின்றதொழுகுந்தமா நீழலிலிருந்தா
கொன்றலுமெழந்தன்னரினிடபிறவியில்லா

இ-ள். அப்படிசொல்லுகக்கேட்டுப் போய்ப்பார்த்த தூதர்கள்வந்துஅநேகம்
அடியார்கள் தம்மைச்சூழ்த்திருக்கச்சடாமுடியிலே கொன்றைமாலிகைத்
ரித்தருணமலையாகிய புத்திசெவந்துக்குவொப்பாளுஒருபெரியவர் அக்கேயிருக்
கின்றஒருகுருந்தமாநிழலிடத்தே இருக்கின்றகொன்றலும் மழைச்சிவடை
தாரினிப்பிரவியில்லாதாகிய முனித்தவாசகா-எ-று (௩௨)

ஏவலருளாத்நொழிபெட்டரகையெயது
மாவலொகெவநிசையகனித்தமலர்ந்து

திருப்பெருந்துறைச்சிறுபாடல். உட

மேலியமணிச்சிலிகைவிட்டினிதிழித்தே
தேவப்பரவும்பரமா தெய்வசபைகண்டார்

இ-ள். தாதாகன்சொன்னசொல்லுக்கேட்டுருமுர்த்தமாயெழுந்தருளியிருக்கின்ற பரமசிவனைச்சேரவேண்டுமென்ற ஆவலுடனே அந்தசோலையிற்சேர்ந்து மனமலர்ச்சியுடனே தாமேறிவந்த ரதரச்சிலிகையின்மீது இனிமையுடனே இழித்துத் தேவாகளால் வணங்கப்பட்ட மேலாகிய தெய்வசபையைக்கண்டார் திருவாதவூர-எ-று (௩௩)

வேறு.

அண்டமெலாங்கடந்தபொருள்பகருவாவி னளவுரைப்பார்க்கு தனித்தயவராயவராகித், தொன்நிபமடியாத னூற்றொன்பான்மேற் றொண் னூற்றொன்பான்மென்னுநதொருதிருமு, லொண்டொடியங்கின்னிருப்ப லிருப்பாலெய்தியுடனுரைத்துச்சிவஞானமுணாவாரளபு, மண்டியநெருசினில வணங்கிவணக்கார்போல மந்திரியராமேனமையுடன்வந்துநின்றார்.

இ-ள் அண்டங்கெல்லாங்கடந்த பொருளாகிய கடவுளார் சொல்லப்பட்டவேதாகமங்களுடைய அளவைகளைச்சொல்லுவாரும் அவைகளைத் தெளிந்துஆரம்பபடுவாரும் ஆராய்வாருமாகி அடிமைப்படுமடியார்கள்தொள்ளியிரததுத் தொன னூற்றொன்பதுபோகன சூழமபடி உமாதேவியை யொருபாகத்திலேயுடைய பரமசிவனெழுந்தருளி யிருக்க விரும்பத்தலுடனே அவவிடத்திலடைந்து அன்பபெருகிய மனததாலவணங்கிக் காயத்தாலவணங்காத வர்போலமேனமையுடனே வந்துநின்றார் உடனே சிவஞானத்தைப்பெறுவாராகிய மாணிக்கவாசகர்-எ-று, (௩௪)

உருத்திரமறிருமணியையிலங்குகாதி, லொண்சிரத்திரகந்தர த்திலொளிகொண்மார்பிறு கரத்திலணிநிலகுதிருமுண்டமகி கணகரத்த நன்னுதனமேறகவின்காதகித், திருத்திகழும்வேதியனாரம்பொன்மேனித திகழ்வதுகண்டகமழ்வாராசெங்கைமீது, பொறுத்தமுறம புத்தகமேதயாவெனனபொய்யம்மையிலாச்சிவஞான போதமெனறா.

இ-ள். அழகியருத்திராட்சத்தை விளங்குகின்றசெவியிலும்ஒளியையுடையசரசிலும் கண்டத்திலும் விளங்குகின்றமார்பிலும் கையிலுமணித்து ஒளியையுடையபூதியை திரிபுண்டரமாக அக்கினிக்கண்ணொளித்ததல்லவென்றியிலே அழகுபெறத்தரித்துச் சிறப்புப்பொருத்தியவேதியருடையஅழகிய பொண்ணையொத்த திருமேனிப்பிரகாசிப்பதைக்கண்டு மனமிழிச்சியறுவாரியுமாணிக்கவாசகர் எனவர்களைக்கே ஐயா, சிவந்ததிருக்கரத்திலேபொருத்தியிருக்கின்ற புத்தகம என்னமென்றுகேட்க, அப்பொரியவர் மெய்ம்மைவானசிவஞானபோதமென நருளிச்செய்தாரென்றவாறு. (௩௫)

என்றவமேசிவமேதுஞானமேதிங்கிலங்கியிழம்போதழேதியம்புலீரோ,
 ஸன்றுவடநிழலில்லுந்திருத்தார்தீரே யடியேனுமுகக்கேமையாலேவென்ன,
 நின்றசிவமொன்றுதனைத்தேர்தன்ஞானு நிகழ்போதத்தேர்ததனைத தெளிந
 லாமென, னென்றியனற்பொருள் வினவிநிறபார்சிறுதை யுருகுமவகையுரை
 செய்தாருவமையிலலார்.

இ-ள். சிவஞானபோதமென்று அவர்அருளிச்செய்தவடனே சிவமாவதெ
 ன்ன-ஞானமாவதென்னவின்னங்குகின்ற போதமாவதென்ன - இவைசொல
 வீரோய-“ஐஸ்ரீஅக்ஷரளிலகல்லாலவிருட்சத்தின்கீழே யெழுந்தருளியிருந்தவ;
 நீரோஅடியேனும் உமககடிமையாவேனென்று சொல்லச சிவமென்றதுகுபட
 றமமெயப்பொருள், ஞானமென்றது அதனைத்தெளிதல், போதமென்றதுதெ
 றிந்ததைத்தெளிதலாமென்று பொருந்தியதிறந்த மேலானபொருளை வினாவிநி
 னறதிருவாதவூரருடைய மனமுருகுமபடி அருளிச்செய்தார் தமக்கு நிகரில
 லாதகுருமூர்த்தமாயவந்த பரமசிவனென்றவாறு (௩௪)

வேறு

ததமரினனவாரிங் குறாததலுமுவநகராலாரு
 சத்தினிபாதமெழுதுதனமையராதலாலே
 யத்திருமனதுளரடுமையரிக்கெனையாள
 வித்திருமேனிகொண்டா ரொன்பதுமனத்திலெனனி

இ-ள். உததமனாகியபரம்சிவனாவர் இவ்வுதப்பிரகாரஞ் சொன்னமாத்திர
 ததிலேமகிழ்ச்சியடைநது இருவினையோபபுமலபரிபாகமடைநது அதிதிவர
 பகருவமடைபுநதனமை பொருந்தியவராகையினாலே அநதப்பொன்னம்பல
 தகிலே திருகூடத்தாடுகின்ற ஐயரோ-இக்கேயெனனை பாளுமபொருட்டுக்கு
 ருவடிவமாகிய இரத்தத்திருமேனித் தாங்கிக்கொண்டு வந்தாரொன்று மனதி
 லேநினைத்தார் மாணிக்கவாசகா-என்று (௩௫)

மின்னுநிலையிலலா விழுப்பொருளியாவமேவெண்டே
 னுன்னடியினைநகராயே னுறுபவமொழித்தலவேனடு
 மென்னையினறடிமைகொளவாயெமமுபிரகுகிறைவாவென்று
 முன்னுறவணங்கிரின்றாமுகமெலாநகண்ணீராவார

இ-ள். மின்னலைப்போல நிலையிலலாத அககத்ததைத்தருகின்றபொருள்கள
 பாவையம்விரும்பமாட்டேன் உன்னுடையதிருவடிவையச்சேர்ந்து அடியென
 பொருந்தியனனத்ததை நீககல்வேண்டிமஎன்னைஇன்றைக்கு அடிமையாகக
 கெளன்வாம் எங்களுடையவயிருக்குஇறைவனேயென்று முன்னேபொருந்த
 வணங்கினா முகமெல்லாகக்கண்ணீரொழுகவென்றவாறு. (௩௬)

இவ்வகையுடன்முன்னோன் முன்னிறவங்கிசித்தப்
 திவ்வியதாரமெயான் செய்திகொன்றுகாடி.

யவ்வடியவரின்மிககாசொருவரிவவடிமைதன்னே

வெவ்வினையகற்றியாளவேணமிமென்றிதைமுச்சிவின்னூர்,

இ-ள், மாணிக்கவாசகரானவா இந்தப்பிரகாரஞ் சொல்லிக் குருவடிவாகக் கொண்டுவந்த முன்னோற்றிப்பிரபவனுடைய திருமுன்னே இரங்கிற்றப இவாமோகத்தீருப்பவகொண்ட அநிதிவரபகருவத்தை யுடையவொன்று அநிதன அந்த அடியாள்களின் மிக்க ஒருவொழுகது இவவடியாருடையபொல்லாததனைக் காண்க்கி ரத்திக்கவேணமிமென்று வுணங்கிவின்னூர்சொன்றவாறு.

கக

• கருப்புக்கிளையாதமமேழகண்ணாறு செயதுகெஞ்சிற
பரப்பறமிதித்தலவேண்டியெதெதெய்தபா தவகொண்டு
திருப்படிமைமறையோபோற்றத தில்லையமபலத்தேவின்ற
வருட்பரணந்தவாரியாதன்னதற்கிசைந்தார,

இ-ள், இனியொரு கருப்பத்திலே சென்று சிறத்தலேவினையாதவராகிய திருவாகநூரிடத்திலேகிருப்பவைத்து அவாபனத்தினயிரிவுநீங்கிமிதித்தலவேண்டி தூக்கிப்பொன்மபமான திருவடிபககொண்டு செலவமிருந்த துல்லையவாயிரவா போற்றச சித்தபரத்திலே கனகசபையிலே நடனஞ்செய்கின்ற ஆனந்தமாகிய கிருபைகடலாகையினாலே அவாவேணமிகொளுக்கிசைந்தாரொன்றவாறு,

சய

அத்தகுபுலோனமுன்னரலாசெயுமமபுசாத
மொத்தவாதமமைநாடியுன்னையின்றிமைகொள்ள
வித்தலக்கணந்தோநீமுன்னிபறநியதவத்தினாலே
சித்தமதிரைகலவேண்டாமெனக்கிருவாயமலந்தார,

இ-ள், ஆயிரங்கிரணயகளைப் பரப்பிக்கொண்டிருக்கின்ற சூரியன்முன்னேவிக்கிக்கின்ற தாமரைமலரபோன்ற திருவாதலூரை நாடிப்பார்த்து உன்னை அடிமைகொள்ளுமபொருட்டி நீ முன்கணத்திலே செயத்தபோடலத்தினாலே இந்தத் திருப்பெருந்துறைக்கு வந்தோமமனஞ்சஞ்சலப்படந் இரங்குதலவேண்டாமென்று திருவாயமலந்தருளினா குருசுவாமியென்றவாறு,

சக

வந்தநான்பவறுமையுற்றேனமாறநெனநிலமபாடென்று
சிறதையாகுலமுற்றுன்கைச்செழுமபொருளீதலசெய்வாக
கிந்தகாளளிக்கவேணமிமெனவிதியினமையாலே
யந்தநாளிரந்தாளாகவடிமைகொண்டருளவெண்ணி,

இ-ள், நான்மிகவும் வறுமையடைந்தேன் அதனைநீக்கவேணமிமென்று மனினுதுக்கமடைந்தவந்த வொருவன்கையிலே நல்லதிரவியங்

கொடுப்பவர்க்கு இந்தநாள் கொடுத்ததற்குரியனாளென்றுபார்க்கும்விதி யில்லாமையாலே அநதநன்னுலே இநதநாளாக அடிமைகொண்டரு ள வெண்ணியென்றவாறு. சஉ

அததருதொண்டாகக்கெல்லாமதிபராமவளாளோககி
யிததவமுடையோனெயதமிடரொழிததாளவதிநாள
விததகவிதருவேண்டுகருமநீவினாவிறசெயகென்
றுததமவடிவககாட்டிமுன்மையாருநாததலசெயதா,

இ-ள, அப்படிப்பட்ட அடியவாகருக்கெல்லாம் பெரியவராகியஒ ருவரைப்பார்த்து இநததவமுடையவனடைந்ததுபததைநீக்கி இ வனை அடிமைகொள்ளுமாறாஇநநாளாகுமஆகையினுலேசுதரப்பாட் டையுடையவனே இதருவேண்டிய காரியங்களை நீ சீக்கிரத்திறசெ யவாயாகவென்று உத்தமவடிவககொண்ட உண்மையான குருவான வரூளிசெயகாரெனவாறு, சங

முனைவனபுகன்றவாறுமுயலகுவமென்றேயந்த
மன்னுறுதவத்தினமிககாங்கைமலாததெரியலாலும
பொன்னிடையமுத்திமுதகம்புனைந்தபலபட்டினுலு
மநெடுமகாள்லாடகாணபூககோயிலசெயதே

இ-ள, பரமசிவன் அருளிச்செயதபிரகார முயன்றுமுடிப்போமெ ன்று நிலைபெற்ற தவத்திலேமிருந்த அநதக்கணநாதா விதமவிதமாகி யபூமாலேகளாலும பொன்னையிடையிலே யமுத்திமுதகமணிகளால் விளிம்புசெயத பலவகைப்பட்டினுலும அநதநெடியசோலையினிடத துஅழகியகோயிலசெயகென்றவாறு, சச

செயதநதோயிலாடுசிறந்தவாசனமுஞ்சோதது
மெயதருதொண்டாகக்கெல்லாமிக்கவரிறைவறசாராநது
கைதவமுடையாரகெஞ்சிற கனவிலுங்காணநிலலா
மைதருக்களததாயகோட்டஞ்சமைந்ததுவாயப்பவென்றா

இ-ள, அப்படி செயத நல்லகோயிலினிடத்திலே சிறந்தஒருஆசன மிட்டு உண்மையாகிய அடியாகருக்கெல்லாம் மிருந்த அநதக்கண நாதா குருசுவாமியினிடத்திறசென்று வஞ்சனையுடையவாகளநெஞ்சி லேகனவிலுங்காணப்பெறாநீலகண்டனேகோயில்வாயப்பாகச்சமை நததென்றொன்றவாறு, சஞ

ஆயிடைக்குடபாலவெறபிலாதவன்காநதுஞாலம
பாயிருளபாநதபின்புகடிகையோப்பினைநதாதி
மேயுல்லுயிரகொல்லாம்விழிதுயில்பயிலுங்காலைத்
தூயதொண்டாக்குமாயதொலையுல்லமையாதோன்ற

இ-ள, அப்போது மேற்குத்திசையிலுள்ள அஸ்திகிரியிலேருரிய
ன்மறைந்து உலகத்திலே யிருளபரவிப்பின்புதினேகது நாழிகைவே
ளையிலே உயிர்களெல்லாம் நித்திரைசெய்யும்போது பரிசுத்தராகிய
திருவாதவூராகுமாயாமலநீவருமகமயம்வந்துதோன்றவென்றவாறு

இவகிலாதமுமையாளுககாலமீதென்றுதெய்வ
சங்கமதகன்றுமுனனோன் மஞ்சனசசாலேசாரது
குருகுமமபுமுருசாரதகருழைததுமெயம்முழுதமபூசிக்
ககையின்னீரவாசகலநதமென்பணிநீராடி.

இ-ள, இவ்விடத்திலே இவரை அடிமைகளாகின்றகால மிததா
னென்றுதெய்வசபையைநீங்கிக் குருசுவாமியானவாதிருமஞ்சனசசா
லேக கெழுந்தருளிகுருகுமமும் புனுகுஞ்சந்தனமுன்குழைததுதி
ருமேனிமுழுவதமபூசிக்ககாதீரத்ததாலும வசனேகலநத குளிர்
ந்தலல பணிநீராலும ஸதானஞ்செய்தென்றவாறு,

மெயப்புனறுகிலான்மாற்றிவிலைமதிப்பிலலாநல்ல
வொப்பருஞ்சமபட்டாடையுதித்துயாகோட்டமெய்திச
செப்பிளமுலையாளபாகனென்றிசையதனை கோக்கி
யப்பெருந்தவிசினமேலங்கழருவீருந்தபின்னா

இ-ள, திருமேனியிலே பொருந்தியநீனாததிருவொற்றாடையாயா
லொற்றி ஒருவராலும விலைமதிககப்படாத நலலஒப்பற்ற சிவநதபட
பெரிவட்டதையுதித்து உயர்ந்தகோயிலிறசென்று செப்பையொத்த
இளமைபொருந்திய முலையையுடைய உமாகேளிபாகனாகிய கடவுள்
தெருண அபிமுசமாக அருதப்பெரிய ஆசனத்தின்மேல் அழகுபொ
ருந்தவிருந்தபின்னரென்றவாறு, சஅ

அண்டருமலாதுயேததுமன்பருதாயநீராடி
வெண்கிலபுனைநதுநீனுவிளங்கியமெய்யராகி
முண்டகமலாதகாளவைத்துமுத்திகந்தருளமேனி
கொண்டவாதிருமுன்சென்றுகுருகியவருவகைகூர்ந்து

இ-ள, தேவர்களும் மலர்களைத் தூவியேத்தாகின்ற திருவாதவூரரு
மபரிசுத்தமாகிய நீரிலே ஸநானமபண்ணி வெள்ளைவஸ்திரமுடுத்த
க்கொண்டி விழுதிகரித்த தேவதையுடையவராய்த்தமதுசிரசிலேகா
மமைமலாபோன்ற திருவடிகளைவைத்து மோஷககொடுக்கத்திருமே
னிகொண்டுவந்த ஆசாரியருடைய திருமுன்னேமிருந்த மகிழ்ச்சிய
டைந்தசேர்ந்தென்றவாறு, சக

விண்ணவாதிப்பன்பொற்றாள்விளக்கியாச்சனைமுன்செய்து
தண்ணமாபணிநீர்தோய்த்தசாரதமெயம்முழுதுஞ்சாததி

வண்ணமென்கழுநீர் மலைவளம்பெறவணிந்த பின்னர்க்
கண்ணுறுபரிவுதீர்க்கணமே மகிழ்ச்சிகொண்டு

இ-ள், தேவர்களுக்கிறைவனுதிய பரமசிவனுடைய அழகியதிருவடிகளுக்குமுன்னே அபிஷேகஞ்செய்து அருச்சித்துக்குளிராசசிபொருந்திய பனிநீரளாவிய சந்தனத்தை அழகியதிருமேனிமுழுவதும் பூசிக்கழுநீர்மாலையை வளம்பொருந்தத் தரித்தபின்பு கண்ணோப பெற்ற ஆசைதீர்க்கண்டு மனமகிழ்ச்சியடைந்ததென்றவாறு,

பருப்புடா றுளிகேரபபழா செழுநறுவலசோகதுச
சருக்கரைகலந்தபாலிறசமைத்தநல்லமுதுதன்னை
யிருத்தியகனககாள்மேலிலங்குபொற்கலத்தின்மீது
விரும்பொடுபடைத்தநெய்யமிககழுநீர்மலையுமபெயறு,

இ-ள், பருப்புடனே செழுமைபொருந்திய தேகநாயக தருவண்மீசோத்துச சருக்கரைகலந்த பாலிலேசமைத்த திவ்வியமாகியதிருவமுதினேபொன்னிறஞ்செய்தநாகாலியினேமேல பிரகாசிக்கின்றபொற்கலத்திலே அன்பினுடனேபடைத்து நெய்யுமவாழைபழமும் மாமபழமும் பலாப்பழமும்பொய்தென்றவாறு, நுக

மாலயவைவாரிமநறவாணவாபிழைக்கமுன்னு
ளாலமுண்டவனேநல்லவமுதமுண்டருளவாயென்று
சீலமா மகிழ்ச்சிபொருளுஞ்சிந்தையினுரைப்பக்கால
காலனுமுண்டுநீராறநரமலாபுரிநின்பின்னா

இ-ள், மகாவிஷ்ணுவும் பிரமதேவனும இரத்தினமும் மற்றதேவர்களும் பிழைக்கும்படி முன்னுள்ளிலே விஷததையண்ட கடவுளேநல்ல அமுதையுண்டருள்வாயென்று நல்லருளும் மகிழ்ச்சியும் பொருந்தியமளத்தோடு வேண்டிக்கொள்ள அவவேண்டுகோளின்படியேபரமசிவன் அமுதுசெய்து சலத்தினாலே கைபூசிய பின்னென்றவாறு,

வெள்ளிலைபழக்காயநலகினைதருதுபதிபந
கொளஞநறேசகாட்டிக்கோலநன்னிறுசாத்தித்
தெள்ளொளிவிளகருமாடிநிறுந்தமுன்றிகழவித்தெங்கு
முள்ளவர்முடிமேலோங்கவொண்குடைகவித்தல்செயது.

இ-ள், வெள்ளைவெற்றிலையும் பாக்குக்கொடுத்த வாசனையைத்தருகின்ற துபதிபஞ்செய்து அழகியதிருநிறுதரித்துத் தெளிந்த ஒளிவிளக்குகின்ற கண்ணாடிகாட்டி எங்குணுநறந்தவராகியபரமாதாரியருடையமுடியின்மேல் ஒளிரையுடைய பட்டுக்குட்டை பிடித்தென்றவாறு, நுக

கற்றைவெண்கவரிசெம்பொற்காமபுநீடாஸவட்டம்
பறையன்புடனேவிசிப்பரிவுடனடியாரூழப்
பொற்றவிசிடையேமேவுமபுண்ணியன்றிருமுன்பைம்போ
துறைகையுடனேவாதவூரகருந்தபின்பு,

இ-ள, கற்றையாகிய வெள்ளியசாமரையும் சிவந்தபொன்னினுற்
செய்த நெடியகாமபையுடைய ஆஸவட்டமும் எடுத்த அன்புடனே
விசி அடியாரகருழப் பொன்னினுற்செய்த ஆசனத்திலே எழுந்த
ருளியிருக்கின்ற புண்ணியசொருபராகிய தேசிகோத்தமருடைய சந்
நிதிமுன்னேமலரை இரண்டுகைகளினு மோதிகொண்டு திருவாத
வூரகருந்தபின்பென்றவாறு, நூசு

மந்திரமபதங்கனவன்னமபுவனவகடததுவக
னேந்தநாகலோகனெனஹமறுவகையகற்றியந்தய
சிறகனைக்கரியமேலேசசிவத்ததுடனறிவுசேரப
பந்தனையொழிவாராதமமேற்பரிந்தருடபாஸவசெயது,

இ-ள, பதினொருமந்திரங்களும் எண்பதொரு பதங்களும் ஐம்ப
த்தோரக்ஷரங்களும் இருநூற்றிருபதநூறு புவனங்களும் முப்பத்
தாறுதத்துவங்களும் ஐங்குலைகளும்புரிய ஆறு அத்துவாக்களையும்நீ
ககி முடிவாகிய மனகதுககெட்டாத மேளமபொருந்திய சிவத்தது
னே அறிவுபொருந்தப் பாசககடமிகளுள் நீங்குவாராகியமாணிக்கவர்
சகாமேல அன்புவைத்துக் கிருபாநோக்கஞ் செய்கென்றவாறு, நூரு

ளவாக்குமெனாநாமாநஞ்செழுத்தையமுணராததவேண்டி.
யவத்தொழிலாற்றியாளுஞ்சிவத்தைமுன்னாகமாறித்
தவப்பெருவடிவனகொண்டாராதண்டமிழப்பரமென்பா
செவிப்புலன்வழியேசிறுதையுறத்திருவாய்மலாரதார,

இ-ள, பெரியதவவடிவனகொண்டெழுந்தருளிவந்த ஞானதேசிகர்
அறிதீவரபகுவாரெவாக்களுக்கு உணமையறிவாக விளங்கும்படி ப
ஞ்சாஷ்ரத்தை அறிக்கவேண்டி அவதொழிலை நீக்கியாளுகின்ற
சிவத்தை முன்னாகமாறிக்குளிரந்த தமிழ்வேதமபாடுகின்ற அன்பா
கியதிருவாதவூரருடைய காதினிடத்தே மனத்திலே திருநுந்தத் திரு
வாய்மலாரதருளினொன்றவாறு, நூசு

வேறு,

விரவுமன்பொருவடிவுகொண்டனைவார் விழித்தபார்வைவின்வி
ளக்கின்முன்னிருள்போற், சுருதிசெந்தமிழாக்கியமொழியாதொலை
விலாதவெந்துயர்ப்பவமொழிந்து, பரவிமென்பதம்பணிபவாபடிமே

நம்படியவீழ்நனாவாழ்ந்தனாபரிவான், மருவுமினவீவர்சென்னியிளி
ருந்தான் மகிழவைத்தனாமதிநதிமுடிப்பார,

இ-ள். கலந்த அன்பே ஒருவுடிவமாகக்கொண்டெவந்தருளிய பரமசி
வனுடைய பாவையினாலே விளக்கின்முன்னே யிருளிகெடுவதுபோ
லவேத்தகைத்தமிழிற்பாடிய மாணிக்கவாசகர் நீங்காதவெவளியதன்
பத்தைத்தரும பிறவியொழிந்து துகியென மெல்லியதிருவடியை
வணங்குபவராயப் பூமியிலேபடியவீழ்ந்து வாழ்ந்தார் பதநியையு
டைய இவரதுசிரசிலே மகிழ்மபடி இரணமிதிருவடியுஞ் சூட்டினார்
சந்திரனையும் கண்கையையுமுடத்த பரமசிவனென்றவாறு, ருள

மன்னுமுன்னுளவுயிரகாணங்கண மாயத்துபொயம்முதலறிவி
ழந்தருளாற-றுனனுமின்னருட்சிவகரணங்க டோன்றலாறசுவவிவதி
றறேன்றிச-சென்னியின்மிசைமேவியபாதந திருந்துகண்ணினை சே
ரத்திருந்தார- லுன்னலசெய்திடுமிதபமேலனைவித துவகைகூடாது
மெய்யுணர்ச்சியிவெழுந்தார்,

இ-ள நிலைபெற்ற முன்னிருந்த பசுக்கணங்களெல்லாக கெட்டுத்தி
ருவருளினாலே பொயம்முதலாகிய முன்னறிவுபோயக்கிருபைமிசுர்
தசிவகரணங்களாகத் தோன்றலால் சுவறிவு அதுவேயுண்டாய்ச்சிரசி
ன்மேலே வைத்தபாதத்தை இரணமிகண்களிலுஞ்சேர்த்துகொண்
டுஇரணமிகையினாலும் நினைக்கின்ற இதபமுகியமாரபிலே அனைத்து
க்கொண்டு மனமகிழ்ச்சியடைந்து மெய்யுணர்வுடனெயெழுந்தார் தி
ருவாதவூரொன்றவாறு ருஅ

மேலேபத்தலத்திந்திரனினையேரா மீந்தலாமபொழிவினாமலா
மழையே-போலவித்தலமபுதையவந்திரப் பூகருகணந்தருமகிழ
ச்சாலந்தருணமபுனையுநல்லடியாரதங்களசெங்கையி லொலியலுந்தய
வகு-மாலவட்டமுவகவரியுமிருபா லசையமாமுனிகுணமடிவணங்க

இ-ள் மேலுலகத்திலிருந்து தேவேந்திரனும் தேவர்களும்மேலா
துவகின்ற வாசனையொருந்திய புட்பமாரிபோல இந்தப்பூமிமறைபு
ம்படிஅச்சேலையிலிருந்து மலர்களுதிரப் பூக்கணங்களும் கணந்த
ரும மனமகிழ்ச்சியடைய மிதந்தந்தருணத்தையுடைய நல்லடியார்க
ள்தங்களுடைய சிவந்தகைகளிலே தொண்டமாலேகளும் பிரகாசித்தி
ன்ற ஆலவட்டங்களும் வெண்சாமகார்களும் இரணபெக்கங்களிலும்
அசைய மகத்தாகிய முனிவர்கூட்டங்களெல்லாம் வணங்கவென்ற
வாறு- ருக்

இருந்தவப்பெருங்கருணையனெதிரோ பெயதியன்புடையியல் பிரி
னரிறைஞ்செ-சிரந்தனிற்றமதிருகாகருவியாச சிறந்தபோருணிறைந்
தசெயகையராய-வருந்தியித்தலமகமுதமேற்பற்றது மாலயன்றொழ
வரியலீடியே-னருந்துயரப்பவமகற்றவிகருருவமாவதேயெனவழுது
நெஞ்சழிந்தாரா. ௪

இ. எ. இப்படியிருந்த அந்தப்பெரிய கிருபையுடைய கடவுளெதி
ரோசோகது அன்புடைய திருவாதவூர நமஸ்கரித்துச்சொன்னி-ததி
லே தமமுடைய இரண்டுகாங்களையுங் குவித்துக்கொண்டு சிரப்பப்
பெற்ற அதிக ஆராமநிறைகவராய வருகதப்பட்டு இந்தப்பூமியை
ததோண்டியும் மேலேபறந்தும் மகாவிஷ்ணுவும் பிராமணமகணவே
ணைகருதற்கரியரோ அடியேனுடைய அரிய துயரைச்செய்கின்றபிறவி
யைநீக்குதற்குஇங்கே குருவடிவங்கொண்டுவந்தது என்ன அருமை
யென்று அழுது மனமுருகினொன்றவாறு கூறு

ஐயனேயெனையாண்டருளபுரியுமாதியேயுழையணி மழுவிருக்
குவகையனேகொடுவ காலனைமுனியுங் காலனேயிருகண்ணினுணம்
ணியே - செய்யனையடிபோற்றியென்பெரிய செவ்வமேயடிபோற்றி
பொயயினா தம-பொய்யனையடிபோற்றி யெவவுடாக்குமபோதமேய
டிபோற்றிவென்றழுதாரா

இ-ள ஐயனேயென்னை ஆண்டு கிருபைசெய்யும் ஆதியேஅழகிய
மானுமழுவுமிருக்குவ கையையுடையவனே கொடியமனைக்கோபி
த்துதைத்த திருவடியையுடையவனே என்னுடைய விரண்டுகண்களி
லேயிருக்குமணியே சிவந்தருபத்தையுடையவனே உன்னுடைய பா
தங்களேபோற்றி என்னுடையபெரியசெவ்வமே உன்னுடையபாதங்க
ளேபோற்றியெறைமுதுருகினொன்றவாறு கூறு

அறறைஞான்றிருள வைகறையெனுமபோ தனைதலுமபாருரு
ட்குருவடிவந்-தற்றசாந்துடன்முயங்குசெங்கழுநீர்த தொடையிலின
சுமைபொருதெனத்துளவகிக்-கறறுமான்சுரத்தேந்தியவிவறவன்கவின்
கொண்மாரபணி மலர்த்தொடைகழித்தக-குற்றவான்றுபரகன்று நல்
வடியா ருடன்விளவகினாகளவகமொன்றில்லாரா,

இ-ள் அன்றைத்தினம் இருள்நீங்கி விடியற்காலம் வருக லும்அரு
ளையுடைய குருவினது திருமேனியானது நிறைந்தசந்தனமும்சோந்
தசெங்கழுநீராலையும் சுமைபாதலீற பொருக்கமாட்டாதென்று கல
ங்கிமாக்கன்றையேந்திய கையையுடைய அக்கடவுள் அழகுபொருந்
தியூராயிலே அன்றிந்தசந்தனமாலேமுதலியவைகளைக் களைந்து தமமு
டையதுன்பங்களெல்லாம் நீங்கி நல்லடியாராகளுடனே விளவகியிருந்
தாரர்களாகமொன்றில்லாத மாணிக்கவாசகனொன்றவாறு கூறு

வாதவூருறையிறையிந்தமபெரிய மாயைபோலிருண்மாய் துயி
ன்னவாபாற-போதமாகிவந்துறுசுடா விளக்கம்போலவேயினன்புணரி
யிறுளேன்ற-வேதநாதர்தமிருபத மிறைஞ்சுமெய்ம்மையாளனாவேறு
கொண்டிருததங்-கோதுமாகமதிறிவருமபொருளை யுரைக்கவேநினை
நதாரமுரைத்தார

இ-ள திருவாதவூரிலேதவகிய தலைவரான மாணிக்கவாசகருடைய
பெரிதாகிய அஞ்ஞானநீங்கினதுபோல இருளநீங்கிப்பினபு அவரிட
த்திலே விளங்கிய சிவஞானமெனனுந் தீபம்போல சூரியனகடலிலே
உதயமாக அப்போதுதமது இரணம்பாதவகையும வணங்கிய திரு
வாதவூரரை வேறே அழைத்துக்கொண்டுபோயிருந்து அங்கேசிவாகம
ததிற சொல்லப்பட்ட அறிதற்கரியபொருளைச்சொல்ல நினைந்தனா
வேதநாயகராகியும் முன்னாலே ஜனகாமுதல்ய நாலவருக்குங் கல்லா
லின்கீழிருந்து தருமமுரைத்தவராகியும் விளங்கிப்பரமாசாரியபென்
றவாறு

சுரு

களிமபுதோய்ந்தசெம் பெனவுனைமருவுங் கருமைகூடமலங்கண்
டதுகலக்கும்-பளிகுதுபோனதுன்றனமையமலத்தின் பற்றினுலுட
ல்பலவெயிததுமுனரூய-வளவகுலாமபுவனநொறுஞ்செயமுன வல
வினைப்பயனவருமுறைநெறியே-யளநதுநாதரதுகாரதுமேமுகாபிமா
க்கியேதிரிந்தனைமனவழக்கால

இ-ள இருள்வடிவாகிய மலமானது களிமபுதோய்ந்த செம்பைப்
போல அஞ்ஞான உன்னைப்பொருந்தியிருக்கும்உன்னுடையதன்மை
யானது எதிரிட்ட வணங்களைப்பற்றுமின பளிகுதுபோலாம அந்த
மலத்தினது சம்பந்தத்தால அனைக்கேகவகளைபித்து உழன்றாயவள
ம்பொருந்திய புவனங்கள் தோறுஞ்செய்யும்உன்னுடைய வல்யவினை
ப்பயன்கள வருகிறகிரமத்தினவழியே அளவைசெய்து நாம நியதிசெ
ய்யநீ அத்தைப்புகித்து அப்படிபுகிக்குமிடத்து ஆகாயமியனினையையும்
விளைத்துக்கொண்டிதிரிந்தான் அஞ்ஞானத்தினால்-எ-று

சுசு

செய்துள்ளோபெறுமவினைப் பயனொருவா சோக்கவேண்டுவதி
ல்லெனினிதுமே-வெய்துமேலிதுதுகாவதென்றிவதிலைநீவினையெ
னிறசடமறியா-வுயதலாகியவன்னெறியுணரா வுணையுமுன் வினைப்பய
னையுமுணரந்து -மைதவாமலமொழித்தருள புரியாவழ்வுநல்கு வம
யாமெனமதிப்பாய்

இ-ள வினைகளைச்செய்த ஆக்மாக்களுக்குவினைப்பயனைஒருவர் இடை
நின்றுசோக்க வேண்டுவதிலை யெனின் நீசீமற்றிவுடையவனுனபடி

யால் மேல்வருவதின்தென்றும் புசிப்பது இன்னதென்றும் அறிஞ்
 துசேசமாட்டாய் வினைதானறிந்த சேருமோ வென்றால் சடமாதலின்
 அறிபாது பிழைத்தலாகிய கல்வழியை நிற்பாத உவ்னையும் உண்வினை
 ப்பயனையும் அறிந்து இரூளவடிவாகிய மலமொழித்தககிருபை நீங்
 காத நிமாக்கத்தைத்தருவோம் யாமென்று மதிப்பாயாகவென்று அ
 னுக்கிரகஞ்செய்தார பரமாசாரிய மென்றவாறு, கூடு

எவர்க்குமிம்மலஞ்சேரவின்கொழியா திருப்பதென்னெனினின்
 னல்லொளபிரவிக், தவக்கெனாகமதிந வினைப்பயனுதலைபுகும்
 பொருளெனபிறைகித்தா, லவாகஞ்சும்பதக கொடுத்திடொழிப
 போ, மதுவிலாதவாழுகியவளவவும் பவப்பொருககடல்வீழுவாதா
 மபருவம், பரக்குமெமமையுக்கமமையும்பாரா,

இ-ள யாவாக்கும் இரதமலத்தைச்சேர நீக்காமல் திருப்பதென்
 னெனில் துன்பத்தைக்கொண்ட பிறவியினுடைய சமடநக வாயிருக்கி
 ன்ற தவகளுடைய இருவினைகளும் ஒருதலைபி விராச - டி லும இடப
 பட்டபொருளைப்போலே ஒத்தால் டாகளுக்கு மாபதீரம் நமமுடைய
 பதகதைக்கொடுத்த அபபிறைகித்தனை பதகை நீக்குவோம் அபபடி யி
 ருவினையொப்புவாராதலாக வருத்தப்பட்டு அவளவுகாளுபெரி
 யபிறைக்கடலில் வீழ்த்தலைவாக்க தவகளைபகரு, கதைப்பாக்கிற்றை
 பதிபாகியமமையும் பசவாகிய தமமையும் விசாரியாகவென்றவா

எனறுகூடுமிப்பருவமென் றிய டெய்யா பிருதறு நிடநொறு
 மிறைஞ்சி-னெறிசோசிவபுண்ணியமபுரியு - நல மையா னுதலுருமெ
 ன்றறிநீ-மனநிலாமனவெமயியல் புனக்குகைகின்- ம சிலாவுருமன்
 மவற்றருவ-மொன்றுபேரொள் யொற்றருவுருவ-மொன்றுகானரு
 ருவமென்றுணரவாய

இ-ள, என்னைக்கி கூடும் இக்கப்பருவமென்று சொல்லுமிடத்தில
 யாமிருக்கின்ற ஸ்தலங்களதோறுபோய எமமைத்தொழுது சிலஸ்த
 லத்தில் வசித்ததல்முதலிய சிவபுண்ணிராம பத்தினையும்செய்யும் நன
 ல்மனாலே அவ்விருவினையொப்புவருமென்று நீயறிவாயாக கனைச
 பையிலேவிளக்கிய எமமுடைய ஆயல்பு உனக்குச்சொல்லுமிடத்தி
 ல் நுதறபில்லாதஎமது சொருபமுன்று அவற்றில் அருவமொன்று
 அருவுவடிவாகிய அருவுருவமொன்றுமொன்று அருவையுடையஉரு
 வ்கொன்றுஎன்றவியாய கூ வென்றருளிஞர் பரமாசாரியமென்றவாறு

இத்தருவற்றிலிருவுன்கூறிய-வினைத்தபேரருளியம்புயிவ்வுரு
 தும்-வந்தியாவரும்பணிவதற்கெனியாய்- வாமெனாததாலரும்ருவுருவ
 ம்பந்தமாகியமலவிருளத்தும் பதிபாயுளபலனுயிர்க்குயிரா- யாத
 மக்கின் னப்புகுமொளியா-யமவமாசுமவருவெனமுருவம்.

இங் இச்சமூன்றுபேரத்திலே உருவமாவது உனக்கு அறியும்படி யாக உபதேசித்தருளிய இந்நகுருவடிவமாம் அருவுருவமாவது எல லாருமவந்து வணங்குகத்த் எளிதாயிருந்து வாங்கெல்லாவகொடு க்கும இனிக்கவடிவம் அருவமாவது பாடிமாயி மலவிறுளை நீக்குகி ன்ற கோடிருளியப்பிரகாசமாய எல்லாவயிருநகுரிராய முடிவுமுதல வகண்டு அளத்தற்கரிய ஒளியாய நின்மலமேயிருப்பதா மென்றவாறு

ஆவலாவெமக்காமலாமரங்க- ளாககலமலாபநிததமைமலரற்
 றாவிலாவகைத்தாபலசமைத்த- மணப்பிலெம்புந்சாற்றலன்புடனூ-
 டீமவுமாலயமலகிடன்மெழுதல-விளங்கலவிளக்கிமிகலெம்மடியார்-
 தேவலானவைசெய்யுமிசசரிதை-யியற்றவலலவாககெமழலகளிப்பேர்

இ-ள ஆசையினாலே நமக்காகிய புட்பமரங்களை வைத்தலும் அந்
தபுட்பமரங்களைக்கொயதலும் அமமலர்களினாலே கெடுத்தியல்லாம
ல அனேகமால்களா செயதலும் நீங்குதலில்லாத நமமுடைய கீர்த்தி
யைச் சொல்லுதலும் காமிருக்கின்ற கோயிலுக்குத்திருவலகிழைதலும்
திருமெழுகிழைதலும் பிரகாசக்குமபடித்திருநிலக்கிழைதலும் எம்முடைய
அடியாரகளுடைய ஏவறபணிகள் செய்தலுமாகிய இரத்தச்சரிதைத்
தொழிலைச் செய்ய வல்லவர்களுக்கு எமது சிவலோகத்திலவாழ்கலா
கிய சாலோகபதியைத் தருவேம் என்றவாறு |

கருதவர்க்கமுங்கிளாமணப்புகையும் கவிஞ்சொம்புமபுனிதம்
ஞ்சுனாமுய-கொநகல்நீந்தநன்மலருமறமுளவு கொணடுமாயையின்
ஞுணத்திலொன்றிலரா-யையநதுசகதகசெய தகமபுறமிதைநீஞ்சி யகையி
னீச' . ன்கழித்தருளவுழிநின்-நிறந்தநபெருங்கிற்பையனபுடனேயியற
வல்லவரெய்மருகிருப்பார,

இ-ன் வாசனையுடையதெனவும் வாசனையுள்ள தூபவாகனத்தினும் அழகியுடையதெனவும் பரிசுத்தமாய்விருந்திருந்தமையினால் கொடுத்த விரிந்த நிலைமையினும் மறகுப பஞ்சகவலியைப்பஞ்சமிரதமுதலியபூ ஜாதிரவியகஞ்ஞகொண்டியகநான குணங்களொன்று மிலலாதவ ராயப் பூகசுத்தி திரவியசுத்தி மந்திரசுத்தி ஆகதமசுத்தி இவ்வகசு த்தியெனவென்ற ஐந்துகத்தியுஞ்ஞசெய்து உளளிலுமபுறத்திலும் எ மமைப்புகசெய்து அக்கினி எரிப்பும் செய்தமுடித்துச்சிவரகம்ப பிரகாரமன்மைவாயுருதிய பெரிபுறத்தக்கிரிபைத்தொழிநீர் அன்பி னுடனேசெய்யவல்லவர்கள் எம்முடைய மகத்திலிந்ததனாகியசாமி படியபதசியைப் பெறவார்க்கென்றவாறு எய்

முக்குணம்புலனைந்திடடைக்கி நூலவாயுலை யெழுப்பிருவழி
 னாயச் சிகெனும்படியுடைத்தொருவழியைகதிறந்துதான்டவச்சினை
 பொலியுடன்போய்த் தகவலஞ்செய்ததோடுமததுநவாந்தன்மைக
 ண்டருநும்பெரியதொருவழிமததுநவாந்தன்மைக
 விவிலிசேட்டி

இ-ள, சத்துவமாஜசதமகஎன்கின்றமூன்றுகுணங்கூடியும்பஞ்சேந்திரியங்கூடியும் அடக்கிப்பிராணவாயுவை யெழுப்புகின்ற இரண்டிலழியாபெ இடைபிண்கூறாடிகளேற்றாக அடைததுச் சுழிமுனைவழியைத்திறந்துகடன்சீலமபோசைபடனேசென்றுதகுதியையுடைய ஐந்தெழுததாமதொழுததருவாகியகன்மைகண்டு அருளைத்தருகின்றபரவெளியிலே புகுந்துஅழுந்தினவர்கள் எமமுடைய உருவத்தைப்பெறுகலாகிய சாரூபியத்தையடைவார்களபூமியிலேருளவிறன்றுருவாக்கியமெல்லிய பழப்போலெனவாறு எக

பரந்தவானகலைமுழுதுமாகமநாற பகுதியும்புலசமயசுரீததிரமு
ந.தெரிந்துதேர்ந்ததிலவாய்கமும்பொருளின் செய்தியேபொருளெ
னமனநசெளிநது, புரிந்துபோனதுஎழற்றிவனைதனம் பேராகியவ்வ
றிவெனச்சிவபோகம,விரிந்துதோன்றுகொண்டய வித்தகசேமே
ன்மையான நமமெயப்பதும்பெறுவா

இ-ள, விரியப்பெற்றமேலாகிய கலைஞானமுழுவதும் ஆகமந்ளி
வடைய பாசுபாடுகளனைத்தும் பலசமயசாஸ்திராகளும் தெரிந்து ஆ
ராய்ந்து அவ்வாராய்ச்சியிலே முட்பொருளாகியபதி பசுபாசத்தினு
டையசெய்திகளை உண்மைப்பொருளென யுமாணந்தெளிந்து முன்செ
யதகன்மத்தககீடாகவரக சிற்றறிவுனைத்தனைக்கெடுத்துப் பேரறிவென்
னப்பட்ட சிவஞானமவிரிந்து தோன்றுகின்றமனதையுடையசதா
ப்பாட்டினரோ உயாவாகிய நமமுடைய சாயுச்சியுடததைப் பெற
வாராகளென்றவாறு எ

உருப்பொலாதவரிழிகுலத்தலாநல் லொழுக்கமில்லவொன்றுந
ம்மளவில் விருப்பிலாதவொனினுமெயநீது மிக்கசாதனவேடமுந்த
ண்டாற-மரிப்பிலாதுசென்றெதிருறவணதிகத் தக்கபோனகமளிந்தல
ர்க்கெளிதா விருப்பாதாவாடிபயர்க்கடியா னொன்பாயானெனதெனு
ஞ்செருக்கறுப்பா

இ-ன், பொல்லாதவருடையவராயினும் இழிந்த குலமுடையவராயினும் நல்லதற்குக்கில்லாதவராயினும் என்றைக்குத் தமயிதத்தினே அன்பில்லாதவராயினும் அவர்களுடைய மெய்யில் விழுதியுள் உயர்ந்திருத்திராக்கியேமும் கண்டவளவிலே தீயாமலெதிரே சென்றுவ்வகித் திருந்த அழகியபுத்தாரத்தங்களுடனே அவர்களுக்குத் திருவமுதசெயலித்து அவர்களுக்கு எளிதாயிருந்த அவர்குப் பரக்கத்தவராயிருப்பவர்கல்ய சென்தென்னுள் செருக்கையுப்பாரகவணைவாறு.

எக.

விசித்தரஞ்சிதநிகைகள் பட்டனும் விழக்கெடுத்தவிரும்புயிப்
மேய்கந், பெருந்தகையவைப்பட்டு - னகலும் புத்திசே, குளவுகு
வினைபாக்கையதற்குப்பெய்து, எயிருடும்புகு வேயில்ல நம்மகலா

குமிழ்குணைப்போ விருந்தகம்பெருவடிவையின்கருத்தி விருத்துவாய்
பொருள்துவெனவுலாதார

இ-ன்' விரிந்திருக்கின்ற சூழ்ச்சிகளை அன்புடனே சட்டகதீசைக்
யென்கிற நாமவழித்துப்பார்க்கும் பாவையினாலே வெந்துபோய்
றுவிருநபப்பட இச்சன்னத்தில் உலுபலிக்குமபடி பெருகதுகட்ட
ப்பட்ட பிரார்த்தனை இதே கங்கைத் தோராய நாமமுடைய புத்தியி
ல்தகுதிபற்றியுள்ளது இனிமேல் வெட்டாமல் ஆகாமியவர்களை
யொழிக்கவும் அரியதுபலாதற்குமின்ற உன்னுடைய பொருளும் உயி
ருற உடம்பும் உன்னுடைய தலை மழுமுடியும் இங்கே உள்ள
பேயிலே மாண்டவர்களை கொண்டு வந்து உன்மனத்தி
லிருப்பதைப் பாய இதுவெப்பாடு என்று அருளிச் செய்து கொண்ட

அதனாதிருவாயமலாரநாளுமமலவாசகவேட்டமகிழந்து
பககனாஅமககெழுபிறப்பகருப பாசமீதுறப்பணிந்தெதிரெழுந்து
பிதகனானவென்பிழைசன்கிரயகும கிழஞகாமிப்ப்பைதனையுட
யேன, முததனாமெயகாட்டினையெனவே மொழிந்தழிந்துகைமுடிமி
சைகருவீன்கார.

இ-ள, அச்சுநாசியகடவுள் திருவாய் மலநகருளிய உளநகமற்ற உபபீத்சமொழிசீனககேக்டி மனமகிழ்ந்து திருவாதவூர தம்முடைய எழுபிறப்பையும் நீசகுதின்ற குருவினதுபாத மலரினமேறப்பணிந்து எந்நிரையெழுந்து விதத்தினிய என்னுடைய குறந்தககுரிராகிய ருளியபரமசிவனே மிகவும அறியாமையுடைய அடியேன சீவன்முததனக உணகமகாட்மையென்று சொல்லுமனமகிழ்ந்துககளைச சிரசினமேறமுவித்து வணங்குகின்றொன்றவாறு, எந்

என்னதான் முன்னினை நுனபொருளு மில்லதா கியவுடலமுமயா
னு, மின்னவா கதின்ன நுனகொமிந்னை ந தேனினமலா வென மின்முறிந்
றுருகா, மன்னுதா நைதன் மேலணிகலங்கண் மதுனா மீனவன்வான்
பொருளிறையோன், முன்னதாகவைத்திறைஞ்சினாறஞ்சோ முதல
வனா முதமலாவுகொண் டருந்தா, *

இ-ள, என்னதென்று நான்முன்னே வினாவிருந்த பொருளும் எனக் கிடமாயிய தேகமுமியானும் உமது அருளைக்கொண்டு உமமுடையவைகளாகவே வினாவினேதேவநிலைமுன்னேயென்று நின்றுநின்றுருகித்தமமுடையபட்டுவந்திரங்களும மேலே அணிந்திருந்த ஆபரணங்களும் மதுராயிலிருக்கின்ற பாண்டியன் குதிரைகளைக்கொடுத்த பொருள்களும் தமது குதிரையினையேன்வந்து நமஸ்கரித்தார் தரும் சொற்பாங்கிய பர்மசெய்தும் முகமுண்டிக்கொண்டிருந்தார்-எ-று,

திருந்தியபொருள்தெல்லாந் திருப்பணிக்குள் யுமேலா
மருதவாருதவுமில்லா தல்தவாகுகருளுமென்றா

இ-ள திருப்பெருந்துறையிலே எழுத்தருளியிருக்கின்ற பரமாசா
ரியானவா தமமிடத்தில் அன்புடைய வராய்க்குக் அடியாகளில் சிற
ந்தொருவா முகத்தைப்பார்த்துத் திருச்சமாயினுநதப்பொருளையெஸ்
லாமசிவாலயப்பணிக்குடொழிவ அரியதவதையுடையவாசுளுகுகுக்
கொடுமவறியவாசுளுகுகுக் கொடுமெனது அருளியெய்தாரென்றவா

தமபொருமுதலவாசொல்லுந் தருமெழிப்படியேயுள்ள
செம்பொருளிய வமன்பின்றிறத்தாளா தொலைத்தினான
ரம்பரனளித்தொனமருந்தனையருந்திப்பாச
வெம்பிணியகறதுமிக்கைக்கதகா முத்தரானா

இ-ள, தமமுடைய முகல்வராகிய பரமாசாரியாசொல்லியதருத
சொற்படியேகமமிடத்துள்ள திரவியகையெல்லாம கொடுத்தவிட்
டுஅழகியகடவுள் அருளிச்செய்த ஞானபிரகாசகைப்புகுதப பாச
மென்னும் வெய்யபிணியைநீக்கப்பெற அன்புடைய திருவாதவூர
சிவனமுகதராணு ஒன்றவாறு

திருநித்தல்கைச்சிமுருகிநதபெருந் திருநெல்வம்
வரத்திருமேவுதானேமன்னன்னென்று
ருருகா கரிபாசுநிறக்கோ வணவாடையருளுந்
விரிசதுளசமுங்கண்ணியப்பொழிவிழையுமானா

இ-ள, திருத்தமாகிய குடைநிழற்கீழாம சிவப்பபெற பொறசினி
கையினிமேலும் அழகுபொருந்திய தனைநா நுழந்தவா ஒருஅரச
னைப்பேயாலவந்த திருநாந் திருவாதவூரானவா உருவொரிபாமற
பூசப்பட்ட நீறையுமேகொணையுமே நெடுநீரிந்திருக்கிற
சிரசையுந ஆண்கதபொருள் பொருளினதெனவேயு முடையவராயி
ஒரென்றவாறு

அன்புடனோக்கிறபமுலாகைக்கரு
ரின்புறவெழுமாரின்பாலைருவரிசங்க
நீன்பகற்குலகாராணானலலறிவேகொண
கொன்புனைபித்தாபாலா பிசாசாதவகொளகையானா

இ-ள, தமக்கு அனுகூலஞ்செய்த பரமாசாரியனா அன்புடனே
புரத்தறிதபுர ஆணந்தபுஷ்பமபொழிய அழுவாகைகூப்பித்தெழு
வர்த்திழைவிழ்த்து நமஸ்கரிப்பார் ஆசைபொருக்க வெழுந்திருப்பா
புறங்காட்டாழல் முன்பாகடந்தசெல்லா இரக்ககொணமிதரும்
பிவருவா பகலுமதிரவு அறியமுடீடா சிவஞானகதையே பொரு
ணக்கொண்டுகொண்டேர்தனா அசகஞ்செய்கின்ற பித்தாபலாபிசாசர்
சுருதியேகாட்டபாட்டையுடையவரானா மாணிக்கவாசகரென்றவாறு

மன்னுமிநிலைமையுறராவன்படைசுறமமாகித்
துன்னினரெல்லாமவநதுதோன்றலேதொழுதுவின்று
தென்னவன்முனியாவண்ணஞ செழுமபரிததிரளகொண்டேக
வென்னாமதொன்றுநதோரதிதுபழுதென்றிராகி

இ-ள, நிலைபெறந இநிலையைப்பொருந்திய திருவாத லூருடைய
வலிமைபொருந்திய படை - ததலைவாகருமபநதுக்களுமாகியஎல்லாரு
மகெருங்கியெதிரோவதுவின்று அவரைதொழுதுவணங்கிஅரசனா
கியபாண்டியன் கோடியாதபடி செழுமைபொருந்திய குதிரைக்கூட்
டகளைவாகிகொண்டு போகவேண்டுமென்பதைத் தெரியாதிருக்
கிறது பழுதென்றிராகியென்றவாறு அக

ஐயநீவருதலவேண்டுமென்றவரழைத்தபோதிற
செய்யநீற்றணிவாராதனைத்திறலினாதமமைநோக்கி
மையலாமுணர்வின்மிககீரியாவாரீர்மாயாபேதப
பொய்யெலாமுரைத்தலவேண்டாமபோமினியகலவென்றா

இ-ள, ஐயநீ வரவேண்டுமென்று அவரழைத்த போதிலசெ
மமையையுடைய திருவெண்ணீர் மனிகின்றதிருவாதலூரார் அநதசே
னாதிபதிகளைப்பார்த்து அஞ்ஞானத்திலேமிருந்தநீர்களையாவா மாயா
பேதமாகிய பொய்யுகைகளெல்லாம் நமமுடனே சொல்லவேண்டா
மதூரப்போய்விடுகொன்றாரென்றவாறு. அஉ

எவனிலாபுகல்வதென்றேயாவருவின்றிராகிகத்
துன்னுநறாளைவீராதமமுளேதுயர்மெய்திப்
பன்னுநமமொழியுங்கொள்ளார்பரிவிலொன்னுநீங்கிகத்
தென்னவருகின்னவாறுசெபபுவோமென்றுசென்றா

இ-ள, இவரிப்படிசொல்லவாருன்னவென்று சேனாதிபதிகளெ
ல்லோரும் இராகிவின்றிவருகின்றனவே என்பமடைநதுகாமசொல்
வுகின்ற சொல்லுநீர்வருகின்றனவே என்பமடைநதுகாமசொல்
ராயுமிருக்கின்றனவே என்பமடைநதுகாமசொல்
தைசெய்யவருகின்றனவே என்பமடைநதுகாமசொல்

சென்றவருகையகாடன்றிகழவைமுன்னெய்தி
வன்றிறன்மன்னபோற்றிமாமதுறேசபோற்றி
பென்றுபின்வாதலூரெய்தியசெய்தியெல்லா
மொன்றியகவருகிருமுளத்துடனின்றிசொல்லா

இ-ள, அப்படியேனவர்கள் புண்ணியாசனாடைய சிறப்புப்பொ
ருந்திய சபைக்கெதிரோபோய்வின்று பார்க்கிசமத்தையுடைய அரச
னேசாணமபெரியமதுரைக்குவாய்க்கேசாணமென்று வணக்கிபி
ன்புதிருவாதலூரார் நடந்தசெய்கைகளைவெல்லவாமிருந்தகவலைபொரு
ந்தியமனத்துடனே வின்று சொல்லவாருகின்றவாறு அச

நின்பெயாபுனைநதோசாகிவினபெருகந்நமுசெயவோ
ரென்பகாசெயகைதன்னையெகனையாகளசொலவோம்
பொன்பொலிமௌலியேயரின்புடைவிடை கொண்டுபோந்த
மன்பெருந்துறையாமந்தவளநகர்புருத்தபின்னா

இ-ள், தென்னவன் பிரமராயனென்று உண்பெயரைத் தரித்தவ
ராகியும் உனக்குமந்திரித்தொழில்செயபவராகியும் இருக்கின்ற திரு
வாதவூரருடையசெய்தியை எப்படிநான்கள சொல்வோம் பொன்னி
றாசெயாபுபெற்று விளங்கியகிரீடத்தைக்கரித்த அரசனே உன்னி
டத்திறசெலவுபெற்றுக்கொண்டுபோய நிலைபெற்றதிருப பெருந்து
றையெனனுமபெயராயுடைய அழகியநகரத்திலேபுருத்தபின் வயன்ற

அநகராமருவகோகாவிலணைந்துளருந்திலீசன்
தன்னடியார்களாருந் தாபதாபலருஞ்ஞம
மன்னியகொருவாமேலாமா கவவேடம்பூண்டு
முன்னுறவிருத்தலகண்டு முடிவிலாமசிழ்ச்சிகொண்டு

இ-ள், அநகரத்ததுக்குப்பக்கத்தில் ஒருசோலைபிற்ருக்கின்றருந்
நகரிருக்க நிழலின்னணை சிவனடியாளாகி || தபகிள அனேகா
ருழிலைபெற்று அகலேஒருவா மேலாகிப மகிமைபொருத்திய கவ
வேடம்பூண்டு எழுந்தருளி யிருப்பதைக்கண்டு அளவற்றசுந்தோஷ
மபெற்றென்றவாறு அள

அவகவாதாமுந்தாமுமன்பொடுகிலசொற்கூறிச
சுவ ரசிவனேபோற்றியென்றவாகாளிலவீழ்ந்து
செங்கரகுவித்துச்சென்னிசோகதுவந்தனைகளசெய்து
பொகுகொளிமணிபூணடை பொருளெல முவந்துநலகி

இ-ள், அநகரப்பெரியவரும் தாமும் அன்புடனேசெவ்வாதத்தைகள்
பேசிச சுவராகிவனேசரணமென்றும் அவருடையபாதனைகள் லேநம
ஸகரித்துச சிவந்த கைகளைக்கூப்பிச சிரசின்மேலவைத்துக்கொண்டு
பூசித்து மிருந்தஒளியையுடைய ரத்தினபரணங்கனையும் பட்டுகூஸ்தி
ரங்கனையும்- திரவியங்கனையும் சந்தோஷமாக அவருக்கே கொடுத்தெ
ன்றவாறு அள

குறைவிலாவாடைத்தகைகோவணமுநித்துசென்னி
நறைமயிர்விரித்தநீற்றைமெய்யெலாநயந்துபூசி
முறைமையன்றிதுதானென்றுமொழிந்தவொருமும்பாருர்
நிறைபழிபித்தகராணுந்நிறுபவென்றிறைஞ்சுகின்றார்

இ-ள், குறைவில்லாதமழுடைய வஸ்திரத்தை நீங்கிக் கோவண
மாததிரங்கட்டிக்கொண்டு தலைநிலையுள்ள மயினா விரித்தநக கொண்
தேகமழவதும் சிபூஷைபவி ரப்பததுடனையுணர்ந்துஇரபடிசெய

கிறது கிரமமல்லவென்று சொன்ன எங்கள் முகத்தையும் பாராக் வராய்க் கிரமந்தப் பெய் பித்தரைப் போல னர் பாண்டியனே யென்று வணங்கி வினாக்களென்றவாறு, அஅ

கேட்ட லுமது மானா மாறன் கிளர்ந்த மெய்ம் முழு தம் வேர்வு
காட்டி டவெ ஞ்ஞர் பிசு கிக்குண்க ணல்வடி வமாகி
வாட்டி றன்ம னன் கணின் வண மைய னுளே லவைய
மீட்டி டு பசுவை நனை பி வை யிலெ னறு க்கோன்

இ-ள், அவர்கள் சொன்னவராததை பமதுர புரி யரசனாகிய பாண்டியன் கேட்டும், தேவமுழுவதும் சீவாவையுண்டாகக் கோபமிருந்து கண்களறு க்கி லரி வடிவாகச் சரிவந்து வாடியுத்ததி லே கிறக்கையுடைய அரசாருக்கு இப்படிப்பட்ட வளத்தைச் செய்கின்ற மகிழ்ச்சி னுண்டானால் சம்பாதிக்கப்பட்டாடு செய்யுமா சேனை முதலியவைகளில் குறைவென்னவென்று சி ரித்தா னென்றவாறு, அஅ

அடிப் பரி கொளவானீ தவநு மபொருள் சுவர்வகாகக்
தெய்வியுரைப்பார தஞ்சொற்கேட்டு மலையினுனைக்
கொடுமை கொடும் கவோலை கொடுத்தொருகி னததுண்மபாற
கடுகடைக தூக ரோகிகைக்கொணடுவமமினென்றான்

இ-ள், யுத்தத்திலே பகைவராகக் கொல்லத்தக்க குகினர்களைக் கொள்ளாமை யாருட்க்காந்த கொடுத்த அரியதிரவியங்களைக் கொள்ளாமையிடுவதற்காகக் கொடுத்திடுவதெல்லவா சொல்லைக் கேட்டு மயங்கிய திருவராதவ்ருரைநிலைமாயிடுவதையையுடைய தூதர்களைப் போய்க்கொடுக்கையாக வெழுதிய இதை வேலையைக் கொடுத்தது ஒருகிளத்திலே நம்பித்ததிருக்கதைப்படியாகக் கொணடுவாருகிகளென்றான் பாண்டியராகினென்ற

எவலிற்சென்ற தூதரெழிற்பெருந்துறையிலெயி
யாவலிற்செவ் றுளே ததுமண்ணலைக்கண்டி றைஞ்சி -
மேவலாக் குருமே மென்னவென் தொழிந்வேந்தனவாயந்த
காவலாக் கதிபன்மாதந்திர முகங்காண்டவென்றான்

இ-ள், அந்தப்பாண்டியராகன் ஏவலினுலே போன தூதர்களுடைய திருப்பெருந்துறைக்குப் போய் அன்பினுலே சிவனுடைய திருவடிகளை வணங்கியிருக்கின்ற திருவராதவ்ருரைக்கண்ணெண்ணிக் சத்தருக்கருக்குக் கொடியதண்டிக்கத்தொடங்கி ன்ற இடியேறொத்த வேந்தனாகியுமேன்மைபொருந்திய அரசாக்கராகனாகியும் இருக்கின்ற பாண்டியனுடைய திருமுகத்தி னுக்காண் பிராக வென்று சொன்னார் என்னவா

அறறமிலகொள்கை மிக்காசன் றிருமுகத்தன்றி
மறறொழும்குமங்காண் மனதிலரிதன்மே லுன்பு
பாறிலிடுறிதே சொல்லிப் படிபெய்த துறைத்தெனென்ன
வறறத்திலுலுபுல்லலெ னெழுதியதுவந்தென்கொள

இ-ள், சேர்வில்லாத கோட்பாட்டின் மிகுந்த திருவாதவூரபரமசிவன்திருமுகமலலாமல வேறொருமுகத்தைகயும் பார்ப்பதற்கு மனமில்லாதவராய் இருத்ததூதா கொணங்கிவந்த இருமுகத்திலும் பதறிலாதவராய் வேறொருவோலைப்படியே ழிதனையும் எய்ததுச சொல்லுவதெனனதுசொல்ல அவாசொற்பபய நல்லதென்று அதுதெரிந்தஒருவன் அதிலெழுதியிருப்பதை மகிழ்ந்துசொல்லுவான-எ-று, கூஉ

தென்னவனரசனோலைதென்னவன்பிரமராய

னென்னுநுநல்லமைச்சா கரணகவெல்லையிறனவகொண்டேகிக

கொன்னுபரிகொளாமறவோவணமகொண்டீறு

மன்னாதவருமஞ்செயவாவணமையென்றுவகையுறமேம

இ-ள், பாண்டியராசனா லெழுதப்பட்ட லோசென்னவன் பிரமராயனென்றுசொல்லும் நல்லமந்திரிகரணக அளவுறற நிராயனகொண்டிசென்று பெருமைபொருந்திய குகினையைக்கொளாமலகோவணமகொண்டா அரசரது காரியஞ்செயபவர்களுடைய வணமையிப்படிபபட்டதென்று மகிழ்ச்சியடைந்தோமென்பவாறு, கூஉ

வையகமன்னராகிவாழவதின்மனைகடோறு

மெயறியவுதரத்தியாவிரப்பதுபெருமையென்று

மெய்தகத்தாமமைபாண்டவேந்தரைப்பிழைத்துவேறு

செயவதுபலிகுமெனமுதோந்ததுமறு அறிவுகணகேரம

இ-ள், பூலோகத்து அரசராகிச் சம்பந்தமுடையவாழ்வதைக் கட்டிவழிமிகளாதோறும் தன்னையடைந்த உதராகியிரியிலே இரப்பதுபெருமையாகுமென்று உணமைபாகத் தமமைசவரக்ஷணசெய்த அரசருக்குப்பிழைசெயது வேறொருருமஞ்செயவது பயன்படுமென்று நோதுவிலேஆராய்ந்துதோந்ததுணியையுபகண்டோமெனவா

மன்னையடைந்துவாழ்தல் வஞ்சகஞ்சுமிழுநாகந

தன்னுடன்மருவிவாழ்ந்தன்மையெனனுணாவிரயிற

முன்னுமிவவேலைகாணுமபொழுதுநதுதாதமமோ

டிநககாவருகமறனெழுததெனவுரைத்துநினுன

இ-ள், அரசனாச்சோநதுவாழ்வது வஞ்சகத்தைச்செய்யும் விஷததையுமிழகினற சாப்பத்துடனே கூடிவாழ்க்கினற தனமைபோலாமென்றறிவீராணல் இருதவோலையைக் கண்டமாதிரத்திலேநமமுடையதுதாக்களுடனே இருதமதுனாமாகரத்துக்கு வரக்கடவீராக இது பாண்டியன் கையெழுத்தென்றுபடித்து நின்றனென்றவாறு, கூடு

மீனவனெழுதுமோலைகேட்டபின்யின்பாலன்ப

ரானவரடியாரெமமையடிமையாவுடையரல்லாற

றுனெனக்கண்ணலென்று நன்னையான்பிழைத்தேனென்று
மரணிலமன்னன்சொன்னதென்னெனமனத்திலெண்ணி

இ-ள், பாண்டியன் எழுதிவிட்டவோலையைக்கேட்ட மரணிக்கவாச
கா உமாதேவிபாகராகிய பரமசிவனுடைய அடியாகளே யெம்மை
அடிமையாக வுடையரேயலலாமல் தானெனக்குத் தலைவனென்றும
தனக்குநான்பிழைசெய்தேனென்றும பெரியவுலகத்தை யாளுகின்ற
அரசன்சொன்னது என்னவென்று மனத்திலேநீத தென்றவாறு

✓ அந்தகனெழுதுமோலை கொண்டவன் தூதாதாமும்
வந்தெமையனுமார்ட்டாருடையவாமதுகையாலே
வெந்தொருகணத்திலவிழ்மேவலாபுரங்களசெற்றோ
தந்தமரோருவாக்கஞ்சுத்தருவரோவெனதுசாற்றி

இ-ள், எம்மை அடிமையாகவுடைய பரமசிவனுடையவலிமையினு
லே யமனெழுதுகின்ற ஒலையைக்கொண்டு அவனுல்கிடப்பட்டுத் தூத
ரும பரமவிடத்திலவந்து அனுமார்ட்டாருகள் ஒரு கூணமபொழுதி
லேவெந்துவிழாபடிக்க திரிபுரங்கையழித்த அக்கடவுளுடைய அடி
யாகள ஒருவருக்கு அஞ்சவாகளேவென்றுசொல்லியென்றவாறு

போயரளறிருத்தாளேகதிப்புண்ணியவடிவேபோற்றி
யாயிரஞ்சுடிகைப்பாமபையலெனமுடித்தாயபோற்றி
மாயிருஞ்சுலககாக்கும்வவெனெழுதுமோலைப்
பாயிரியிதுகேளென்றுமொழித்தனாபழுதிலாதா

இ-ள், இப்படிநீததுபபோயப பரமசிவனுடைய திருவடியைக்
துதித்துப் புண்ணியவடிவமுடையவனே சரணம் ஆயிரமடனுமுடி
யையுடைய பரமபைமலாமாலையாகத் தரித்தவனேசரணமமகத்தாகி
யபெரியபூமியை யகூணைசெய்கின்ற அரசனெழுதிவிட்ட வோலையி
ன் முகவுரைபைக்கேட்ட ருளுமென்றுபணிந்து எதிரேநின்று சொன
னா பழுதிலலாதமாணிக்கவாசகொன்றவாறு, சுஅ

✓ கேடிலாவியல்பினுனகேட்டிளமுதுவல்பூகதப
பாடலாலேதநுந்தெயலப்பானமைபாகருவந்தசொல்லா
பிழலாதவர்போலுள்ளமபோதுறலொழிவாயிடுத
நாடெலாமதிகநாமேகற்பரித்திரளகொண்டேகி

இ-ள், செந்தில்லாத வியலவினையுடையபரமசிவன் அதனைக்கே
ட்டுப்புணசிப்புகுகொண்டு தமிழ்ப்பாடலால் தாமதத் துதிக்குநத
ன்மையையுடைய திருவாதவூரருக்கஞ்சகதோஷத்துடனேசொல்லா
ரஅறிவிலலாதவர்களபோலக் கருத்திலென்கொண்ட பேதமையை நீந
ருவாயாக இருந்தாடெல்லாமதிகருமபடியாய்காமே குதிக்கொண்டு
சென்றென்றவாறு, சுசு

✓ தென்னவறகளித்துமீள்வோஞ்செழுந்திறந்துதரோடு
மன்னனைக்குறுகியெம்பாள்வாவிடுமோலைதன்னுன்

முன்னுறக்கடி துவந்தேனுவணித்திகணமூல
மென்னுமத்தினத்தில்கேயெய்துறப்பரிக்கென்பாய

இ-ள பாண்டியனுக்குக் கொடுத்தும் திருமடிவோமயிருந்தசௌ
ரியத்தையுடைய தூதர்களுடனே ஆவவரசனிடத்திருப்பேபாய நீவ
ரவிட்டலையினாலே முன்னதாகச் சீக்கிரத்தில வந்துவிட்டேன ஆவ
ணிமாத மூலநாளில இவகேசலலகுதிரைகள் வருமென்று சொல்லு
வாயாதவென்றவாறு

ஈ

தொன்மதிக்குத் ததுமன்னன் றாயசெயவெனேறேசறறு
நிவமனக்கவறசிகொள்ளாரதொழிகெனநீறுசாதகிப
பொன்மணிக்கலனகணலகிப பூதுகிலபிறவு நகது
மலமனத் துவலக்கூரமந்நிரிப்பான்மைசெயறு

இ-ள, பழமைபாயவருகின்ற சந்திரகுலத்து அரசனாகியபாண்டிய
ன் துன்பப்படுத்திவாழ்வான் சமதமஉமமனதிடிலவலைநின்றள
தேயென்று விழுந்திகரித்தப பொன்னுமர சத்திவாகனா னுருசெய்த
ஆபாணங்களும அழகியவையநீர்மூலம் வர வகமுதலியவைவருகுகொ
யித்து அவவரசனமனத்திலமகிழ்ச்சியடைபுமபடி மந்திரிக்கேற்றகோ
லஞ் செய்தென்றவாறு

ஈக

தென்றிசைக்கப்பென்றபாற சென்றிதுகொடுததுசசாணடி
யென்றுநலமணியுருவலி யேகெனவிடுதகதினனா
கனறகலபுலிறறா வெனவகநிதிருகணனீரவா
நினறுநினறிறைஞ்சியைபாநீக்தியோவென்றுகொறு

இ-ள, தென்னுட்டிற்கு அறிபனாப பாண்டிய லிடத்திலேயோய
இதைக்கொடுத்த நீ காணபாயாவென்று நலமணிக்க கொன்று
கொடுத்தபேயென்று அனுப்ப அசனியின்புகளை நீங்கப்போ
ரு நகலையிறுப்பசுப்போலது நுகண்ணிலு நகலிதநீரொழுதமபடி
நினறுநினறுவணங்கிய வொன்னீக்கினையெ வென்றுமன கொடுத்த
னவாறு

ஈஉ

விழிப்புருவத்தகச்சித்தவிண்ணவன்விடைபெற்றேகிச
சுழிப்புனலவாவிசோலேருழபெருந்துறைகையீகி
வழிகருதுதுணையாயுளவளவிலைநெழுந் துமோதி
பழிசசுறுதுதரோடுமதுசையமபநீரெசென்றா

இ-ள, கண்களிலேயிருந்த நீதானை தானையொழுக்க ஆராம
யுடனேபரமசிவனிடத்தில செலவுபெற்றுக் கொண்டிபோய்ச் சுழி
யையுடைய நீ மிருந்ததடாகமுஞ்சோலையுஞ் சூழ்ந்திருப்பெருநு
றையைநீகி வழிகருத்துணையாயிருக்கின்றகடவுளுடைய பருபாசக்
சமும் உறச்சித்தக்கொண்டு தமமைவணங்குகின்ற தூதர்களுடனே
மதுரபுரியிறசேர்ந்தார் திருவாதவூரென்றவாறு,

ஈங்

மதுமைவணவன்முனேகிமனமிலாவணக்கஞ்செய்து
ககிராமதிச்சடையோளீந்தகவின் கொணமாமணிமுனல்கி

யெகிருறவின்றபோதிஸின்புறவநீதிநோக்கி
விதிமுறைபீருமிவகென்னவிருந்தனாவிரந்ததூலார்

இ-ள், அம்மதுரை அரசனாகிய பாண்டியனிடத்திருப்போய் மனத்திலு விருப்பமில்லாமற் புறத்தில் வணக்கஞ்செய்து கிரணநிறைந்த சந்திரனைத் ததிரித்த சடையையுடைய பரமசிவன்கொடுத்த அழகுபொருந்தியுமாணிக்கத்தைக் கையுறையாகவைத்து எதிராகநின்றமாதிரித்தில் மனமகிழ்ச்சியுடனே பாண்டியராசனப்பாத்த முறைமைப்படி இவகையிருமென்ற சொல்ல இருந்தாவிரந்ததூலல் வல்லவராகிய மாணிக்க வாசகனென்றவாறு.

௪௪

விலைமதிப்பில்லாவந்தமேதகுமணியைப்பலகா
னிலையுறவியந்தநோக்கிறெஞ்சினுந்நவகையெய்தித்
தலைவனைச்சிந்தையுள்ளே தரிப்பவாதமமைநாடிச்
சிலைமுககரத்தமன்னன் செயததேதுதாமினென்றான்

இ-ள், ஒருவராலும் விலைமதிக்கக்கூடாத அந்த மேன்மைபொருந்திய மாணிக்கத்தை வியப்புடனே பலதரம் உறுப்பாத்த மனதிலேசநதோஷப்பட்டுப் பரமசிவனைக் கருத்திலே வைத்திருக்கிறதிருவாதஞ்ஞாபபாத்த விலைக்கைவிலேவதுகின்ற பாண்டியன் நீர் செயதகாரியமென்ன சொல்லுமென்று கேட்டானென்றவாறு.

மலக்கொடுமபகைபைவெல்வார் மன்னவனமுததைநோக்கி
நிலகதொளிப்புழின்மிக்காரநீதருநிதிக்கொண்டேகி
யிலக்கணக்குறைபாடின்றியீருகதியமுண்டாக
குலப்பரியினங்கள்யாவுமவிலைக்குமக்கொண்டபின்னர்

இ-ள், மும்மலங்கொள்ளும் கொடியபகைகளை வெல்லுகின்ற திருவாதஞ்ஞா பாண்டியன் முகத்தைப்பார்க்கத் பூலோகத்திலேவிளங்குகின்ற மிருந்தகோத்தியுடைய அரசனே நீகொடுத்த திரவியத்தைக் கொண்டுபோய் இலக்கணங்கொன்று குறைபாடில்லாமலநான்கு கதிகளுமுடைய நல்லசாதியான குதிகைக்கூட்டங்க ளெல்லாமவிலைக்குக்கொண்டபின்யென்றவாறு.

௪௫

அருமபரித்தொகுதியெல்லா மணிதிசும்மதுகைக்கேகப்
பொருந்தியதினமேதென்பபூசராவியிரிறேநாத
திருந்துமாவணியாநதிக்கணமூலநறினமாமென்ன
விருந்தளனகனைநாடிப்பெருந்துறைபென்னுமுரிசு

இ-ள், அருமையான குதிகைக்கூட்டங்களை யெல்லாம் அழகுமிருந்த மதுரைப்பட்டணத்துக்குக் கொண்டுபோகப்பொருந்தியநன்னுள்ளன்றைக் கென்று கேட்டபோது பிராமணர் விதிப்படிபார்த்துத் திருத்தமாகிய ஆவணியுக்கத்திலு மூல நகரத்திரம் வல்லநென்று சொல்ல அந்நகரைக்குதித்துக்கொண்டு திருப்பெருந்துறை யென்னுமிடமிலேயிருந்தேனென்றவாறு.

௪௬

நின்படைச்சுற்றமெல்லாநீடுமிருகருக்கெய்து
மன்புடன்சுடிதமீண்டாசுவாபெருமபடிமுகூற
மன்பெருமுனிவாலைலவைவரைநதனையதனால்வந்தேன்
கொன்பரிததிரளகளெய்துகூழ்மநாள்நிலென்றா.

இ-ள், உமமுடையசேனைகளும் சுற்றத்தாரும் நீடியஇரதமதுராபு
ரிக்குப்போகவேண்டுமென னும் விருப்பத்துடனே சீக்கிரத்திலே தி
ருமபிஷ்ட்டாராக அநாகளானமீதுபெரிய அபவாதஞ்சொல்ல அ
தைக்கேட்டு நீர்கோபத்துடனே ஒருவோலெழுதி அனுப்புவததி
ரா அதனாலேமுன்னதாகவந்தேன் பெருமைபொருந்திய குதிரைக்கூ
ட்டாக ளெல்லாம நானசொல்லிய ஆவணிமூலத்தனத்தைக்கு வருமெ
ன்றா திருவாதவூரென்றவாறு, ராஅ

என்பதகேட்டுமாறணும்மிடையெமக்குண்டாள்
மன்பெருண்புநீங்குநீனைத்துளமனத்தாசொல்லா
லன்பிலாபோலவோலையெழுதினமதுகொண்டெனனே
துண்புறலொழிவீரென்றுநன்மையாதகொன்மைகூறி,

இ-ள், இப்படிசொல்லதைக்கேட்ட பாண்டியன் உமமுடனேஎம்
க்குண்டாகிப் நிலைபெற்ற மிருகத்தினேநீங்கும்படிக்குநீனைத்த கரு
த்தாளளவாகளாகிய சிலாசொல்ல அதனாலேஅன்பிலாதவர்களபோ
லலையெழுதினம் அதுகொண்டென்னகாரியம் மனநியாசுலம் ஒழி
வீராகவென்று நன்மையாகப் பழையவுரிமையின்படியே பேசின-று

கொன்னெடுங்கோயிலூடுகொடுபுருந்தரிமைகூராத
தன்னருநிருத்திமேன்மைதக்கநடவிலைகணங்கிப்
பொன்னணிகளன் ளயாவும்புணையுமென்றளித்தமுன்போன்
மன்னுளகருமங்கூறிமனையிடையேகுமென்றான்,

இ-ள், பெருமைபொருந்திய நெடிய அரமனையிடத்தே அழைத்து
க்கொண்டுபோய் உரிமையாகத்தன்னுடைய பக்கத்திலிருந்தி உயாந
ததகுதியாகிய நல்லவஸ்திரங்களை கொடுத்தப்பொன்னிறைசெய்த ப
லபல ஆபரணங்களைத்தரித்துக்கொள்ளுமென்றுகொடுத்தமுன்போ
லத்தானே இராஜகாரியங்க ளெல்லாஞ்சொல்லி வீட்டுக்குப்போமெ
ன்றுவிடுத்தான் பாண்டியராசனெனவாறு, ரய

தன்பதிமனையிசென்றதாபதாபைதப் பன்ன
நன்பரிச்சமுக்கமெய்தாநனிரண்டென்னுமுன்னா
வெம்புடைச்சுற்றநீங்கியிருந்தழிவிரிந்தநேமி
யம்புவிக்கரசன்நன்முனமைசசரிவொருங்ஞ்சென்று,

இ-ள், தன்னுடையபெரிய அரமனைக்குப்போய்த் திருவாதவூரரிரு
க்கப்பின்புநல்லகுதிரைக்கூட்டங்களை வரவேண்டியதினத்துக்குஇரண்

நெண்குமுன்னே விரியப்பெற்ற சமுததிரஞ்சுழந்த புனிகரசனா
கியாபாணடியன் வெவவியசேனாகிபதிங் சுற்றங்கள் யாவரையும்நீக்கி
ததனித்திருக்குமபோது மந்திரிகளிலே ஒருவன்முன்னே போயென்
றவாறு, ரயக

போற்றியெமபொருளைநாடபோற்றியென்யிறைஞ்சிக்கூறு
மாற்றமுண்டொன்றுவீன்போபுனைநுளவரிசைபெற்றோ
சாற்றமுந் தூரகன்கொள்ளநேரியன்றலத்திறசாரகது
நீற்றியனடியாகையினின்பொருளையாவுமீறதார.

இ-ள பொருளைநாடனாகிய அரசனே சாணஞ்சாணமென்றுவண
காஞ்செய்த யான்சொல்லுகின்ற விண்ணப்பமொன்றுவண்டு அதென்
னெனில தென்னவன்பிரமராயனென்றுநின்பெயரைத்தரித்திருக்கின்
றவரிசைபெற்றோராகிய மந்திரிபாசொல்லுதற்குரிய குதிகாக்கொள
வதாருசசோழனுடைய தேசத்துக்குப்போய்கநிறுநீறு தரிக்கின்றப
ரமசிவனடியாகையில உன்னுடைய திரவிடங்களெல்லாகொழிகது
விட்டான்றவாறு, ராயன்

நின்பெருந்துதிரோகியெழுதுநின்னோலைகாட்டும்
பின்புவநதுசேற்றமொழுத்தயாபிழைத்தலெண்ணி
யன்புடையவாபோலுனறனடியினைகுறுகிப்பின்னா
நனபரிததிரளிகுகெய்துநானுனக்களிப்பலென்றா,

இ-ள பெரிய உமமுடைய தூக்களபோய நீமொழுதியவோலைகா
ட்டியபின்பு அவர்வநது உமதுகோபத்தைநீக்கித் தமமுயோபிழைப்ப
துக்குநி அன்புடையவர்களபோல உமதுதிருவமவாசசேரநது ஆவ
ணிமூலத்தில நல்லகுதிகாககூட்டங்களிக்குநானுனக்குத்தருவேனெ
ன்றான்றவாறு, ராயன்

யற்றவா மொழுந்தவெல்லாமபொய்யுளாமன்னவென்னச
சொற்றமிழவையாடனறாதனாவெருவனோக்கி
யற்றமிலசருதிவல்லாராருட்பெருந்துறையிலையதி
யுற்றவெமபரிசுஞ்ஞனடெலொலலைவநதுமினென்றான்

இ-ள அகத்ததிருவாசலூர்சொன்ன வாரததையெல்லாம பொய்
வாரததையாகும் அரசனேபென்று சொல்லப் பாணடியராசன் உட
னே தூதர்களுஞ்சுமபடிப்பாரததுச சோர்விலலாதவேதத்தில் வலல
பெரியோராக வசிக்கின்ற மகிமைபெற்ற திருப்பெருந்துறைக்குப்
பேய் அககேருதினாகளிருக்கின்றவாவென்று சீக்கிரத்தில் பா
த்துவநதுசொல்லுகளென்றான்றவாறு ராயன்

அருந்திறந்துதேடிபுத்தினககடிதுயின்மி
வருந்திமுன்சென்றுமன்னர்மன்னைவணங்கினறு
பெருத்தறையென்னுமுரும்பிந்திளபதியுத்தேடித்
கருத்தடங்களிந்துவேந்தகண்டிப்பரிசென்றார்

இ-ள் அரியதிமதையுடைய தூதர்களேபோல் அன்றைத்தினந்தான் சீக்கிரத்திலே திருமபி வருத்தகதோடு மன்னாமன்னனுடையபாண்டியன்முனைவென்று வணங்கிக் கரியமலைகளேபோன்ற யானைகளை யுடையவரசனே திருப்பெருந்துறைபென்னுமூரிலும் அடுத்தமற்றலூர்களிலும் தேடிப்பாராததோம் குதிரைகளைக் காண்கிலே மென்றாக ளென்றவாறு, ஈயடு

பாகருவின்நின்னவாறுபகர்தலும்வெருட்சியெயதி
யீவருங்கருமஞ்செய்வெனெறிடாசெய்வான்றன்னைத்
தாங்கருந்துயரஞ்செயதுகைகருதுநதனத்தையெல்லாம்
வாகருமின்றண்டலாளொன்றிகன்மன்னனெனொனான்,

இ-ள் தூதர்களிரதபிரகாரஞ் சொன்னமாகிரத்திலே கோபமடைந்து இவகேசமமுடைய காரியந்நெய்திறெனென்றுபோய்மகருத்தனப்பஞ்செய்தவனைப் பொறுத்தறகரிய தயரஞ்செயது மறித்தறமமுடைய திரவியங்களை யெல்லாம் வாகருகளை தண்டற்காராகளெயென்று ஆக்கியாபிததான் வலிமையையுடைய பாண்டியராசன் - எ-று,

மன்பெருந்தண்டலாளாமறையவாகுலகதழிககார
முன்புரின்றினையசொலவாரமுனிவுடைமுகத்ததராகி
நன்பரித்தொகுதி கொள்ளையந தாமக்கருளீந்த
தன்பொருளெல்லாமவாகசசாற்றினன்சேறமனன்ன

இ-ள் அரசனுடைய பெரியதண்டற்காரர்கள் பிராமணகுல சிரோஷ்டராகிய மிகுந்தமாணிக்கவாசகாமுனைநேரின்று இவைவளைச்சொலவார்களே கோபத்தையுடைய முகத்தினராகி நல்லகுதிரைகளைக்கொள்ளையமுடனே உமமுடையகையில் அந்தாளிறொடுக்கதன்னுடைய திரவியமெல்லாம் வாங்கச்சொல்லினான் கோபத்தையுடைய பாண்டியனென்று பின்னுஞ்சொலவார்களென்றவாறு ஈயடு

மறதிதன்பயனியாதென்னிவமன்னவன்விடுபபவென்றி
யறறவன்றுதாவல்லையொணபெருந்துறையிலெயதி
கொற்றவெகபரிகளகாணா மீண்டனாகேவுளீம்பாற
பற்றியநேசம்விட்டான்பாநிலியாளவொட்டான்

இ-ள் இப்போது நாகங்கள் பணத்தையெகேட்பதற்கு நீயிருந்தமென்னவெனில் அரசனுலேவிடுக்கப்பட்ட வெற்றிபொருத்தியவலிமையுடைய தூதர்கள் சீக்கிரத்திலே திருப்பெருந்துறைக்குப்போய் வெற்றியையுடைய வெவ்விதகுதிரைகளைக் காணாமல் வந்துவிட்டார்கள் ஆகையால் அரசனாக உம்மிடத்திலேவைத்த நேசத்தைவிட்டான் இனிப்பூமியையும் ஆளவொட்டா ளென்றவாறு ஈயடு

தனமினிதநூகல்வேண்டிமென்றுவன்றண்டல.

சினமுடன்புகலவாளாவிருத்தலுத்திமைகூறு

நினைவுடனமைச்சர்வாழ்வுநீக்கிமெயவாகுகினமன்னா த்
தனியுறவலிதிறகாவற்சலைபிராகுகினாகள்,

இ-ள திரவியமுழுவதுகொடுக்கவேண்டுமென்று பின்பு தண்டற்
காரா கோபத்துடனே சொல்லப் பேசாமலிருக்கவெ அவர்கள் நினை
மிசூர்தமனதுடனே அமைச்சரிமையநீக்கிடணமைவாகுகையுடை
ய மாணிக்கவாசகரை லலிமையாகச் சிறைச்சாலையில்லவததாரகள்-ள

சற்றுமுட்டள விலாததன்மைநினவாதவூரா
மறறவாசெலுத்தச்சென்றுவனசிறைச்சாலையெயத
நறறவாவருத்தககாணநாணமுற்றொளிப்பான்போன்று
பொற்றடநதேரின்வெயயோனபோய்க்குடபாண்மறைநதான்

இ-ள சற்றையிலும் மனந்தளாச்சியிலலாததன்மையையுடையவரா
யத்திருவாதவூரானவா அந்தத் தண்டறகாரசெலுத்தப்போய லலி
யசிறைச்சாலையையுடைய நல்லகவதையையுடையவராவருத்தத்தை
ப்பாராக நாளமடைந்து ஒளிப்பவனைப்போலப் பொன்மயமாகியவி
சாலம்பொருத்திய தேரின்னிறும் சூரியன்போயமேறகுத்தினைசின
கண்ணே மறைக்காநென்றவாறு ருஉய

களஞலாமிதழ்மலைகவின்பெறமுடித்தவேணி
வள்ளலா கோவச்சென்றுவழுதிமேலவெகுட்சிகொண்டு
வெள்ளைவானபிறைப்பறறோன்றவிழுவகவகாந்தபேயின்
கொள்ளிவாயனையவண்ணவகொண்டதுசெக்காவானம்,

இ-ளதேனுலாய்கொன்றை மாளிகையை அழகுபெற்றமுடித்தச
டையையுடைய பரமசிவனவையப்போயபாண்டியனமேற்கோப்பகொ
ண்டிவெளுத்தமேலாகிய பிறைப்பலலானது தோவற மிழுவகவா
யைத்திறந்த கொள்ளிவாயப் பிச்சாமபோல வடிவகொண்டதுசெக்
காவானமென்றவாறு, கஉக

கெண்டையுலகினல்லதிறத்தினர்க்குறறதிவகு
கண்டுளசிறியோரபோல நகைத்தனகவின்கொணமுல்லை
யொண்டமிழ்வாதவூராக்குறறதையுணர்ந்தேதுன்பவ
கொண்டவரிதயம்போலக்குவிந்தனகமலமெல்லாம்,

இ-ள. தெளிந்த அலைநீரூழ்ந்த உலகத்திலே நல்லயோக்கியர்களு
க்குச்சம்பவித்த திவகைப்பார்த்த சிறியவர்களேபோலவாசனைகொண்
டமுல்லைச்செடிகள் சிரித்தனவுள்ளியதமிழவேதம் பாடுகின்றமாணி
க்கவாசகருக்கு வந்ததிக்குதெரிந்தது துன்பவகொண் பெரியோர்களசி
ந்தைபோலக் குவிந்தனதர்மனாமலர்கொல்லாமென்றவாறு கஉஉ

தென்னவன்வைத்தகாவற்சிறையினிறையுந்தெய்வ
மன்னவரொருவர்க்குணினுண்முற்றயாவொன்றே

யின் னல்கொணமனத்தாளபோலவிருட்காண்கொண்டுகூடம்.

பொன்னகருளளாகண்களபுதைதகனளசுவகுள்மங்கை,

இ-ள், பாண்டியனுல் வைக்கப்பட்ட சிறைச்சாலையிலே தங்கியதெய்வத்தன்மையுடைய திருவாதவூர ஓநகராகண்டால் மனமழிவாசென்று துன்பகொண்ட மனமுடையவளபோல இருளாகிய கைகளைக்கொண்டு அழுகிய மதுரைமாக்கரிலுள்ளவாகள கண்களைப் புதைத்தனள இராததிரியாகிய பெண்ணென்றவாறு கஉ௩

மன்பகைதூரப்பதிர்கமர்திரித்தலைவாட்டுணடா

மென்பதுமுளதோவநதோமென்செயதுமென்றாகி

யன்பரையகன்றுமெஞ்சாலழலெழவுபிரகதமாழகு

துன்புடைமடவார்போலததுயின்றிலாமதரையுள்ளார்,

இ-ள், பாண்டியனுடைய பகையை நீக்கிக்கொள்ளாதன்மை இர்தமர்திரிகளிலே முகளைமைபெற திருவாதவூரருக்கு உண்டாமென்றுசொல்லதுமுனடோஐயோ இதற்குநாமெனவெனசெயவோ மென்றிரங்கிக தலைவனைப்பிரிந்து ஆற்றாமையுள்ளமனம்கோடு அழலாகிய பெருமுகசுவிட்டி மயங்குகின்ற துன்பத்தைகயுடைய மகனாபோல அன்றிரவில நித்திகாசெயகிலா மதரையிலுள்ளவாக லெல்லாம-எ

செமமனப்புனிதாக்குண்டாக திகளுதகமழைமயாலே

பைம்முககடவுளின்ற வறுமுகமருளாகருமாபோல்

விமமுசெஞ்சூட்டிமுட்டாள வியனசிறைச்சேவலெல்லார

தமமனையிடவகடோறுத தழுகினபுலரிக்காணை,

இ-ள், நல்லமனத்தைகயுடைய பரிசுகூதரான திருவாதவூரருக்கு உண்டாகிய திகழினை தங்களுக்கிருக்கின்ற உரிமையினாலே ஐந்துமுகத்தினையுடைய பரமசிவனின்றருளிய ஆறுமுகசுவாமிக்குச் சொல்வதுபோலப் பருத்தசிவந்த உச்சிகொண்டடையையும் முள்ளையுடைய லையும் பெரியசிறைகளையுமுடைய சேவல்களெல்லாம் தவகளதகளை விடுகளதோறும் விடியற்காலத்தில் சத்தித்தனவென்றவாறு, கஉ௫

சிற்பாமுணரதுஞானச செந்தமிழோத்திரிதிப்

பொற்பிணையுடையோரின்னல் பொறுதுசென்றுரைப்பார்போ

வின்பொளிகடிவள்ளுல னேலகனுலவாரி (ஸ

லற்புதன்கோயின்றமுன்றி ணாத்தனசுந்தமெவரும,

இ-ள், பாடிவிடத்தினது யகார்த்தவழிவைவறிந்து செவ்விது தமிழ்வேதமென்கின்ற ஞானநலையோதும் நீதியையுடைய மாணிக்கவாசகரதுதுன்பத்தைப் பொறுக்கமாட்டாமற்போய்ச் சொல்லுகின்றவாக ளபோலப்பிரகாசம்பொருத்தியு சட்டையுடையவராயும், சூலாயுத

த்தையுடையவராயும், திருவாலவாயி லெழுந்தருளி யிருக்கின்றசொ
க்கராயகர் சந்நிதிக்குமுன்னே அனேகசங்கவகளை முழங்கினவென்ற

எம்மிறைபரியிலேறுநாளிதோவென்றுபார்க்குஞ்
செம்மலாமடவாளிட்டதிலகசிறதூரம்போல
வம்மலையிசையேவைகியாடகக்கிரிசூழ்போகது
மைம்மிருகடன்மேல்வந்து முளைத்ததுவாலபாறு,

இ-ள், எம்முடையகடவுள் குதிரையிலேறிவருகின்ற நாளிதா
னென்றுபார்க்கின்ற செந்தாமரைப்பூவில் வீற்றிருக்கப்பெற்ற திரும
களணிந்த சிந்தூரப்பொட்டுப்போல மேற்குமலையில் அஸ்தமிததாம
காமேருமலையைச் சுற்றிக்கொண்மிவந்து கருமைமிருந்த கீழ்க்கடலி
லே உதயமாறான் இளன்கூரியனென்றவாறு, கடவுள்

மண்கெழுசெங்கோல்வேந்தன் வைகறையெழுந்துநீரற்
கண்கழலவீளக்கிழுங்கிககண்ணுதறபூசைசெய்து
தண்கதிரமுததமலைதரித துறகலன்கடாவகி
வினகிளாசெமபொறகோயின் முகப்பினில்வீற்றிருந்தான் ,

இ-ள், பூவுலகத்திற் செங்கோறசெலுத்துகின்ற பாண்டியன்விடிய
ற்காலத்தில் நித்திரையையொழிந்து கண்காலமுதலிய அவலவகளை
சுசுத்திசெய்து ஸ்ரீரானஞ்செய்து சிவபூசைசெய்து குளிரச்சிபொருந
தியகிரணங்கனையுடைய முததமலைகளைத்தரித்துக்கொண்டு நல்லஆ
பரணங்களை யணிந்துகொண்டு ஆகாசமளாவிய செமபொன்றறசெ
ல்ததன்னுடைய அரமனை முகப்பிலேவந்துவீற்றிருந்தானெனவாறு,

வன்றிறலாளசெல்லாம்வரம்பரித்திரள்களகொல்வான்
சென்றரண்டியாக்கீந்தசெமபொருடாரீராகி
லின்றுமைவருத்தஞ்செய்துமென்றெறிவெயிலினாமி
நின்றிடுமென்னநின்றார்நீள்பெரும்புகழினிற்பார,

இ-ள், வலியசெளரியத்தையுடைய தண்டமகராகளெல்லாந்தாவு
கின்ற குதிரைக்கூட்டங்கள் கொள்ளப்போய்ச் சிவனுடியாகளுக்குக்
கொடுத்தவிட்ட கல்ல திரவியத்தைத் தரமாட்டாரானுன்னிறைகரு
உம்மை வருத்தப்படுத்தவேமென்றுஎறிக்கின்றவெயிலிலேநின்றிடு
மென்றுசொல்ல அப்படியேநின்றார்மீளூந்தபுகழில் நிற்பவராகியதிரு
வாதவூரனென்றவாறு, கடவுள்

அங்குலேற்றினைப் பாராதமகையாண்டவாண்ட கையையுன்னி
யிக்குணர்ந்திலைக்கொல்லவே இவ்வன்று கம்மனத்தே சொல்லிச்
சங்கவெண்ணுழையம்மன்னுதனைக்குறையப்பரிசுளித்
தங்கடனாகுமென்றுகவின்றிசுத்தப்பொய்மைமயாமே,

இ-ள், அந்தவெயிலேநின்றான் இதைப்பாராது மண்ணிக்கவாசகாத
ம்மையானதுவருத்தபுகழைப்புகழையுனக்குறேயிட்ட வருத்தத்

யபர்மசிவனே / 17 ண்டியனுக்குத் தாவுகின்ற குதினாகள் கொடுப்பது
கம்முடைய க்ருகுமென்று சொன்னசொற்பொய்மமையாமோவெ
ன்றும் தமமுடையமனத்திற சொல்லுவாரென்றவாறு, ககஉ

வாணுடம்புடையவாழ்க்கையேழித்துனக்கடிமையென்று
மாறிவும்புகலுமாறுவாறுணையடைந்தேற்றன்னை
யினவன்றன்பான்மீளவிடுதனைவேலைநீரு
ளாண்பினநீராற்றுநீரெனவாவதுண்டோ,

இ-ள். மாம்சபிண்டமாகிய தேகவாழ்வைநீக்கி உனக்கு அடிமை
யானவனென்றுடெரியவுலகத்தார் சொல்லுமபடிவாறு உன்னையடுத
தஅடியேனைப் பாண்டியனிடத்தில் மறுபடியும்விட்டாய ஆறாறுநீச
முத்திரததுடனேகலந்தபின்பு அககடலநீராகுமே யல்லாமல் ஆறாறு
நீராவதுண்டோ வென்றவாறு, ககஉ

அறந்தளிச்செல்லிபாதவன்பிலேனிற்பா னென்று
வெறுத்திடிசடியேறகிவகுவேறொருதுணையுமில்லை
செறுத்துபாபுகளெல்லாளுசெறறவனடியான்மன்னை
நிறுத்தினாவெயிலிலென்றானிபுகழ்க்கேறம்மாமோ,

இ-ள். மூப்பத்திரண்டி கருமததையும் வளாக்கின்ற ஓபபறமஉமா
தேவியை ஒருபாகத்திலேவைத்த கடவுளேஉம்மிடத்தில் அன்பிலவே
னென்றுஎன்னை வெறுத்தாவிட்டாய அடியேனுக்குஇருகேவேறொரு
துணையுமுண்டோ பெரியதிரிபுரக்களைக்கோடுதது எரித்தசிவனுடை
யஅடியேனை வெயிலிலே நிறுத்தினாகளென்றால் உமமுடையகீத
திக்குப்பெருமையாகுமோ வென்றவாறு. ககஉ

வானநாடவாகுமேலாய்வதுனக்கடிமையிப்போ
தானநாணிமபையுறாராருனக்கடிமையாவா
நானெனமனத்ததர்சொல்லுநல்லாயன்றிநின்ற
யினனாமொருவன்சொல்வதேறுமோவுளத்திலென்றார்,

இ-ள். தேவர்களுக்கு மேலானவரோவாறு உமக்குஇப்போது அடி
மையானான் துன்பப்பட்டால் ஆருனக்கு அடிமைப்படுவார்களையா
னென்னும் அகந்தையையறுத்தநல்லமனத்தை யுடையவர்களெசொல்
லுகின்றநல்ல சொல்லல்லாமல் ஈனனாகிய என்னுடையசொல்லான
து செவியிலேறுமோ வென்றாரென்றவாறு. ககஉ

அவத்தொழிப்புரியாமேன்மையன்பருக்கன்புசெய்து
பவகடலிடைவிழாமற் பரிந்தருட்பார்வைநல்கித்
தவப்பெருவுழுவற்கொண்டிதள்ளித்தாருமையா
செவியுலன்புக்குத்தன்புச்செப்பியமாற்றமெல்லாம்,

இ-ள. அவத்தொழிலைசெய்யாத மேன்மையையுடைய அன்பரி
டத்திலே கிருபைசெய்து பிறவிகடலிடைநீழாமல அனபுடனேக்
ருபாநோக்கமுருளிக் குருமூர்த்தமாக வெழுந்தருளித் திருவடியை
கொடுத்தருளுகின்ற பரமசிவனுடையசெவியினிடமாக நுழைந்த
திருவாதவூர சொல்லியசொற்களெல்லா மென்றவாறு, கநச

காமபந்தோளிபாகங்களை ணுதலண்ணலன்பா
தாமபந்துயரமெண்ணியத் துயரதலரிகவேணடித்
தேமபடுமலகைமாரபிறமெனவன்றனக்குவென்றி
வாமபரியளித்தல்சொல்லவாம வலவினைப்பகையைவெல்லாம,

இ-ள, மூங்கிலினையொத்த தோளினையுடைய உமாதேவிபாகனாகி
யும் நெற்றிக்கண்ணையுடையவளுகியும் இருகயின்றபரமசிவன் தன்னு
டையஅடியாராகிய திருவாதவூரபுகின்ற துயரத்தைநீர்த்தது அத
துயரத்தைநீக்கவேண்டி வாசனை பொருந்திய வேடபமாஸையணிந்தமா
ரையுடைய பாண்டியனுக்கு வெற்றிப்பயுடைய தாவுகின்றகுதிரை
யைக்கொடுத்தகதையைச் சொல்லித்திவினைப்பகையைவெல்லுவாம் எ

திருப்பெருந்துறைச்சருக்கம்,
முற்றுப்பெற்றது, ஆ-௨ அ-௨,

குதியாயிட்டசருக்கம்.

வேறு,

தந்தையென்பவரமைநதாவாவைவதவிப்பதேகடனாதலா
லந்தமின்றியகாதலன்பரமூக்கலகண்டபினியெலாம்
வந்துவெம்பரியாகவும்பரிவீரர்வானவராகவுஞ்
சிறந்தகொண்டனாரந்தமா மவிதிதேவொர்மதிருமொர்,

இ-ள். பிள்ளைகளுக்கு வந்தவருத்தந்தை நீக்குவது பிதாக்களுக்கு
கடனாகையாலே முடிவிலுடைய அன்பையுடைய திருவாதவூர விய
சனப்படுவதைடபார்த்தபின்புநிகளெல்லாமவந்து வெவவியகுதிரை
களாகவும் தேவர்கள் அந்தக்குதிரைகளைச் செலுத்துகின்ற ராவுத்த
தரவும் மரிதனிடத்திலே நினைத்தார அந்தமகாவிஷ்ணுவும் பிரம
தேவனும், தேவொரும சந்திரனைத் தரிப்பவருமாகிய பரமசிவன்-எ

தேவொரும தவந்துநின்றவெம்பரியானபின்
குதியாயிட்டசருக்கம் முற்றுப்பெற்றது

மாசிலாமணிமன்றாரியவாசிவாணிபாபோலவே
யேசிலாவுருமாறினாமறையிவுளியின்புறமேவினார்

இ-ள், அழகில்லாதநரிகள் வந்துவந்துகூடி வெவவியகுதிரைகளா
னபின்பு குறறமில்லாததேவர்களுமவ்வைவர்களுக்கு ஏற்றராவுத்தரா
கிறார்கள் என்கமில்லாத அழகியசபையினிடத்திலே நடஞ்செய்கி
ளறகடவுளானவா ஆரியதேசத்துக்குதினா வாததகாபோல ஏகதஸி
ல்லாக தம்முடைய உருவமாறினவாகி வேதக்குதிரையின மேலே
றிகொண்டா கொன்றவாறு, ௨

சேடுகொண்டுதிரண்டுவிநிரண்டுநாகாசிறக்கவே
பூடுமூறுதுகளிமபொககணுமுமபருகிளாவெயக்கவே
கோடுவதுடிவிமமநீடியசட்டலசூழமதில்வாயிலவா
யசட்டலவெம்பரிகொண்டுசென்றனாரதியாருமைபாதியா,

இ-ள், சவுக்குளகொண்டு குதிரைசேவகாகிரண்டுநிரண்டுபக்க
கவிலுஞ் சிறப்பாகவா அவவிடத்திலே எழுதின்ற தாளியானதுபூ
மியாகாசமென்கும பரக்கணுதுகொம்பு உடுக்கைமுடைய வாததியவ
சொஞ்சுத்திக் மதுரைமாநகரத்து நெடியமதில்வாயிலினிடத்தே ஆ
டுகின்ற வெவவியகுதிரைகளைக் கொண்டுவந்தா யாவாக்கு முதலவ
ராகியும் உமாதேவியை யொருபாத்தறி லுடையவராகியும் இருக்கி
னற கடவுளென்றவாறு, ௩

அககுவிழுவாசென்றுகிம்பவலவகலானைவணங்கியே
யென்கணுதுகளபொககிவிமமவெழுதுகாக்களமாரப்பவே
திருக்கவெண்குடைமன்னவாரியதேசவெம்பரியின்றந
துகவவமதிலின்புறத்துவனறிவந்தவெனச்சொன்னார

இ-ள், அககேவினறவர்களபோய வேப்பமாலையைத்ததரித்தபாண்டி
யனைவணங்கி எவவிடத்திலுந் தாசுகொழுமபி நெருகவும சின்னவ
களமுழுவகவும சந்திரவட்டக்குடையபுடைய அரசனே ஆரியதேச
த்துக்குதினாக ளின்றைகருமமுடைய உயாந்தவல்லிமையான மதிறபு
றத்துநெருங்கிவந்தனவென்று சொன்னார்களென்றவாறு. ௪

வாசியின்றிரள்வந்தவென்றலும்வாதநுநறையையாமே
னேசம்வைத்தவாதமமைமுன்னரழைத்துள்ளகலையாதிக்க
தாசிலவெம்பரிக்கணவமின்னெனேறதியகெழுந்தடையலார்
கூசுதன்படைசூழவேயிறைகோயிலின்புறமெய்தினான்

இ-ள், குதிரைகட்டடங்க வந்தனவென்று சொன்னமாத்நிரத்தி
லே திருவாதவூரரிடத்திலே நேசம்வைத்து அவனா வரவழைத்துவ
ஸ்திரமுதலிய வெகுமதிகளகொடுத்ததுக் குற்றமில்லாத வெவவியகு
திரைகளைப் பாரக்கவாருமென்றுசொல்லி எழுந்து சத்தருக்களும்
அஞ்சத்தக்க தந்தலுடைய சேனைகள்சூழப் பண்ணியராசனுனவன்அ
ரமனையவிட்டு புறத்துவந்தாடுனென்றவாறு ௫

வேறு,

வண்டுபடியலங்கென்ற தடந்தோண்மாதன் - மணிச்சிவிகையீ
தேறிமதுரைமுதூர், கண்டிருண்களிக்ருமவகையாலவாயிற- கடவு
ளிடமிடபரிவரவுகாண்பாவெண்ணிச, சென்னைவெளி தனிப்போந்துப
னிநீர்தோயந்த செழுகைமுநீர்மதுமலைசிறந்து தாவருந, தண்டரளம
ணிப்பந்தாநிழற்கீழம்பொற-மவிசின்மிசையினிறுந்தான்ருளே சூழ;

இ-ள, வண்டுகளமொய்க்கின்ற வேப்பமாலையணிந்த நெடியவிசா
லம்பொருந்தியபுஜத்தைபுடையபாண்டியனுள்வந்தநச்சிவிசைமே
லேறிக்கொண்டு பழமையாகிய மதுரபுரியிலுள்ளவாகள பாரதது
ரண்கிணகளுவ களிக்ரும்படித் திருவாலவாயிலிருக்கிற சொக்கநா
யகாக்கொண்டிருக்கிற குதிகைகளில் வரவீணைக்காண வேண்டு
ளவெளிக்குப்போய்ப பனிநீர்தோயந்த செழுமைபொருந்திய செக
கமுநீர் மலைசிறந்து தொங்குகின்ற குளிர்ச்சிபொருந்தியமுததுப
ந்தலினிழற்கீழ் அழகியபொலனிற்றசெய்த சிமமாசனத்தின் மேல்
இனிதாகவிருந்தான் சேனைகள் சூழவென்றவாறு

முத்தமிழின்றிறகவிலுமபுலவர்சூழ முத்தமறையோர் மககலச
சொன்முறைவிறகூறக், கைத்திகழ்மலவளைபுலம்பகலன்கணமின்னக
கன்னியாகளிருபாலுறகவரிவீச்சு, கொத்தலவுமபலமலரின் வாசந
தோயந்தருவலுமிளந்தென்றல்வரமாதாபாட, மெத்தமணிமுத்தமெ
னுமபணிகளபூண்டு- வெண்மதியின்றோற்றமபோல வீற்றிருந்தான்

இ-ள, இயலிசைநாடகமென்னும முத்தமிழின்றிறத்தை அறிந்தபு
லவாகளசூழப் பழமையாகிய வேதப்பிராமணர்கள் முறையாகவாழ்-
ததெடுக்க - கைகளிலணிந்திருக்கின்ற வளையல்கள்தொனிகத ஆபர
ணவகைகளெளிசெய்ய மணிகையாகள் இரண்டிபகத்திலுமிருந்து வெண்
சாமகைகளவீசப் பலபூங்கொத்துகளின் வாசனையளவிப் பொருந்தி
யஇளந்தென்றலானது வீசமகத்திராள்பாட மெச்சுகின்ற முத்தமாலி
கையைத் தரித்துக்கொண்டு வெண்மைபாகிய உதயகாலத்துச்சந்திர
னைப்போல வீற்றிருந்தான் பாண்டியராசன்-எ-று,

மங்குல்படிதடம்புரிசைவாதலூர் - மணக்களிப்பவழிகளிப்பவ
முயிலாத, திங்கெனுவத்தன்மரபு பிளக்கவென்றுத் திருநீறுமஞ்செ
முத்துஞ்சிறந்தமலக்கி-சூழலுண்டாகவகலன் முழுவமர்ப்பத்-தவ
கியெழுந்தகருவாயாவான்றன்மேற்கொல்லத்-துக்கெனெடுகடல்பரந்து
வருதல்போலத-துவன்றியளபகத்திராள்பாட மெச்சுகின்ற முத்தமாலி

இ-ள, மேகங்கள் தங்குதலுண்டிசைவாதலூர்மதிக்குழந்த திருவாத
லூரின் அங்கத்தித் தாணிசைவாதலூர்மதிக்குழந்த திருவாத

கள்களிக்கக் குற்றமறதன்னுடைய சந்திரவம்சம் விளங்க என்மைக்
 கும திருநீறுமபஞ்சாஷ்டரமும சிறகதுநிலைபெறச்சகனாகுந்ரும சின்ன
 கைநம பேரிகைக்கனும் சததிககப் பூமிமேலேயெழுநின்றதாள் உயர்
 நத ஆகாசதனமேறபரவப பெரியகடலா னதுபரவிவருகின்றதுபோ
 லநெருங்கிவருகின்ற குதிராககூட்டங்களின் தோற்றத்தைக் கண்டா
 ன்பாண்டியராசனென்றவாறு, அ

வேறு,

அங்கிளாமதனாயமபதியிலாலணித்
 திவகளின்மூலநாளசெறிதினத்தினி
 லெவகணுநீறுமருசெழுத்துமோககிடச
 சககரனிமபரிசசமுதமவநதவால்

இ-ள், அழகுமிருந்த மதுரைநகரத்தில் ஆவணிமாசத்தில் மூலநா
 ளில எவவிடத்திலும் திருநீறுமபஞ்சாஷ்டரமும விளங்குமபடிபர
 மசிவனாலே இடப்பட்ட குதிராககூட்டங்கள் வந்தன வென்றவாறு,

துத்திரணமணிமேழுசோதிமாமுடிப்
 பாரத்திவன்னிழநலமபருகவிநிறேற
 கூத்தினாசெயலெனக்குலாவுவாமபரிச
 சாததவாருநுமபெருந்தன்மைகூறுவாம்

இ-ள், பரிசுகதமாகிய திரட்சிபொருந்திய ரத்திவம் பதித்துப் பிர
 காசிக்கின்ற பெரியகிரீடநதரிகத அரசனாடைய கண்கள விருந்தண
 ணவ்நிதியினிடத்திலே கூத்தாடிகள்செயலையையேரணள்ளுகிததா
 வுகின்றகுதிரையையநததி ராவுத்தாருகளுகின்றபெரியக்ளமையை
 சசெல்லுலாமென்றவாறு, ௨

கட்டியசரிகையாடலின் கொளவாளினர்
 பொட்டணிதுதலினாபொலனசெயமேலியர்
 பட்டிடைமருங்குகொபவளநீளவடம்
 விட்டொளிவிளங்கியலியகொண்மாரபினர்

இ-ள், அனாயிலேகட்டிய உடைவாளினையுடையவரும் அழகிய
 கத்தியையுடையவரும் சந்தனப்பொட்டணிகத கெற்றியைய யுடையவ
 ரும்பொன்றிமமாகிய மேலினையுடையவரும் படிகெஸ்திரத்தை
 யணிந்த அனையையுடையவரும் விட்டிவிட்டு ஒளிசெய்கின்ற பவள
 மாலையையணிந்த விசாலமாகிய தார்பையுடையவரு மென்றவாறு,

புன்மயிற்றியப்புலிவீன்றோலினா
 பின்மலப்பாசிலையிணங்கருஞ்சியர்
 வனமொழிக்குரலினர்வயங்குதுணிய
 வின்மலிகாத்தினர்வெறித்தபாவையர்

இ-ள், இலேகையிருக்கின்ற மயிற்றியையுடையவரும் புலிக்தோ
 லையுடையவரும்பின்முதத்தில்தாழ்வின்றகுமிழியிலேமலருமபச்சிலையு

ம்சொதழக்கட்டியழ்மலையையணிந்தகரும உரசதசொல்லையுடைய
குரலினருமபிரகாசிக்கின்ற அமுரசு தூணியையுடையவருமல்லிலே
நதியகைகளையுடையவரும வெறிச்சபாலைகையுடையவரு மென்ற

பொன்னியல்குழைநீர்பொலன் கொண்மலைபா
பன்னிமச்சாதநீராடணைத்தகோளினா
சென்னியிற்க்கிராமணியிலகருசேடனை
பின்னிவிட்டுளொன்படுணைக்கருஞ்சியா

இ-ள், பொன்றாசெய்த குண்டலக்கையுடையவருமபொன்னிமா
லையையுடையவரும பலவிறக்கையுடைய தலைச்சாக தணிந்தவருமப
ருகக புயதையுடையவரும சிவோரத்தின்வீளாகுதின்ற ஆதிசேட
னைப்பின்னிவிட்டதுபோலப் பின்னியருமியையுடையவருமென்றவா

காகியசுரிகையுந்தயங்குவெல்களும
வாங்கியசிலைகளுங்கணையுமவாளுமாய
ஞாங்ககிலிலாவராப்பட்டோனறிஞா
கேககிபந்திமதிசென்னியண்ணலார்

இ-ள், காங்கப்பெற்ற உடைவாங்களும பிரகாசிக்கின்ற வேலையுத
களும வளைந்த விற்படைகளும் அமபுமத்திகளுமஉடையவருமா
யப்பகைகளிலே இவர்களவாநிலிலேவந்தா அவரொன்றாலதே
ககப்பெற்ற கங்காதிறையபும மூன்றாமபிறைச்சந்திரனையும் முடிந்த
சிரதையுடையபுரமசிவவண்ணவாறு,

வேறு,

நச்சுரகவுச்சிவண்ணிணைமொருவண்ணம்
கசுரிடைவிசித்துளகவின்கொருடைவாளும
பச்சைமுழுநீலமொடுபன்னிரவடஞ்சோ
செச்சைநிறமன்னிபநிரண்டவிருதோளும்

இ-ள், ஒருசையுடைய சர்ப்பகதினது சிவோரதங்க பதித்தவிளங்
கியவிறக்கையுடைய கச்சைநீடைவிலேகட்டி அதனிடத்திலே சொ
ருகிய அழகைக்கொண்ட உடைவாளும பச்சைநீளமுதலிய பலவிறக
தையுடைய ரதகமலைகளணிந்த சிவந்தவிறகதையுடைய திரட்சிபொ
ருந்திய இரண்டிபுயங்களு மென்றவாறு,

ஒப்பரியுட்டையுமுத்திண்பட்டு
தொப்பியுமுக்கிடைதல்க்கமுளராகிச்
செப்பருவல்குலவுசெண்டொருகைகொண்டே
யிப்படியிவிப்படிவியாவருளொன்ன

இ-ள், உவமை சொல்லுகறகிதாயிய அனகியும் உருத்துவிளக்கி
யுத்திடயும் தலைச்சாதம உடையவராயும்திருமுத்திறபிரகாசமு

வினா எண் 60 :
கீழ்வரும் சொல்லுதற்கரிய கணமமி துகத் குதி நாசசவுக்கை ஒ
ருகயிலே கொண்டு துகபபூரி நிலை இதை மீட முள்ளவாகள யா
ரி துககிறார்களென்று சொல்ல வாய்ந்தவானு யார்

காட்டுப்படிமீது இம்மணி சாணைமேயரிமுறையி
யேட்டவிநுபகமணியின்னொப்புலகம்ப
முலதுபகணாபணிக்கவாரியெயடங்க
பொயரிசினகதுமொருவணபரியிலேறி

இதன், அங்கவழியிற்குடைய மணிமலைக்கும் கச்சாபுரி கட்டியும்
ணிமலைக்கும் புறமுருகதும் பிறமுதலும் இரணியபுகழ்களிலும்க
ட்டிய மணிமலைக்கும் இன்னோசையாய் ஆரவாரிகாப்படினாசெ
யாய்ப்பட்ட கல்லணை முதலுடைய சாமரைகளெட்டும் விடவிடிலுளி
களெகப்பெற்ற வெள்ளைக்குதிரையின் மேலேறியென்றவாறு, யெ

வீசுவரித்திரணபிடைந்தொளிரமீதே
கேசொடுகவித்து எசெழுந்தருள்—வாழ்கப்
பூசலபுரிவெம்பரிபொருந்த படைபூடே
யாசிலுலவாரிபரிமமன்னெனவந்தார

இங், விசுகிதை சாமனாகட்டடவகள நெருங்கிப் பிரகாசிக்கவும் மேலேகவித்திருக்கின்ற செழுமைபொருந்திய குடைகளகரநிறோ மிபிரகாசிக்கவும் யுத்தஞ்செய்கின்ற வெவவியகுதிநாச சேனையினி டையிலே குறறமறற ஆரியதேசத்தார்க்கு அரசனைப்போல வந்தா ரகுதிநாசசேவகென்றவாறு,

மலர்வனுமிகிவிவருநதகைமைகண்டே
தன்னுளமழிநகிருத்ககணிமையாம
லன்னமெனூழாதிதினெமொலரணைபலலா
தினனவெழிலியவருளரென்றதிசயிகதான்

இ-ள, பாண்டியனும் இரக்ககுதினைச்சேலகா வருகின்றபெருமை
பைப்பாத்தது, கனமனமகிழ்ந்து விசாலமபொருந்திய இரணமீகண
கனும் இவையால் அன்னவாகன கையுடைய பிரமதேவன்னிஷ்ணு
உருத்திரன் இவாகளிலொருவரல்லாமல் இரக அழகோமித கூடிய
வா யாவருள்ளாரென்று அகிச்சித்தகானெனவாறு

பண்ணியதவததுளபயன்பரிமீன்மீதே
கண்ணியதெனததமினயநஞளாவியந்தா
ரெண்ணியமுடிதகனரெனக்கருதிவீன்றா
புண்ணியமறைததமிழபுகந்திருவாயா

இ-ள, முன்னேகான்செயக தவத்தினுலே உண்டாகிய பிரயோசனமேகுதிலாயின்மேலேவந்ததென்று தமக்குள்ளே மகிழ்ச்சிகொண்டி

டு அநிசயக்கையுள் - வராய என்னெண்ணததை முடித்தாரென்று
நீனைததுநின்று புண்ணியவடிமாயிவ வேதக்கதைகதமிழ் செயதமா
ணிக்கவாசகரெனவாறு, ௨0

தூயபுடா வேலபலகிழறநியெதிசெல்வா
வாயொளிவினாபாரிகலவாவினைவிதிபபா
நேயமொழிகமயிலணிநின்றுசமாசெயவா
ராயினரானபுடையிலானபரிவீரா

இ-ள, தூயபாயான ஒளியுள்ள அநேகவேலாயுதங்கள் சுழறநிக
கொண்டெதிபோலாகள வாயினாலே ஆரவாரிப்பாக்களபகைகொ
ண்க் கதநிகளை அசைப்பாக்கள நேசமுடனே தகைஞ்குளளே அணி
வகுததுநின்று யுக்கஞ்செயவாசன இப்படிப்பட்டவினேக முளளவ
ாக்களனாக்கள பரமசிவனேநிகுடவருகு குதிராயிராக கொளறவாறு.

நீறுசிவநீதிநிலேநிறகவுலகாளு
மாறுறனுமகிழருதுதவமனனையழைத்தே
கூறரியவாயியகுலேசரொருவிதி
யேறுமவகைசென்றுரையுமென்றினிதுசொன்னாள்

இ-ள திருநீறுமசைவநெறியுமநிலேநிறக உலககதையாளுகிறபா
ண்டியன்மகிழருது தவராசராகிய திருவாதவூரையழைத்துசொல
லுதகமகரிய அரியகுலஅதிபரை ஒருவிதிநிலே இந்நககுதிரைகளை ந
டததமபடிக்குப் போய்ச சொல்லுமென்றுஇனிதாக்ச சொன்னாளை
ன்றவாறு, ௨௨

என்னிவன்மொழிந்தனனெனததமிவீரககா
மன்னியவருநகவருமவாணமுக்கமலாதே
கன்னிலேலவகொள்கனியைக்குறுகிடுஞ்சான்
முன்னுறவணங்கிவிழிமுத்ததுநின்று

இ-ள என்னவாததைஇவன்சொன்னானென்று தமக்குளளேயிரக
கமுறறு நிலேபெற்ற அறியகவத்கையுடைய மாணிக்கவாசகரும் ஒளி
பொருந்தியமுகத்திலேமனாசையுள்ளவராயக கருமபையும் நமகவை
கொண்ட கனியையும்ஒகதபரமசிவனுக்குச சமீபத்தேபோயமனத்தி
னாலே முன்னேவணங்கிக் கண்களிலேயிருந்து முத்ததுகளைபோலநீரு
திருமபடி நின்றாரென்றவாறு, ௨௩

மன்நன்மலரோனுடெமாவுமுருவேறு
யலுமுக்கலின்மறியாதவகைநின்றய
கொன்றிவிடையன்றியுயாவெம்பரியின்மீதே
யினுனைவண்ணகமுனமெததவமுயனறேன்

இ-ள, வாசனையொருந்திய காமகாமலரினிருக்கும் பிரமனுமமக
விஷ்ணுவும்உருவமில்லாதி அன்றுமுதல்இன்றைவணாகரும்அறித்த
கரியவனுபகின்றவனெவற்றியையுடைய இடபவாகனத்திலலகாமல

உபாசகியுள்ள வெவ்வித குதினாவாகனத்தினமேலே இன்றைக்கு உ
னனைக்கண்டிவணங்க முடியுமென கவஞ்செய்தேனென்றவாறு,

வந்தபடியிவ வருணங்கருமி துவல்லா
லந்தவடிவாதி லுனையாந் நியவல்லா
நிந்தவகைகண்டியவாகுகெளி நியயெனதே
சிகதைகனிலவ'பொமிதெளிந்ததுலகெல்லாம்,

இ-ள, தேவரீரெழுந்தருளியுங்க லுயவடிவங்ககண்டு வணங்கப்
பெற்ற இதுவல்லாமல மனோவாகுக்கடடாக அந்ததிஷ்களவாழ்வா
வியிருந்தாயானு உன்னையாவாநியவல்லவா இங்கவடிவங்கண்டலல்
வோ பெரியோராக அடியாக்கு எரியவனுயிருக்கின்றபெயன் துமன
ததில அன்பினு'மே தெளிந்த சொல்லுகின்றார்கள் எ-று உரு

என்று முகமனபல்கியமயியருளாலே
வென்றிபுனைமீவன்வீனமபுமொழி சொன்னா
கொன்றைமுடியாரு'நினைசந்தகொடைமால
னன்றிபொய்காணுமவன் + நற்பரியுகைத்தார,

இ-ள, தீயபடிபென்று அனைக உபசாரவாததைகள் சொல்லிய
ருயினாலே வெற்றிமைதந்தித்த பாண்டியராசன் சொன்னசொல்லை
விண்ணப்பஞ்செய்தார், கொன்றைமால்கைத்தந்தி முடியையுடைய
பரமசிவனும் அந்தகிசைந்து நாகையையுடைய பாண்டியராசன் நன்
ருகப்பாரச்சுமபடி நல்லகுதினையை நடத்தினு'ன்றவாறு, உரு

மன்னரவந்தமுன்வட்டமெந்நீதி
யென்னுமிவுளிர்தொழில்+ளியாடிமினிகேறி
யுன்னுமனவேகமெனவேயிமுடியாயமமா
நன்னடமிமபடிநடாத்தியென்றாவந்தார,

இ-ள, நிலைபெற்ற நாகபரும விருத்தம் தெடுவீதி பென்கின்ற கு
தினாயினுடைய நடைபேகமெல்லாம் இனிதாக நடத்திக்கூட்டி நினை
க்கின்ற மனோவேகம்போல வோடுகின்ற வுயாந்தகுதினாகளானவை
நல்லடைமியிமபடி நடத்திக்கொண்டு எதிரோவந்தார-எ-று, உரு

வெம்பரியினண்ணலையாரததயிழமாறன்
கம்பமுடியெய்தவொருங்குவிரலசுழற்றா
வம்பொனவிலையில்கொருங்கலையளித்தா
னெம்பரமர்செண்டினினைசையேற்றுகைசெய்தார,

இ-ள, வெவ்விதகுதினாக்கு எசமானைப்பார்க்கு அநியாயப்பட்டு
தமிழைவளாதத பாண்டியன்'சிரகம்பஞ்செய்த ஒருங்கவிரலேசுழ
ற்றி அழகியபொன இவ்வளவென்று விலையிலலாதத யரியவஸ்திர
மொன்றுகொடுத்தான் எம்முடையகடவுளானவா சவுக்கினமேல எ
ற்றுக்கொண்டு புன்னகைசெய்தாரென்றவாறு, உரு

வேறு,

ஏறறவெண்ணகலைநயநேசமெய்தினுநொருவனசென்று
காறறெனவினாவின்னையதிக்கடித்துக்கூததிலவாறுகிப
போற்றிலைமுடியினமீதுபுனைதிலன்னெறுமாற
னீற்றினமெவறப்பினுலேநெருசுடைவெருடசிகொண்டான்,

இ-ள், அப்படி ஏற்றுக்கொண்ட பிரகாசமொருநதியவஸ்திரத்தை
நேசத்தையுடையவனாக காறறறப்போலச் சீர்திரதிலவநதுவினா
வாகத் தனக்கையிலவாறுகி வணங்கியிலை சிரசிலேதரித்துக்கொள்ள
விலையென்று பாண்டியராசன் திருநீறமையணிந்தகடவுள்னுடைய
மறைப்பினுலே கோபங்கொண்டான் என்றவாறு, உசு

வெளிப்படவரியமேனிளிண்ணவகண்ணுநெருசுக
களிப்பறவருதலகண்டுக்கண்ணிலனகனனிநாட
னொளிகதுலகெருகிறபோன்றுபவமொழித்ததுநான
மளித்திடினன்றியும் வரவன்றிநதெரியவல்லார,

இ-ள், வெளிப்படக்காணுதற்கரிய அருமைத்திறமேனியையுடை
யபரமசிவனுனவா பாரத்தவர்கள் கண்ணும மனமும சந்தேகம
டையுமபடி வருநிறைப பாரத்தம் பாண்டியன் காண்டிலை ஒளித்
துக்கொண்டு உலகெங்கணு நிறகிறைகடவுள் மிருகத்திறவியையொழி
த்தது அறிவுகொடுத்தாலல்லாமல் ஏவர்கள் அவருடையதன்மையைக்
தெரியவல்லவர்களென்றவாறு, டய

எண்டிசைமன்னானபாலீந்தமென்கலைகளயாவஞ்
செண்டிடைக்கோடலன்னோதேயநலையறையெனறே
வண்டமிழவாதவூராமாதோசனெஞ்சிற
கொண்டுமுன்: புதிர்க்குறைந்துமுன்னின்றுசொன்னா.

இ-ள், எட்டுத்திசைகளிலும் இருக்கின்ற அரசர்கள் அன்பாதமக்
குகொடுக்கப்பட்ட வஸ்திரங்களை யெல்லாம் சவுக்கிலவாறுகிக்கொ
ளவது அகரதுதேசவழக்கமென்று வளத்தையுடைய தமிழபாடுகின்
றநிருவாதவூரானவா பாண்டியராசன் முன்னே வின்று அவன்மனை
திலேகொண்டிருந்தகோபம் சாந்தியாகுமபடி தாழ்ந்து சொன்னா
ரென்றவாறு, டக

கலத்தகுமிநதநீமைகேட்டினையநதமன்னன்
கலக்கமிவிவுள்கண் ணாலகறறவாதமமைநோக்கி
யிலககணவந்தியா ளுள்ளவருமபரியிழிவுமென்மை
துலகருடனுமயினுடியெமமுடன் சொல்லுமென்றான்,

இ-ள், நன்மைபொருதிய இலகவழக்கத்தைக்கேட்ட பீர்ப்பு அ
ன்புகொண்டு கலக்கமில்லாத அஸவஸ்திண்ணசாஸ்திரவதற்றறிந்தவரை
ப்பார்த்து லக்ஷணவிதிப்பிரகார மிருக்கிறபெரிய குதினாயினுடைய
இழிவும் உயரவும் பிரகாசமாக உலகஞக்குள்ளே சோதித்து நம்
மோடே சொல்லுமென்று சொன்னான் பாண்டியராசன்-எ-று, டஉ

சொற்றிகள நாகூலினுணறி பொருளுணர்ந்துளேற
கொற்றவொம்பிகடஞள குற்றமுனஞ்முந் . ப
பொற்றடங்கிமிசின மீதுபொருக்யலபொறித்தாமினட
வெற்றிகொணமன்னா கோலமுலிவவுணா விளம்பலு மறா

இ-ள, சொல்லினை பிரகாசிக்கப்பட்ட அஸவலசூணசதினுடைய
நிச்சபமாகிய பொருளைத் தெரிந்தவாசன வெற்றிபொருதிய விரும்ப
கதக்க குதிரைகளுக்கென குற்றத்தை யும் புணத்தையும் பார்க்க
மகமேருமலை சிவமலை கன்னுடைய மீனக்கொழையு முகிவைத்து
ததிரும்பிப் வெற்றிபெய்கொண்ட அரசாக்கரசனாகிய பாண்டியராச
னமுனபாக இருப்பபடி சொன்னாக்கொண்டவாறு

வேறு,

தாளினைச்சுந்திரசுழியாமண்டலாக்கம்-தாளண்டையற சுழியா
முடலின்பக்க மேவுசுழிகொவாமாக்காவாது - மேனாநிழமு
ன்வளையச்சுழி நானும, பாவுசெழுங்கேதாரியற ழிநேசாத- பாலி
லகொழிஞ்சுழிகேசாவாகராமாதும், பூவமருங்கச்சையிறபட்ட டையே
யாகப-புகன்றசுழிச்சுழிள்ள புணராவாதி

இ-ள, துன்பத்தைக்கருகின்ற சுந்திரசுழி துண்டலாக்கமென்னு
ந்தணடையற ழிஞ்சுகின்ற சுழிகளும் உடலலொரு பக்கத்திலிருக்கி
ன்ற சுழியாகிபகொவதமும்-காகாவாதுமும் மேனமைமாக விளங்கி
யமுன்வளையச்சுழியும் பாவிபொழுமையுள்ள கேதாரிச்சுழியுமாகா
லிருக்கின்ற பிரயோசனமில்லாத் கொடியசுழியாகிய கேசாவாதமும்
மபொலிவே, மேகூடிய கச்சைக்கூற்றப்பட்டடையாகச் சொல்லப்பட
டசுழியும் ஆகியஇந்தச்சுழிகள் பொருங்காதவையென்றவாறு, கூச

கொம்புகனைநிறுக்கனைநஞ்சபாபு கொளளிக்கால வெள்ளி
க்கண்டலிஞ்சு, வெம்புசுழற்குடலைக்கூற பரணோகண்ட மண்டப
பாழவிலகி லவண்டமாதல,சொம்பொறியாம்கிளி நிகழ்நகண்டமு
ன்று சிறநினைப் படிநபாலுபாலெனதே யம்புமியோமொழிந்த
பழுதிலையுமின்றி யடிநவிறஞ்சமீரடடையாகாவாகி,

இ-ள கொம்புபோலிருக்கு நீண்டகாலம் முறுக்கியதாம்(1)கறு
தக்காலொன்றாம் (2) விளாதக்காலொன்றாம் விளாதக்கண்ணும தீனி
குன்றமையும் வெம்புகின்ற தீயையுடையமபாருத்திரபேபபோலு
நீலகண்டமுமபிஜமில்லாமையும்ஏறக்குறைய இருக்குமபெரியபிஜமு

(1) நஞ்சபாதமாவது முன்றுதாலவிளாதது ஒருகாலகூறத்ததி.

(2) கொளளிக்காலாவது முன்றுகாலருத்தது ஒருகாலவிளாதத்தது

மசெவ்வையாகிய பதுமையும் அக்கினியும் சித்திரமும்போ லசைனி
லலாமலும் முகமவால்நாற்கால்களிலைகளிற சுழியிலலாமையுமென
பபூலோகக்கராசெலவிய குறறவகளிலலாமல் கழுத்தடிவிலமார்க்க
ண்டமிரட்டையாபிராம லெனறவாறு, ௩௫

சிரமதனிவிரண்டிசெழுந லுளைபயினுக்கு, சிறந்தவரத்தனிவிரண
டுதுதன்மேலொன்று-சூரவயிசைநின்றசுழியொன்றினே - குலவிய
வினாந் குசுழிசுறையாதாகி-நிலெருகு+ருககாமலலையோரி-ஞாளி
செழுநக்ஷுலெனுகுரவின்னாகி, விரருபெருநினா வேலைமருவச
கம-விடைமுழுவம்போனமுழக்க மிகவுண்டாகி

இ ள், சிசுசீசே இரண்டுகுழியும் செழுமையுள்ள நாபிலேரான்கு
சுழியும் சிறந்தமாபிலே யிரண்டுகுழியும் நெற்றிங்லே ஒருசுழியும்உ
தட்டிலே ஒருசுழியும் ஆகியசுழிகள் பததுமருறையாமல் நரிபூனைகரி
யநாகக்கபோய ஒரி நாயசெழுமையுள்ளபனி இவைகளுடைய சதத்
மில்லாதவையாயப பெரிய அலையையுடையாடலமேகமசகம இடப
மபேரிகை இவைகளைப்போல சதக்முடையவாயென்றவாறு, ௩௬

உருத்திகலசெயபுலியுளியங்கழுதைசெநநா யொண்பூசைநரிபி
னுடனகரியகாகந் தரிதகழறப்பகைநிறமுமபுனையாவாகித் தருக்கிம
ருசசெனுங்கவனத்தன்மையெய்தி- விநித்தகதிர்வெண்டாளநதிவகனி
ல-மென்கமலத்தாதுசெழுநானககாயா, வரத்தமல்லல்லபகுகிள்ளை
போலவமைந்தவொளியவகியவங்கத்தவாகி

இ-ள், கோபிததுப் பகைக்கின்ற புலிகாடகழுதை செநநாய ஒளி
யையுடைய பூனைநரிதரிக்கப்பெற்ற கரியகாகம்தீபுகை இவைகளினு
டையவிறகதைப் பொருந்தாதவைகளாய இறுமாப்புடையனவாயவா
யுலெண்ணும வேகத்தோடுகூடிப்பிரகாசித்தகிரணங்களையுடையவெ
ள்ளியமுத்தகுகள சந்திரன்லீலரத்தினம் மெலவிய தாமரையினுடை
யமகாதம் செழுமையொருநதியபொன் ளாயசெவ்வரத்தமலா நல்ல
பசைக்களி ஆகிய விவைகள்போல அமைந்தஉருவத்தை யுடைய
வாகிபென்றவாறு, ௩௭

நெற்றியகந்துயாசூரவமுடைத்தாய்வெண்மை - விஜயந்ததயி
லொத்திலகுமெயிற்றவாகித்- துறந்தகந்தமிகச்சிறந்தநாவுஞ- சூக
விளந்தனிரேயா லுமருளந்தோயகதே, யுற்றவர்களைடி மைமயிருந்தொ
கையுண்டாகி யுக்கிசமாய்விதிப்பார்கவையுடையவாகி முற்றுமெயிறற
சைநின்றியுளவனைந்து முக்கித்கணமெனத்திகழுமுகத்தவாகி

இ-ள், நெற்றிபந்தவந்த மேலுதையுடையவாய்வெண்ணி
தவினாந் துதமயிலெவகிசையு வுதையாயாசூரவர்க்கப்பெற்றபற்களையு

டையவாய் நிறைநக நல்லவாசனைசிறந்துநாக்கும் மாள்வீனின்தளிர் போலும் செமமைநிறம்பொருநி இரண்குமைமயிருந் திரட்சியுடையவாய உக்கிரமாகிய கணபராவையுடையவாய தேவகதில அதிகமா மிசமிலலாமல் உளளேவளைந்து முத்தோணமாய்பிரகாசிக்கின்றமுகத்தைபுடையவாயென்றவாறு, ௩௮

உளையினுடன்றீமயிறுநிறமொன்றாகிய யுரத்திதுடைக்கமுததா கபடமேபோன்று, வளைசிறக்கொனிபரந்து குநிறதுளவாகி மண்டலமுண்டாயுருகொளருகுகளசோந்து, கிள்கொணரம்புகளகாந துதசைதானொன்றிக் கிளாமுழந்தானெனிகதபகவ செழுமலின்று, வெளிமுதுகுபுனைந்துடைதிரணடுதண்டைநீண்டெவ்வெய்ததநீரீராமையாகி,

இ-ள், கழுத்தமயிரும கலையிரும ஒருநிறமாயமாபினுடனேக ண்டமும பாம்பினபடம்போலொத்துச சுவருகளபோலத்தொனியுண்டாயக்குவிந்து உளவாகிமண்டலஞ் செயவனவாய வலிமைகொண்டருளம்புடையவாயக கிள்கொண்ட நரம்புகளமறைந்து தசையபு டையவாயப் பிரகாசிக்கின்ற முழுவகால வெளிதகவிலலாமல் வெளிப் பாகிய முதுகுந பெருக்துடைகளுந்திரண்டு தண்டைக்காலானது நீண்டு சிவந்தநிறத்தைபுடையவாயென்றவாறு, ௩௯

மிகச்செழுமறைவிறகமலநாதன் விழிப்புனலே விண்ணோக ளெணமாதம்பான், மைக்கடன்மேலமிதத்திலுங்கிமீதினமல்கு வருப் பையிலூக வண்டநதன்னிற.ஒருக்கவெழுபேதமெனு விவற்றிறேன றுநதொன்மையவாயிரிணடுதுளைததானென்றறி, யொக்கவெருக்கு மபரிகளுளவாய்வானி' லொண்புனலிறசெல்லுவெறியுளவுமாகி,

இ-ள். மிகுந்த செழுமையுள்ள சாமமிகத்தினுடையநாவினும்பிர மதேவனுனவன் ஒன்றசெய்யும்போது அவன்கண்ணினின்று கையிலுவிழந்தநீரினிடததும் இரதிரன்முதலிய திக்குப்பாலகொண்மரிட த்தும-சமுகதிரகதிறபிறந்த அமிதத்தினிடததும் அந்தப்பிரமணே மஞ்செய்த அககினிடத்தும் நிறைக்கருப்பையிலும் லட்சுமிசாப த்தாற்பிரமணகோட்டானாக அந்தக்கோட்டான் முட்டையிலும்ஆசிய இவ்வேழிடத்திலும் உறபத்தியானபழநாயுடையவாயநாலுலு ம்வெறியும் ஒக்கவெருத்திருக்கும் பஞ்சகல்பிரணியென்னுக்குதிரை கள் ஆகாசத்திலும் நீரிலும் செல்லுகின்றவழியுண்டா யென்றவாறு, மனகரள்களசாங்குகங்காநீலன்-மௌவழகங்கொங்கு' என் சன் னகம்புரன், குங்குமச்சேரான்கரியுனிலங்காசன்-குலவுமள்ள னுக்கு

சிவநாதானல்லரன்பொல்லான், நகுதருநகரதம்பா நென்றுகூறுந்-
தன்மையுளபன்னிறமும்புனைந்தசாந்தி, துநகமிசுமபரியிவையென்ற
வறறின்றனமைத தொன்மையுரைதகரசனைமுன் றேறுதுயின்றா,

இ-ள், மககாளன்னென்றும் சாரங்கனென்றும் கககரீலனென்றும்
மௌவழகனென்றும் தொங்காளன்னென்றும் சன்னசமபா நென்றும்
ருகருமச்சோரனென்றும் கரியானென்றும் ரீலனென்று சாரனென்-
றும் விளங்கிய மள்ளானென்றும் உரஞ்சிவநாதனென்றும் நல்லரனெ-
ன்றும் பொல்லானென்றும் கருநகரதம்பா நென்றும் பலபிறத்தை
யுமுடைய சாதியாய உயரந்த குதிகளிலைவகனென்று அ்வறறினமே
வமைபெல்லாஞ்சொல்லிப்பாண்டியரசனைதொழுதுயின்றாகள-ள

நற்பரியினியல்புணாரோரின்னவாறு-நளின்றமொழி கேட்டுமி
கநயந்திலெளரி, வெறு நனைவிடையேறியளிகருந்தெயவ-வெம்பரிகள
யாவும்விலைமதிக்கபின்னாப், பொறபுடையதனபொருண்மேலெண்
மடவகு-போதுதலரதபொருமகிழ்வெய்திமாறன்-நற்பாணை முகநாடி-
க்கயிறுமாறித-கருகதுரகத்தொகுதிதனை யென்றான்,

இ-ள், நன்மையுள்ள குதிரையினுடைய லக்ஷணங்களையறிந்தவாக
ள் இந்நதப்பிரகாரஞ் சொன்ன சொல்லைக்கேட்டுமிகவுமநயப்பையடை-
ந்து வெள்ளிமலையபொதத இடப்பவாகனத்திலேறிவந்த கடவுளாற
கொடுக்கப்பட்ட தெயவீசமுள்ள வெவவிய குதிரைகளை யெல்லாமவி-
லைமதித்ததன்பு அழகுபொருந்திய தான்கொடுத்த பொருளின்மேல்
எட்டுப்பவகு அதிகமாகிய விலைபெற்ற குதிரைகளவருதலினாலே மி-
ருந்தமகிழ்ச்சியடைந்து பாண்டியனுனவன் பரமசிவனுடைய திருமுக-
த்தைப்பார்த்துக் கயிறுமாறித்தரக்கடவீர குதிரைக்கூட்டங்களை யெ-
ன்றானென்றவாறு, சஉ

வெறு,

காத்துலகனைத்துமுயயகண்ணருளசெய்யுநீதிப்
பார்த்திவன்கருமஞ்செய்வாபறறியங்கர கதில்வாககச
சாத்தவாதமயிலங்கோசாஸ்பினாகயிறுமாறி
யீத்தனர்பநதிறுமீசோததனரிவுளியெல்லாம்.

இ-ள், உலகமெல்லாம் பாதுகாத்துப் பிழைக்கும்படி கிருபாரோக்-
கஞ்செய்கின்ற தீதியையுடைய பாண்டியராசனதுகாரியஞ்செய்வோ-
ர்கள் கையினும்பிடித்துவரவகக் குதிரைச்சாததாக்குக்குள்ளே பெரு-
மைபொருத்திய ஒருவாகுயிற்றைமாழிக் கொடுக்கார் உடனே அவர்க-
ள்குதிரைகளை யெல்லாம் லாயத்திலே சோத்தார்கள்-ளது, சஉ

திண்டிவங்கெழுவுகேரித்தென்றிசைக்கிறையுஞ்செய்ய
வண்டமிழககிறையுந்நவநதிநதிசையேனெகிப
பண்டைநதபடிவமாகிப்பணிக் துணிணைவாகளசூழக்
கொண்டலேப்பொருவுகண்டாகுலவுக்கேகரிவபுககார.

இ-ள், மிகுந்த வலிமைபொருந்திய சககரஞ்செலுத்துகின்றதென்
றிசைக்கு அறிபனாகிய பாண்டியரசனுடைய செம்மையாகிய வளத்தை
யுடையதமிழகநகரசாகிய மானிக்நகரசுருமகாணுமபடியாயதகாம
வந்ததிசைவழியாகச்சென்று பழையவழிவங்கொணங்கு தேவாகளெல
லாம வணங்கிசூழ மேகம்போன்ற கரியகண்டதகையுடைய பரபரி
வனுவா பிரகாசிக்கின்ற தமதுகோயிற்புகருந்தா-ள-ம், சச

வாயநதபரிசுணுமமாலென்றெழிலவாசலுரின்
வேகதகண்டியிலேகவிக் துளமகிழ்ச்சிகூர்ந்து
சாரந்தமெய்த்தகைமையோருந்தானையுஞ்சூழுவேகி
யாயந்தநறமிழநூலிலலவாசனாககோயிலபுககார,

இ-ள், இப்படிப்பட்டகுதிராகளஉமமாலெனசருக்கடைத்தவெ
ன்று திருவாகலூவேந்தராகியமூணிக்கவாசகனாறுமனைக்குப்போ
கவிகித்து மனமகிழ்ச்சியடைந்துதனைச்சாரந்தபெரியோசருமசே
னைகளுஞ்சூழும்படிச்சென்று ஆயத்திருக்கின்ற நல்லதமிழநூலில
வல்லவனாகிய பாண்டியரசனுடைய தன்னுடைய அரணேயிற்புகருந்தா
னென்றவாறு, சடு

அத்தினமகலககாலையனைதுமபரிகளெல்லா
நிகதனகருளினாலேநெய்வருளரிகளாகி
மெய்ததமிழமதனாமூதூளிழித்தயில்லாழித்திரகந்த
தத்தமிழுடன் கூடித்தலித்தனிககித்ததினறு,

இ-ள், அநகராளபோய மறுநாளுகயமானின்பு பரமலிவனுடை
யகிருபையினாலே குதிராகளெல்லாம நெடிய குரலையுடையநரிகளா
யஉணமையாகிய தமிழ்ளிளவருகின்ற பதனைமாநகராருடைய நிகதி
கையையொழித்து இரங்குபடி தகமகளுளளகாமேகூடிச்சண்டை
யிட்டி வெவ்வேருக்கச் செருக்கடைந்து நின்றென்றவாறு,

வேறு,

நின்றநின்றநெடுமபரியாளாமே
சென்றுவெப்பகையெதுவெருட்டியே
துன்றுகின்றதரகமொருங்கொடு
கொன்றுகின்றயாகூவின் கொண்டவால்,

இ-ள், அங்கங்கிருந்த நெடியகுதிரைசகராகளமேல குதிராகள்
போய் வெவ்வேறுகொண்டு வெருளச்செய்து நெருங்கியிருக்கின்ற
பழையகுதிரைகளை ஒருங்குபடக்கொன்றுநின்று உயாநதபெருங் கூ
சலகொண்டனெய்வன்றவாறு, சள

வனாசெயகோபுரமாடகெருகிய
வரசர்விதியுமாவணவிதியு
முரசுவோசைமுழக்கொழிந்தேமிக்க
குறாகொளவாய்நரிக்கருலானதால்,

இ-ள, மலையைப்போறசெய்த கோபுரமும் உப்பரிகைகளும் கெரு
கிய ராசவிதிகளும் கடைவிதிகளும் பேரிகையோசை முழக்கமநீ
கியிருந்தசத்தத்தைக்கொண்ட வாயையுடைய நரிகள் ஊனியுமிரு
சகதமாயிறறெனவாறு,

பாடியாசணம்போற்றமன்றிறபயின
ரூடியாவீளையாட்டினபுதுமையா
லோடியாருமொளிததிவென்றெரு
கோடியானதுகூவுநிகருமாம்,

இ-ள, வேதங்களபாடிப் போற்றும்படிசூதுக கனகசபையிலே நிரு
ததஞ்செய்கிறை கடவுளுடைய விளையாட்டினபுதுமையினிலே எல
லாருமோடி யொளித்துக்கொள்ளுநகோளென்று ஒருகோடி நரிகள்
கூட்டக்கொண்டு கூவுமென்றவாறு, சக

துகமாரன்றெருகுபடைவெககொலை
தகருமாயுதநதாகியெதிரக்கவே
யெகருமானநரிகளெல்லாகொழிஞ
சிகமாயவாசெய்யத்தொடங்குமால்,

இ-ள உயாசசிபொருநதிய பாண்டியராசனுடைய கூட்டமாகிய
சேனைய வெய்யகொலைதகிய ஆயுதகளையெடுக்கக்கொண்டுஎதி
ராக எகருமபரவியிருக்கின்ற நரிகளெல்லாம் கொடிய சிகமபோல
அமாசெய்யத்தொடங்குகின்ற வெனவாறு, நு

நீடுவாடெயிடத்தொறுவின்றணி
கூடுவாரமிகக்கூவ்வெருடடுவா
ரோடுவாரொளித்தோடிபுருமிடந்
தேடுவாரொதிரசென்றமாகியசகுவார.

இ-ள, நீடிய தெருகுகளதோறும்நின்று அணிவகுப்பாக்ககூடுவார
களமிகவும் கூசலிடமியங்கச்செய்வாரகளை ஓடுவாரகளைஒளித்துக்கொ
ண்டு ஓடிப்புகுநதுகொள்ளுமிநதோறும் தேடுவாரகளை எதிரோசெ
ன்றுபுத்தஞ்செய்வாரகளைன்றவாறு, நு

எவகளாருயிராகாதருளின்றணி
தினகளையெனத்தெய்வாபரவுவா
ராகபாடமடைததாண்செய்குவார
மககுலாடிமதிறறலையேறுவார.

இ-ள, எவகளுடைய தந்தைகளை இன்னைக்குக் காததூக்கிக்கவே
ண்டும மூன்றும்பிறையயணிந்த பரமசிவனையென்றுசொக்கநாயக

ரைப்பரவுவார்கள், அழகிய கதவுகளைச்சாத்திக்கொண்டிருக்கவல்லவர்கள்
மேகங்கள் விளையாடுகின்ற மதிலின்மேல் லேறிகொளவர்க
ளென்றவாறு, ருட

நற்றவஞ்செயனன்கிலதானதோ
கொற்றவன்செயயகோல்கொடிதானதோ
விறறிதன்பயனென்னென்னினண
முற்றிரவகினாகூடனுளேரெலாம.

இ-ள, நம்முடையதேசத்தில நல்லதவஞ்செயவது நன்மைபிலலா
ததாயிறேறே அரசனுடைய செங்கோல்கொடிதானதோ இன்றைக்கு
இகனுடையபிரயோசனம் எண்ணவோவென்று இருதப்பிரகாரம் இ
ரவகினாகுள் மதுரபுரியிலுள்ளவாகளென்றவாறு, ருட

நாயவன் றுரகத்தொழிலாளர்கள்
கோயில்கூடகூசுருவசெயதுபோய்
மாயவெம்பரிவந்தவல்லலாநரி
மாயவென்றரசாகெதிரகூறினா,

இ-ள, பரிசுததராகிய வலிமையுள்ள குதிரைக்காரர்கள் அரமனை
வாசலில் வாயைத்திறந்து கூசலிடமிக்கொண்டுபோய் மாயமாயவந்த
வெம்மைபொருந்திய குதிரைகளெல்லாநரியாயப்போயினவென்று
பாண்டியரசனாகெதிரே சொன்னாகளென்றவாறு, ருச

மாக்களோசையும்வாமபரியோசையு
கூகருவாவகுறுநரியோசையு
மீக்கொண்மாமுடிமீனவன்றன்செவி
தீக்கொளவேலைச்செருகியதொத்தவால்.

இ-ள, மனிகாஞ்ஞடைய சததமும் தாவுகின்றகுதிரைஞ்ஞடையசத
தமும் ஊளைவிடுகின்ற குறியவாகிய நரிகஞ்ஞடையசததமும் மேலாகி
யகிரீடத்தைக்கொண்ட சிரசையுடைய பாண்டியரசரவின் காதிலே
காயந்த வேலாயுதத்தைச்செருகிய லொத்திருந்தனவென்றவாறு.

இந்தவாறொலிகேட்டிருகண்டழல
சிறதவாகஞ்சிறுவெயாப்பெயகவே
யந்தமாறன்வெருட்சிகண்டண்ணலா
வந்தமாயநகரிப்படைமாற்றினா

இ-ள, இந்தப்பிரகாரமாகிய சததத்தைக்கேட்டு இரண்டுகண்களுந்
திப்பொறிசிந்தத்தேகத்திலே கோவைசிறிய துளிகளாக உண்டாக
அந்தப்பாண்டியரசன் கோடுக்க ஆதைக்கண்டபரமசிவனுனவாமா
யமாயவந்த நரிச்சேனைகளை நீக்கினுரென்றவாறு. ருச

பொன்கொண்டபுனைந்தநலந்திகழ்
மின்கொளரமள்ளுகியமொயப்பிணுன்

நன்கணுகிடப்பவா தண்டலசெய
வன்கணுளா வப மெனக்கூறினான்.

இ-ள். செலவத்தைக்கொண்டபாண்டி நாட்டை யுடையவனும அல
காரஞ்செய்த நன்மைபொருந்திய பிரகாசங்கொண்ட முத்துமலை
யிளங்கிய புயத்தையுடையவனுமாகிய அரசனானவன் தன்னுடைய க
ணனுக்குச்சமானமாய் நடக்கின்றகொடியத்தண்டற்காரரை வாருமென்
று ஆக்கியாபிததாவென்றவாறு நுள

வேறு.

நரியினிறறொகுதியெல்லாநறபரிததிரளளாககுளு
சரித்யைக்கொணாமின்னெனத்தாடொழுதவாகளாடி
யிருபிறப்புடையராகினிபிறப்பிலலார் தாமை
வினாவினிறகுறுகி நாமமையழைத்தனன்வேந்தென்றார்,

இ-ள். நரியினுடைய கூட்டங்கெல்லாரும் நல்லகுதியாக கூட்டங்
களாக்குகின்ற சரித்திரத்தையுடைய மந்திரியைக்கொண்டு வாருங்க
ள்ளெறுசொல்லாத தண்டற்காரர் அரசப்பாண்டியன்பாகத்தை வண
கிச்செய்வாராப்போய இரண்டிபிறப்பையுடையவராகி யினியொரு
பிறப்புயிலலாத மாணிக்கவாசகனாகக் கண்டு உமமை அரசனைழைத்து
கொண்டுவரசொன்னு நென்றாகளென்றவாறு. நுஅ

சித்தருக்கன்புணடசித்தருமுறுவலெயதி
நித்திலத்தொளிரோன்மீன் னுநீமெனுநசாந்தபூசிப
பத்தருக்கேவல்செயவாரபதமலா முடிநாசுடி
முத்தமிழப்பொருளைநாடன் முன்புசென்றருகினின்று

இ-ள் சித்தாவித்தைகாட்டிய கடவுளிடத்தில் அன்புவைத்தசித்தத்
தையுடைய திருவாதவூரரும் புன்சிரிப்புகொண்டு முததுப்பிரகாச
தகைப்போல பிரகாசியாந்நற திருமேனியிலே திருநீராகிய சந்தன
ததைப்பூசி அடியவர்களுக்கேவல்செயவாராகிய கடவுளுடையபாதா
ரவிந்தங்களைச்சிரிசிலைவைத்துக்கொண்டு இயல்சை நாடகமென்னு
முத்தமிழையும்வளாககின்ற பொருளைநாடாகிய பாண்டியராசன் மு
ன்னேபோய்பபக்கத்திலே நின்றாரென்றவாறு. நுசு

மூட்டெழுமழலபோல்மன்னன்முனிவுடைமுகத்தனுகி
யீட்டுங்கம்பொருளகெளலலாமிரப்பவாதமகருநல்லி
நாட்டுளநரிகளெல்லாநறபரியாகக்கரும்முன்
காட்டினரிவாசெல்லாயங்கண்டிசோவமைச்சிரென்றார்.

இ-ள். மூண்டெழுநின்றதீயைப்போல்பாண்டியராசனானவன்கோ
பத்தையுடைய முகத்தினனுகிச்சொல்லுவான் இவாநாமசம்பாதித்த
திரவியகளை யெல்லாம் யாக்காகளுக்கொதித்துவிட்டுநாட்டிலேயிருக்க
கின்ற நரிகளை யெல்லாம் நல்லகுதியைக்கூட்டங்களாக்கி நம்முன்னே
அழைப்பித்துக்காண்பித்தார் இத்தமாயத்தைக்கண்டாகளோ மந்திரி
களேயென்றானென்றவாறு. கூய

தன்முறழில்வழுவினோர்கடமக்குறுதுயாஞ்செய்தல .
வன்றிறலரசாநீதியாபினுமறைவல்லாளர்
சென்றுயர்தவத்தினிற்போதெரிவையாவிருத்தாபால
ரென்றிவாகுறுகணசெய்தவெம்மனோரியலபன்றென்று

இ-ள, பின்னும பாண்டியராசனுனவன் தன்னுடைய தொழிலிலே
தப்பினவர்களுக்கும்பிறகுத துன்பத்தைச்செய்வது வன்மைபொருந்தி
யசெளரியததையுடைய அரசாசனது நீதியாபினுமவேதத்தில வல்ல
பிரமணாகள உயர்ந்தகவகமாகக்கதிலே நிற்பவர்கள் மாதான்கிரு
தற்கள பாலர்கள் எனறுசொல்லப்பட்ட இவர்களுக்குத் தன்பஞ்செ
யவதுநம்போலவார்களுக்கு இயற்கையல்லவென்று சொல்லியென்ற

தண்டலசெய்வன்களுளா சங்களைநோக்கிநங்கன்
கண்டிட்டுமுன்னிலலாமறகடிநிலிலவாககொண்டேகி
மண்டழலவெயிலினோடுகொப்பினின்றுத்திநமவாற
கொண்டிளதனைகளெல்லாகுறைவறவாகுமென்றான்,

இ-ள, கொடுமைமையுடைய கண்டறகாராகளைப்பாராதது இவரை
கமமுடையகண்பார்க்கு ஏற்றோடுல்லாமலசீக்கிரத்திலேகொண்டுபோ
யநெருங்கிய தீயைப்பொத்த வெயிலினிடத்திலே ஒரு கோடுகிழித்து
அதிலேநிறுத்தி நமமிடத்திலேவாகுகிய திரவியங்களை யெல்லாம் கு
றைவிலலாமல வாகுகுகொள்ளென்றான் பாண்டியராசனென்றவாறு,

வன்றிறலெல்லாவாமற்றவாதமைக்கொண்டேகி
யொவறியவனைபடினூயிற்றுத்தலுமுலகோபோற்றய
நன்றிகொளவாதவூரநரியெல்லாமபரிகளாகிகித்
தெனறிகைநிருபாககீந்தகித்தனாநீனைந்துசொல்லவா

இ-ள, வலியசெளரியததையுடைய தண்டற்காரர் அவரைக்கொண்
டுபோய்க கோடுகிழித்தது அதிலே நிறுத்தினார்கள அப்போதுஉலகத்
தாலவனாகுகிறை நன்மையைக்கொண்ட திருவாதவூரநரிகளையெல்
லாகுகிறார்களாகிகித் தென்னுட்டரசனாகிய பாண்டியனுக்குக்கொடுத்த
கித்தனாநீனைநட சொல்லுவாரென்றவாறு ௬௭

தொல்லையாரிருவாதேடுஞ்சோதியேயாதுசெயவேன்
றில்லையோபாவநின்றதெயவமேயாதுசெயவே
ளில்லையோகருணைநின்பாலின்மெனையடிமைக்கொண்டா
யல்லையோதமியேனின்னறிதியோவறிகுதிலையோ

இ-ள, முற்காலத்திலே பிரமணிக்ஷணுகள்தேடிய சோதிசொருப
னே நானென்னசெயவேன் தில்லைமூவாயிரவர் வனங்குட்படி நின்ற
கடவுளே நானென்னசெயவேன் உன்னிடத்திற் கிருபை யில்லையோ
என்னையடிமைக்கொண்டவ னீயல்லையோ என்னுடையதுன்பத்தைய
றிகதாயோ அறிகிலையோ வென்றாரென்றவாறு,

பரிசுதினரிபேயானபான்மைகண்டடியேன்றன்னை
வருத்தினரிதனைமாறவல்லீமாற்றாயாகிற
றரித்தனைவிடததையென்னுநதன்மையம்புரவகண்முன்னு
ளெரித்ததுமிலலாமென்றென்றிரவகின்றெவாகுமிக்கார

இ-ள, குதிரைக்கூட்டவகளுநரிகளான தன்மையைக்கண்டு அடியே
னைவருத்தினர்களை இத்தனைநீக்கத்தக்கநீக்கமாட்டாய். இல்லிஷத்தை
ககண்டததிற றரித்தாயென்னும தன்மையும்கிரிபுரவகளைமுன்னுளெ
ரித்ததும் இல்லையாமென்று இரவகினா எவரினுமிருநவரா கிய திரு
வாதலூரொன்றவாறு.

நன்றிகொளகடவுட்கவகைநதியினைவையையு
செனறெழிலவாதலூராபேரிடாதிர்ரென்றேன்
யனறெருமடநகைக்காராயடியவாககெளரியர்கொன்றை
துன்றியமுடியினமேன்மணசுமநததையுனாததலசெயவாம

இ-ள, நன்மையைக்கொண்ட தெய்வகவகையைப்பாரததுவையை
நதிபிலேபோய அழகியதிருவாதலூருடைய பெரியதுன்பகதை நீக
கென்று அனுப்பி அப்போது ஒரு பிட்டுவாணிச்சிகருக கூடியாளா
யஅடியவாகருகரு எளியராகிய பரமசிவன்கொன்றைமலா நெருகதி
யசிரசின்மேலே மணசுமநததையைச சொல்லுவாமென்றவாறு

குதிரையிட்டசருக்கம்-முறற்றறு-ஆ-உ-௩௪௮,

மண்சுமந் தசருக்கம்.

தவகியவருளின்மிக்கார்தாம்படுமிடம்பையுன்னி
யவகணரவாபாலுறறவருநதுயாகறறுகென்று
கவகையைவிடுபடுவகிககிடுமபெருககெடுததுவையைப்
பொகலைப்புனலாயெனகும புரண்டதுபுணரியேபோல

இ-ள, தங்குவின்ற கிருபையிலே மிருநவராகிய திருவாதலூர்ப
டுகின்ற துன்பத்தையினைத்துப் பரமசிவனவரி-ததிலேவநத அரியது
ன்பத்தை நீக்குவாயென்று கணகாநதியையேவ அதுகடியபெருக்கெடு
ததுவையை நதிபிலேசோந்து மிருநதசலப்பிரவாகமாய் எங்குமபுர
ண்டதுசமுத்திரம்போலென்றவாறு,

சேர்ந்தவென்றமுத்தமுதால்செய்துநீர்க்கலைமேலார்த்துத்
காநதளஞ்செவகைவிசிக்கனதனகருருமபைகாட்டி
மாந்தளிர்ப்பதங்கண்டிதுவருதினாளுகிழமாப்பப்
பேரத்தூரணிகைமாதர்ப்போன்றதுவையையாறு,

இ-ள், வெண்மைபொருந்திய முதமாயிய பங்களாங்கிரித்து நீராகிய வஸ்திரத்தைமேலேகட்டிக்கொண்டு காரதளாகிய சிவந்தையை வீசிக் கனம்பொருந்திய தனமாகிய குருமபைகளைக்காட்டி மாந்தளி ராகிய பாதகளின்மேலேவருகின்ற ஆலையென்னுஞ் சிலம்புகள் சத்திக் கருடகின்று வேசைமாதரை நிகர்த்ததுவையென்தி-எ-று, ௨

தினாப்பெருமருப்பினுலேசெழுநகையிருபாற்குத்தி
மரத்திரண்முறித்தசுசாலியலெலாமழித்துவாயா
னுரைத்திரளசிறுதிமீதேதுணமணலிறைத்துவண்டு
நிரைத்தலின்மகத்தலேழநிகர்த்ததுவையையாறு

இ-ள், ஆலையாகிய பெரியகொம்பினுலே செழுமைபொருந்திய இரண்டுபக்கத்துக்களைகொடியுருகுத்தி மரக்கூட்டங்களை முறித்துநெறப் பாய்களையுடைய கழனிசூலையெலலாமழித்து வாயினுலே நுளையுட் டங்களைச்சிறுதி நொயமமணலேமேலேயிறைத்துவண்டிகள வரிசையாக மொடியக்கவருதலால் மத்தையுடைய யானையைப்போர்த்ததுவையைய நதியென்றவாறு

மைத்திமுருமுலாளந்தமலைமாணமுலேயேறேறைய
வத்தனைவருத்துமேன்மையானகவாயுகமெனமெண்ணி
யொத்தெழுந்தொளிருங்கன்னலுயறகுசெங்கழுநீர்கஞ்சம்
புத்தவையழிக்கவேண்டிபுரண்டதுபழனமெல்லாம்

இ-ள், மையைப்போலப் பிரகாசிக்கின்ற கூந்தலையுடைய அழகிய பாவதியினது ஸதனபாரகாளிற் கூடுபடிக்குப்பரமசிவனைவருத்து கின்ற மேன்மைபொருந்திய மன்மதனுடைய ஆயுக்ககள்ளென்றுநீனை தது ஒரேராசியாயளமுருது பிரகாசிக்கின்ற கருமபுகளையும் விளங்கு கின்ற செங்கழுநீர்மலரையும் தாமதாமலரையும் இன்னுடி புதியவா யுள்ள பலமலரையும் அழிக்கவேண்டிவயலகளினில விழுந்தபுர ண்டது வையையாற்றென்றவாறு,

வடமபடைத்துடையபாரவன்முலைமுத்தமாத
நிடுநதுகிலங்கிவிழுவதென்னினைமருசெயது
தடம்படக்கிடந்தெக்கின்றயறகுசெங்கரும்பைமீது
நெடுமபுனறநிறைபோய்மீளவிலந்ததுவையையாறு

இ-ள், முததமாலையைத்தரிசுதள்ள அழகியதனபாரத்தின் மேல் மவகையாள் தரிக்கின்றவஸ்திரம் சேக்கிரத்திலவிழுவதுபோலநின்று அழகினைச்செயது விசாலமா விருக்கின்ற தென்னமாகத்தில் விளங்கு கின்றசிவந்தகுருமபையின்மேல் நெடியநீர்த்திகைகளவீசி மீளப்பெ ருதியதுவையையநதியென்றவாறு ௩

மீதெழுநிறிகையாலளநிவகணலெவ்வமைதிரப்
பூகலமடவாள்போர்க்குமீபுதியவெண்ணிகிலேபோல

யாதலாபபழனஞ்சோலைபாதெனப்பரநதசஞ்ச

மாதுறைமதுரைமூதூர்மதிறபுறஞ்சென்றுசோநது

இ-ள, ஆகாசத்திலெழுகின்ற சூரியனானவன் தன்கிரணவக் ளென் னுவகைகளால் விடுகின்றவெட்டும்நீங்கிப்பூமிநீதவியானவள போரித் தக்கொளஞ்சின்று புதுமைபொருந்திய வெள்ளைவஸ்திரமபோல ம ஸையுடையாமுனியெது சோலையெதுவென்றுசொல்லப் பரவித்தா மரைப்பூவிலிருக்கின்ற லட்சுமியின்வளவசிக்கிற மதுரைமாநகரத் துமதிறபுறத்தே வெள்ளமவநதஞ்ஞாந்தென்றவாறு கா

தாங்கியதுவசவாய்றறடமதிலீடியததளளி

யாங்கெழிந்மதுரைமூதூர்மதிறபுறஞ்சென்றுசொல்லப்

பாறதுளவிடங்கொல்லாமபரநததுவையையனனி

நீங்கெதுசெய்வமெனனாயாவருகவறசிகொண்டார

இ-ள, தாங்கப்பெற்ற கொடிகளகட்டிய கோபுரவாயிலையுடைய வி சாலமாகிய மதிலையிடியுமபடித்தளளி மதுராபுரிபட்டணத்தையழிப் பதையொத்துச் சொல்லத் துணை பக்கங்களிலேயுள்ள இடங்களெ லலாம வையையேரானது பரவிவந்தது இவ்விடத்திலே யாரானன் செயலோமென்று எல்லாருகவலைகொண்டார்களென்றவாறு எ

மைக்கடுககளிறுத்தானைவழுதியுங்கடி துவரது

தொக்கபொனமலருமுகதந்துகின்மணிப்பூணுநலகித்

தக்கவனபுலியிலுள்ளேராதமக்குயிரொன்னுமனனே

மிகக்கிண்கோபமாறஸ்வேணகிமென்றிறைஞ்சிவென்றான்

இ-ள வேகத்தையுடைய கறுத்தயானைபோன்ற சேனைகளையுடை யபாண்டியராசனும் சீக்கிரத்திலேவந்த நெருங்கிய பொன்னுமபூவு மமுத்தம் வஸ்திரமுமரத்திபாணமும அந்தவையை யாற்றிலேவி டமித்தருந்த பூலோகத்தாருக்கு உயிரென்கின்றகாயே உன்னுடைய மிகுந்தகோபமாறுதலவேணகிமென்று வணங்கிவென்ற மென்றவாறு

கலைமதிக்குலத்துமன்னன்சுன்னிகன்னாடன்சுறுந

தலைமைமிகுடையசொல்லாற்றனமுனிவொழிதலின்றி

மலையெனத்திரைகணமேன்மேல்வருதல்கண்டதுவெனென்னா

நிலையுறச்சிந்தையுள்ளேநேடினோடிபபின்னா

இ-ள, சந்திரகுலத்து மன்னவனுந் சுன்னிகாடனுமாகிய பாண்டி யனவேணகிக்கொளஞந் தலைமைப்பட்டடைமிகவுமுடைய சொல்லி னாலே வையையெதுவானது தன்னுடையகோபமநீங்காமல் மலையைப் போல் அலைகணமேலுமேலும் வருதல்கண்டுஇது எனவென்றுநிச் செயந்தெரியமனதுக்குள்ளே ஆலோசித்தான் அப்படி ஆலோசித்தபி ன்பெய்ந்தவாறு

ஆதியாவகடவுளெந்தையாலவாயமலனமங்கை
பாதியான்சிறந்தபூசைபண்ணடைந்தகுறைந்ததுண்டோ
நீதியாகவந்தினியிகாரநெஞ்சார்புழுவகமண்மேற
நீதியாளுசெய்ததுண்டோசெப்புமினமைச்சிரெனறான்

இ-ள யாவாக்கும் முதற்கடவுளாய் எனதுபிரகவாயுமதிருவாலவா
பிரிந்துகூட ஆமலனமா உமா தேவியாகணமாகிய பரமசிவனுக்குமுன்
சென்மத்திலே யான்செய்யுட்பூசையிலேகுறைவுபட்டதுண்டோ நீதி
நிறைந்தவத்திலேமிகுந்த பெரியோர்களுடையமனம்புழுதகும்படி
பூமிபிலேயான் தீங்குபட்டதுண்டோ சொல்லுவேகாளமந்திரிகளே
யெனறான் பாண்டியராசனென்றவாறு, ய

விளங்கினமதிசோசென்னிவித்தகாபதகரான
வளந்திகழுவாதலூராவருதியவளைப்பினிங்கி
யுளங்கிகளமகிழ்ச்சிசெய்ய லுறுபுனலூரகொளாதென்
றளந்தறிவறிந்துகூறியாவகவாதொழுதுநின்றா

இ-ள பிரகாசிக்கின்றமூன்றாமபிழையைத்தகரிக்க சிரசையுடையபா
வசிவனுக்கு அடிபரானவளம்பொருந்தியமாணிக்கவாசகனாவந்ததப்
படுகின்ற கோட்டினின்று நீக்கிஅவருக்குமன மகிழ்நம்படி செயலிந்
தாலமிகுந்தஇந்தநீரணையம ததுக்கொணம்போகாதென்று ஆலோ
சித்துசொல்லிய பாண்டியனைத்தொழுதுநின்றார்கள மந்திரிகளென்
றவாறு ய

மன்னலுமவாகடமமேன்பிழந்தருட்பார்வைகல்வி
யென்னுளமதித்தவாநின்றிடுகினிதுணாதீரென்று
கொன்னுறுவளைப்பினூடெந்தகூறலுணத்தினுரை
முன்னுறைவழித்துநண்பாண முகமலாந்திதுமொழிந்தான்

இ-ள பாண்டியராசனும அப்படிசொன்னவர்களிடத்தா மனமகிழ்
ந்துகிறுபாரோக்களுசெய்து என்மனதில்நினைத்தபிரகாசமேஇன்று இ
ங்கே இனிதாகச்சொன்னீர்களென்று சொல்லிஅச்சத்தைத்தருகின்ற
வளைப்பினிடத்திலே பிரிந்தகின்றறகுணத்தையுடையமாணிக்கவாசக
னாத் தமமுன்னே யழைப்பித்தசுசினேகத்தால முகமலாச்சியடைந்
துஇந்தவார்த்தைசொன்னுனென்றவாறு, ய

பாமபணுசெய்யவேணிப்பரம்பரணடியார்கமே
லாமபொருணமதேயானுறைம்பிராகவதுண்டோ
தேம்படுமலங்கன்மார்போசெயிவித்தறகுமதுமேனி
சாமபுவதவமேயான்செய்தண்டலேகவிலாமை,

இ-ள சாப்பத்தை ணிரந்தசிலந்தனுடையாததையுடையபரமசிவன
டியாரளகையிலே நீர்கொடுத்தபொருள் கம்மதேயானுத் தருமம்பிற
ருக்குபோகுமோ வாசனைபொருந்திய மாலையையணிந்த மார்பினையு
டைய மாணிக்கவாசகரே இந்தக்காரியத்திற்கு உமதுதிருமேனினுருந்
ய

துவது விருதாவே இது தற்குயான் தண்டெதல்செய்தது அறிவிலாமைபா
மென்றவாறு

உற்றவித்தகைமைமுன்னேயுணருமில்லாமை
குற்றமித்தனையுமேறதொண்டவகுறைவிலாமல்
மதறினிப்புக்குமாறென்வையைநமராகொளாம
ன்றறவதலைவாநீரேயடைப்பியுமெனவென்றான்

இ-ள வந்தஇந்தக்காரியங்களை முன்னதாக அறியுமறிவிலாமைபா
கிய குற்றத்தைநமதாக்ககொண்டோம் குறைவிலாமல் இனிதான்
சொல்லதென்னவென்றால் வையைநீ நமமுடைய மதுரைமாநகரை
அழியாமல்நம்மைபா கிய தவத்திலேதலைவராகியநீரே அதைததடை
செய்யுமென்றுசொன்னான் பாண்டியராசனென்றவாறு

அருட்பெருவழுதியிவவாறன்புரைபகர்ந்தபோது
தரிப்பரிதென்னமுன்னநதழலெனவெகுண்டபோதும்
விருப்பொடுவெறுப்புமில்லாமெயமமையாரதமமையாண்ட
திருப்பதனைத்தாரவையைசெழுமபுனலூராகொளாமல்

இ-ள கிருபையையுடைய பெரியபாண்டியராசனானவன்துந்தப்பிர
காரமத்தியானவசனஞ் சொன்னபோதும் ஒருவராலுந்தாவகுதற்க
ரிதென்றுசொல்லுமபடி முடிபு அக்கிளியையப்போல கோபித்தபோ
திமவிருப்பும்வெறுப்புமில்லாத மனத்தினையுடையமணிக்கவாசகர்
தம்மையாட்கொண்டபரமசிவனுடையதிருவடியையறிந்ததாரவையை
நீரானது மதுராபுரியையடித்துக்கொண்டு போகாமலென்றவாறு, ()

சுகதரப்பரிமேல்வந்தகேதாற்றமேமனதினுன்னி
யநகரத்திறைஞ்சுகன்னீரடங்கியுளவாகிசெசெல்ல
வெந்துயாப்பிறவியானவிடங்கிளாவேலைநீந்தி
வந்தருட்கொயிறசோவாரவையையகொயிற சென்றார்.

இ-ள அழகியகுதிரையின்மேல்வந்த காட்சியையே மனதில்நினைத்
துஆசைத்திலேவணங்க நல்லநீரானது அடங்கியுளவாகிப்பே, கவெ
ப்பமபொருத்திய துயறைசெய்கின்றபிறவியாகிய விஷந்தையுடைய
கடலைநீதிவந்து கிருபையாகியகொயிலேசோப்பட்ட மாணிக்கவாச
காவையகருதிக்கொயில் வந்தாரென்றவாறு

முறைமுறைவணங்கிநின்றவாரியர் முகத்தைநோக்கி
யறைநிறைநெடுகிலையையடைப்பதுகடிதில்வேண்டு
முறையுமிம்மாதொல்லாமொல்லையில்வமயினென்று
யவையறைநித்துமழைக்கில்லுரைப்படிமென்றார்

இ-ள கிரமப்படியவணக்கஞ்செய்து நின்ற தூதர்களுடையமுகத்தை
ப்பார்த்துச்சத்திக்கின்று அலையையுடைய (கெடியநீர்) குழந்தையையாக
திரையிற் சிக்கிரத்தில் அணைசெய்யல்வேண்டுமென்கின்ற இத்தகைய
ரகனையேல்லாம் சேக்கிழத்திலவாருக்கென்றுமாரகவகித்த கண் -

டையவருக்கு இந்தச் சொல்லைத் தெரியுங்கோ' எனச் சூர்மாணிகவாசக
ரென்றவாறு. 10௮

ஆரியாடிதினே வண்பறையறைவித்தமபொற
தேரியல்லிதினே ஹனுசென்று ஹாரபபமுன்னே
கூரியகொட்டிமன்னோகூடையுறகொண்டுளைய
நீரியல்சைமேலவந்துநின்றனாமதாரமாரதா,

இ-ள் அப்படியே தூதர்களேக்கிரத்திலேடி வலியபறையறைநிக்
து அழகியபொனமயமாயி இரகுகள நடக்கின்றதெருக்களதோறும்
போயிதினே சொல்லுதற்குமுன்னமே கூடாமபொருந்நிய மண்வெ
ட்டியும் மண்ணெடுக்குற கூடையுறகொண்டுநீர்பொருந்நிய வையை
நதிகககையிலே வந்துநின்றாராக மதுவையிலுள்ள மனிதர்களென்ற
வாறு, 109

நீறுகொண்டிலங்குமேனிமறையலாநியமகுசெயத
விறுகொண்டிடகடோறுமாரியாவினாறுசென்று
கூறுகொண்டெவாகுமவேறுகோலறையளந்துசெனகை
மாறுகொண்டுமுகிவைவையவான்களையடக்கவற்றா,

இ-ள் விழுதியைத்தரித்த விளங்குகின்ற திருமேனியை யுடையமா
ணிகவாசகரானவர் நியமித்த அதிகாரத்தைக் கொண்டு இடங்கள்
தோறும் தூதர்களேக்கிரத்திற்போய எப்படிப்பட்டவர்களுக்கும் அ
ளவுகோலாண்வேறுவேறளந்துவிட்டுச்செவந்தகையிலேஒருமாறுகொ
ண்டு அடித்துவைவையநிககையை அடக்கத் தொடங்கினார்களென்ற
வாறு, 110

கண்பெருகழைநின்முத்தங்கடகரிமருபின்முத்தம்
வெண்பணிவதநின்முத்தமேகருநுமபின்முத்தம்
வண்புனற்றிறைகள்விசுவையெனக்குவைகள்செய்து
பண்படப்பொருந்தநீருட்பதிகதுயாவரமபுசெயவார

இ-ள் கணக்கையுடைய முன்கிலிற்பிறந்தமுத்தக்களையும்மத்தக்கை
யுடைய யானைக்கொம்பிறபிறந்த முத்தக்களையும் வெள்ளியசுகிறபி
றந்த முத்தகளையும் மேன்மையாகிப் கரும்பிற்பிறந்த முத்தக்களை
யும்வண்மைபொருந்நிய நீரத்தினாகள்கொண்டுவிந்து ஒதுக்க அல்லை
களை மலைகளென்னுமபடி குவித்துத் தகுதியாகப்பொருந்த நீரிலேப
தியத்தள்ளி உயர்த்தகைசெய்வார்களென்றவாறு, 111

பரித்திரணி றத்தமென்பாபாம்புகளுருட்டுமென்பா
நினைப்பினன்மிருத்தனென்பார்தேவர்கட்கயமென்பா
நிரைபடுமதினேயாரமவாவரொதுக்கநீடு
வரைப்பிடைக்குவித்துநீராராயினாமதுவையுள்ளார

இ-ள் குகிகாரப்பாச்சலாக நாகனை விடுத்தமென்பார்கள னைக்
கோலாற்செய்யும் பாம்புத்திரைகளை உருட்டித் தள்ளுமென்பார்கள்.

இன்

மகிசுமந்தசுருங்கம்:

அலையையுடைய நீர் அதிகரித்ததென்பார்கள அதற்குப்பயந்து யாம்
தேவர்களுக்கு அடைக்கலமெனப்பார்கள வரிசைப்படக்கின்ற அதற்கட்
டைகளுடனே சந்தனக்கட்டைகளும அடித்துக்கொண்டு வருதலைப்
பார்த்து அவருள்ளவர்கள் கெட்டாகிய ஓரிடத்திலேகுவித்துநிற்பார்க
ள் இதன்மையுடையவராளுடைய மதுமாநகரத்தி லுள்ளவென்
றவாறு, உக

ஏருடைப்புதுநீவையைவிவகையடைக்குமென
நீருடைப்பொல்நதசென்னிின்மலறகன்பமிகளா
சீருடைதவத்திற்பாளசெம்மனசெலவியெல் னும
பேருடைநரைமூதட்டிபிட்டுவிறமுணவுகொளவாள்

இன் அழகையுடைய புதுமைகொண்ட பிரவாகமிருந்த வையைந
திப்பெருககை இருதப்பிரகாரம் அணைசெய்யும் போதுககையைத்த
ரித்த பிரகாசம்பொருநதிய சிரசையுடைய பரமசிவனிடத்தில் அன்பு
நிறைந்தவனும் சிறப்புடைய தவத்திலேநிற்பவனும்யாத செம்மனச்
செல்லியெனும் பெயரையுடைய நரைத்தொருகிழவியானவள் பிட்
மிறப்பனைசெய்து சீவனஞ்செய்துவருபவள்-எ-று, உஉ

ஆவகவட்களந்துநீக்குககோவறையடைப்பதென்றி
யோவகலைப்புதுநீவையையுடைப்பினையடைக்குமென
திவருள்தற்குணாசென்றதற்குறுகணசெய்ய
வீகமெககுறுதியாவாரியாவரோவென்றிரககி

இன் அவ்விடத்திலே அநதபிட்டுவாணிசசிகு அளவுசெய்துநீக்
கிப்பங்குமாதிரிம அடையாமல் அலைகளையுடையபுதியகோமிருந்தவை
யை நதிக்கரைபெல்லாம் அடைக்குமபோது அகைப்பார்கது கொடு
மையுள்ள தூதர்கள் வருத்தப்படத்துன்பஞ்செய்ய அநதஅரம்பையான
வளபயந்து இவ்விடத்திலே எனக்குறுதியாயவந்து இருதப்பங்கை அ
டைப்பவர்கள் யாரோவென்று இரக்கமடைந்தென்றவாறு, உஉ

பிட்டினைக்கூலிகொண்டுபெருநகரையடைப்பாரின்றி
கெட்டிலைசூலமேந்துநின்மலன்கோயிலெயகி
மட்டறத்தனாந்தகொங்கைமாரபினிந்கண்ணீராவா
வெட்டுறுத்திரண்டபாதமிறைஞ்சினின்றிதனைக்கடறும்.

இன் பிட்டினைக்கூலியாகவாகிக்கொண்டு பெரிபகையை யடை
ப்பவரொருவருமில்லாமல் கெடியஇலைகளையுடையசூலாயுத்தையே
ந்தப்பட்ட செர்க்கையகரதுகோயிற்குப்போய் அளவுகடறதுதளாநது
சாய்ந்தகொங்கைகளையுடைய மார்பிலேகண்ணீர் கொழுகஅஷ்டமூத்
தியாவிருந்த அவருடையதிருவடிவடிவணங்கிநின்ற இதைச்சொல்
வாஜென்றவாறு, உஉ

வேறு,

நெட்டரகங்கச்சுடையாயநீலநீர்திருமாதின்
வட்டமுலைத்தழம்புடவநண்ணையுந்திருமாபா
கட்டியசெஞ்சுடையாயுகண்ணுளகொண்டெப்பொழுதும்
பிடினைவிற்றண்பேறகும்பேரிடுமபையுளதாமோ,

இ-ள, நெடிய சாப்பக்கச்சையுடையவனே கரியநிறத்தையுடையகா
மாகியினது வட்டமாகிய முலைதழம்புடவநண்ணையுந்திருமாபா
மாபையுடையவனே கட்டப்பட்டதற்குத்தொடராததையுடையவனே
உன்னுடைய கிருபாநோக்கத்தைக்கொண்டும் எப்போதாவதிட்டினைவி
ற்றண்ணப்பட்ட எனக்குமபெரிய துக்கமுண்டாம். வெள்ளுள்ள
ன்றவாறு உரு

யாருடனுனிபபுகலவேனென்னுடையவையையின்
னீருடையாதடைசுதும்வகைநீசிறிதினறருளாயேல
சீருடையாயுனகாமமைசெய்யுமவாகக்களியையெனும்
பேருடையானெப்பலருமபேசுமொழிபழகாமோ,

இ-ள, இனியாரோடு யான்சொல்லுவேன் என்னையடிமையாக வு
டையவனே வையையாதி நீருடைகதுக்கொண்டபேரகாமல அடைகரு
மயடியினையுக்கொள்ளும் கிருபைசெய்வாயானால் சாபையுடையகட
வுளேஉனக்கடிமைசெய்யும் அடியவர்களுக்கருளியையினனும்பெ
யருடையவனென்று பலருமபேசுகின்றசொல் பழகாமோ, உன்
தாயுமிலைதநதையிலேதமருமிலைகமியேனைப

பேயினுடனின்றலுமபிறிதசிறியனொண்ணுது
தியதெனதிலம்பாடென்றதைவிலவொதராதீர்
நீயருளாயாதினுயிர்பேபேனமற்றொசெயகேன்,

இ-ள, எனக்குமாதாமுமிலை பிசு மிலலை ஞானிகளுமில்லைதனி
யேனாகிய என்னைப்பேயுடனேகூடபின்றலும் அதினின்று வேறுபி
ரித்தறியக்கூடாது என்னுடைய தரிசுநிரமானது தீயவர்களுக்கின்றது
என்மனதிலிருக்கின்றவெவலிய துக்கநீர்தொடர் நீருடையையா
யானால்உயிராகிக்கொள்ளுவேன்பின்னெனசெயகேனென்றானே
ன்றவாறு, உன்

வேறு-இன்றெனக்குறுதியாகியானிமப்பிடுவாகுகி
வன்றிறக்கூலியாளாயவன்களையடைபபாரிலலை
யுன்றனக்கபயமயானென்றுரைப்பவடவமேலன்பு
சென்றவட்காளாமாறுதுணிந்தனர்கேவநவர்,

இ-ள, இன்றைக்கு எனக்கு உறுதியாய்நின்றொடுக்கப்பட்டபி
டினை வாங்கிக்கொண்டு மிதக்கவல்லியாய்நாசுரியளாயவநதுமே
லாகிய வையையாற்றின்களையா அடைபபிலை உனக்கடைக்கலம்
யானென்று முறைபடியின்ற பிடிவாணிச்செய்யவேலை அன்புடைக்
துஅவருக்கு ஆளாகும்படி துணிவுகொண்டவர் தேவதேவராகிய
சொக்கையகின்றவாறு- உன்

ஆடையுநதணிந்தசீனாயாகிடெகூலியாளாய்க்
கூடையுந்தலைமேற்கொண்டு கொட்டுகூடததோளராகிப்
பிடைக்கொண்டயாவள்காணப்பெருமபசியுடையார்போல
வேலு கொண்டு கொண்டு வந்தாரவேண்டியவழிவகொளவார்,

இ-ள்- துண்டாயக்கிழிந்த எஸ்திரத்தை யுடையவராயுந் கூலிகொ
ண்டிலேயேயெயுமா ளாயும் கூடாகள்முத்த தலையையும் மணவெட்டி,
பைக்கொண்டிருக்கும் தோளையுமுடையவராயும் தன்பகைஅடைத
தற்கு ஒருவருமில்லாமையே துன்பகொண்டு ஆயாசப்படுகின்ற
பிட்டுவாணிச்சியம்மைநாணுமபடி அதிகபசியுடையவார்போல வேஷ
ங்கொண்டு சிககிரத்திலவந்தா வேண்டியவழிவகொளளும் சொக்க
நாயகரென்றவாறு, உசக

வந்தெனையேவலகொளவாருளாகவேலாமற்றிவகென்று
புந்தியின்மகிழுகதுகேடிலவாயிலிற்புகன்றபோதி
லந்தனமெழிப்பைசகேளாவன்னை தன்னயாசசிகூறுந்
சிகந்தையொழிந்தகூலியாளாசசென்றுசோந்தாள,

இ-ள், இங்கேவந்து என்னையேலேகொள்வாருண்டோவென்றுமன
திலேமகிழ்ச்சிகொண்டு ஆலயத்தின் கோபுரவாசலிலேநிறைந்துசொன்
னாஅப்போது அந்தகல்லொசைலைக்கேட்டுத் தாய்கியபிட்டுவாணிச்
சியம்மைபானவள் கன்றுடைய மனோவியாகூலந்தீரந்து கூலியாளா
கியகடவுளை அடுத்தாளென்றவாறு, உஉ

புடையின்மேலுலகேரின்றிப்புனைந்துளபுலித்தோலாடை
புடையின்மேலனைசுருங்கசசாயோங்குருசுசரமின்றிச
சுடையின்மேன்மகியமின்றித்தாங்கியமமுமானின்றி
விடையின்மேலின்றிநின்றவெளியனைவெளியிறுண்டாள,

இ-ள். பக்கத்திலே முப்பத்தாழ்க்கோடிதேவர்களுமில்லாமல் கரி
த்திருக்கின்ற புலித்தோலாடையும் அதன்மேற்கட்டப்பட்ட கசசா
யோங்கிய சர்ப்பமுமில்லாமல் ஜாபாரத்திலே சந்திரனுமில்லாமல்
தாங்கப்பெற்ற மழுவுமாணுமில்லாமல் இடபவாகனமுமில்லாமல் நி
ன்றசிரர்காசரூபத்தையுடைய கடவுளை வெளியிலேகண்டாள பிட்டு
வாணிச்சியம்மை பென்றவாறு, ஈக

காமந்தரீயெனக்கிதகாளாய்வுருகெனமுன்னர்க்குலி
தந்தியேல்வருவென்றுசாற்றலுதுகரவிப்போ
திந்தவாழமுதம்போலுமினியபிட்டளிப்பேனல்லா
லந்திவாசித்தனைவிற்பெயளிப்பனின்கூலியென்றான்,

இ-ள். கண்டவுடனே மகனேனீளனக்கு இங்கேஆளாகிவாக்கடவா
யென்றுசொல்ல அதற்குக்கூலியாளானவா முன்கூலிகொடுத்தியே
யானால் வருவேனென்று சொல்ல அதற்கு அந்த அம்மைஇப்போதசா
ப்பிடுகிறகுத் தேவாயிந்தயோலும் இனிமையுள்ள இறத்தப்பிட்டுத்த
ருவேன் அல்லது சாயகாலத்திலே இந்தப்பிட்டுத்தின்றமுதல் கூலி
பைக்கொடுப்பேனென்றுள்ளென்றவாறு, உஉ

இரும்பியுடையேனன்னேயினியிட்டளிப்பையாகிற்
சூரமபுகொண்டடைப்பேன்யானேகோலறைமுழுதுமென்னக்
கருமபுறததுகின்மேலிட்டபிடினைக்காததாலளளி
விரும்பியிகிதனைக்கொளவாயென்றனவிருப்பமிக்காள்;

இ-ள், மிகுந்த பசியுடையேன்தாயேயினிமையுள்ளபிட்டினைக்கொ
டுப்பாயானுலகோலாளவுசெய்த உன்பகருமுழுவதும் யானே அ
டைப்பேனென்றுசொல்லக் கரிய புரத்தையுடைய வஸ்திரத்திலேயி
ட்ட பிடினைக் கையினுள்ளவி விருப்பமவைத்து இவகேயித்தனைதி
னெனென்றுசொன்னா அன்புமிசூந்த பிட்டுவாணிச்சியமமையென்ற
வாறு;

௩௩

கூற்றிகைமலபாதாசூறுநதுணிக்கரியசீனா
பேற்றிடுமபிட்டுவாகியினபுறவமுதுசெய்து
மாரதருமபசியையன்னேமாரறினையினிப்போயவையை
யாரறினிககூற்றிலுண்டாமருங்கரையடைப்பேனென்றா;

இ-ள், கூற்றுவனையுதைத்த தாமரைமலரையொத்த திருவடிகளை
யுடைய பரமசிவனுனவா கொஞ்சத்துண்டாயக்கருமையுள்ளகதை
யையேற்றது இட்டபிடினைவாங்கி இணப்பிசூம்படி திருவமுதுசெய
து ஒருவராலும் நீக்குதற்கரிய பசியினைத்தாயே நீக்கியது இனிநான்
வையையாரற்றுக்குப்போயஉன்பகருக்குண்டான அரியகரையை அடை
ப்பேனென்றொன்றவாறு;

௩௪

நன்றுகன்றின்றுமன்னேநயந்துபிட்டளித்தல்வேண்டு
மென்றுதருதுணிரந்தசீனாயேற்றதுகிறையவாகியித
தின்றுதினறலைநீவையைச்செழுக்காய்தன்றிசென்று
குன்றெனுவந்தவத்தாயுனன்கோலறைகாட்டுசென்றா

இ-ள், கல்லது கல்லது இன்னமுதாயே நயப்புடனே பிட்டினைக்
கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லித்தமது துண்டிக்கநதையையேற
று அதுகிறையவாகியித தின்றுதின்று அலையையுடையநீயிசூந்தசெ
ழுமையுள்ள வையைநுதிக்கையிலேவந்து மலைபோலும் உயர்ந்ததவ
ததைரிடைய அமமே உன்னுடைய பகைக்காட்டென்றார் சொக்க
நாயகரென்றவாறு;

௩௫

மெய்ததவமபுரியார்தம்மின்விழுப்பமிக்குடையவண்ணை
யித்ததற்க்கையைவல்லேயெம்பிரியடைப்பாயென்னுப
பைத்தவெம்பருவாய்நாகம்பனிமதிப்பாகிதிகொன்றைக
கொததுடன்முடிக்கவலலாகோலறையடைக்கவற்றார்;

இ-ள், மெய்ம்மை யொருந்திய தவஞ்செய்பவருக்குள்ளே நன்மை
மிசூந்த பிட்டுவாணிச்சியம்மையானவன் இத்தவிசைலமாகிய கரையை
சசிக்கிரத்திலே தமபி நீயடைப்பாயாகவென்று சொல்லப் படத்தை
யும் வெப்பம்பொருத்திய பிளந்தவாயையுமுடைய சாப்பத்தையும்

ளிர்ச்சிபொருந்திய ஆர்த்தசுருதினையும கொன்றைமலாகொத்துட
னே சிரசிலேழுக்க வல்லவாகிய சொக்கநாயகா கோலாலளவுசெ
யத பங்குநிலத்தை அடைக்கத்தொடங்கினா-எ-று, கூசு

போபபாமணக் கூடைப்பயுவாழிநைமுடிமேற்குமமாடு
சோபபாபின்சுமந் துவைபைத்திணக்காச்சாரிநத யீளவர்
லோபபாமெய்யினே பபாபேபால்மெனதுபிரட்டிதநாவுத்
பராபரவவனனைதன்மேற்பரிச்சுட்டபாவைசெய்வாரா,

இ-ள, மண்ணை வெட்டிவாழ் கூடையிலேயியிவார மூன்றாமபிறை
வாய்த்தரித்தசிரசிய மேற்குமமாடு கோல்வைப்பாரபிபுசுமநதுதிண
ணியவைவைய நதிக்காராபிலேசொசிரிநத நிருமபுவார லோவையடை
வாராநிருமேனியினே பபாபேபால் பட்டினைமெனது காவினேகவைப்
பார அருதப்பிடமெவாணிச்சியமமைமேல அன்புகூராததுகருபாரகோ
க்களுசெய்வார கூலியாளாகிய சொக்கநாயகநெறவாறு, கூசு

பிட்டுவென்றாது கூறிப்பிறைமுடியைசுப்பாரவேட
விட்டமெனறையெறசாலவிசுதுக்காமிதென்பார
கொட்டிடன்கவித்தகூடைகொண்கிதினாடலசெய்வார
வெட்டிமண்குவிப்பாரகோடிவினாநதடியாய் துமீள்வார,

இ-ள; பிட்டுவென்றா யிருக்கின்றதென்று சொல்லி மூன்றாம பிறை
பைத்தரித்த சிரசையையுப்பார வேடாருலத்திலவநத கண்ணப்பகாய
னா படைத்த மெல்லியமாயிசத்தைக்காட்டி லும பரமசிவனுக்குந்
தப்பிட்டியிசவும இனிமையுள்ளதாருமென்பார மணவெட்டியுடனே
கவித்துக்கொண, நூலுந் கூடையையும்கொண்கி சுததாமிவாரவெட்
டிமண்ணை நகுவிப்பாரசிக்கிரத்திலே காவினேகவைத்திருமபுவா
ரென்றவாறு, கூசு

பரிவுடைமணத்தினாலும்பரமாதருசெய்திருண்டு
கரையினையடைதகலவேணயிமென்று தனக்குமயகூறு
ஞாநுடைவழுதிதாநாக் கணப்போலுந் துணைசெய்வா
ரிருவினையுடைமேன்மற்றிவெண்செயவேனென்றனைநகாள்.

இ-ள, அன்புள்ள வனத்தினையுடைய பிட்டுவாணிச்சியமமையும்
கூலியாளாகவந்த சொக்கநாயகருடைய செயறியையப்பாரத்துவையை
யாற்றின் கரையை யடைக்கவேணுகிமென்று தனனுடையகாரியத்தை
சொல்லமாட்டாதுவளாய் வலிமையையுடையபாண்டியரோசனுடைய
துதர்கள் காண்பாராகனையாநால் தனபஞ்செய்வாராக இருவினையு
டைய நான் இதற்குள்ளென்னசெய்வேனென்று நினைந்தாள், கூசு

மற்றிவணிலைமவெள்ளிமென்றுணின்ருகிவென்ற
கொற்றவாழிந்துபின்னுடைமண்காரமேலேற்றி
யுறவிக்கனையயன்னையொல்லையிலைப்பேனின்னே
சற்றிதற்கிரககாதேருன்றவவுடைமணையிலென்றா,

இ-ள. இத்தப்பிட்டிவாணிச்சியமமைநிலைமையெவள்ளியம்பலத்
திலேநிருத்தருசெய்கின்ற சொக்கநாயகாகியகூலிக்காராதெரிநதுபி

எனும் கூடையிற்கொண்டமண்ணைக் கரைவிடலெகாட்டிவிட்டுத்
தக்கரையை இப்பொழுதேதாயே சித்திரத்திலுடையபேன் கொஞ்
சமாகிலும் இதற்குஇரகாமல உளனுடையஉரிமையுள்ள வீட்டுக்கு
பச்சாவென்றொன்றவாறு, சடி

நீமணிபுனிதமேனிகின்மலன்விழிப்பவேதித
கோறினாமுகத்தினுள்ளொன்மனைப்புகுதுமெல்லே
கூறருத்தவத்தினமிக்காளகேலகறையடைக்கவந்தி
மாறதினகைகைதன்னற்றொலுக்களவையவமங்கை

இ-ள். விழுந்தரிச்சு பரிசுத்தமாகிய திருமேனியையுடையசொக்க
நாயகரனுபபட்டதது தேரஸ்தினாதமுகத்தையுடைய பிட்டுவாணிச்
சிபமனா கன்னித்திருப்போரினா அப்போது சொல்லுதற்கரியத
வத்தினுல் மிகுந்தஅவளுடையபகைச சுவாமியடைக்கஅதற்குப்பய
நதுமாறிவருகின்ற அலையகிபகைகளால் வணங்கினுவையையநதியா
கியமாதென்றவாறு, சடி

சிறந்தமன்கூடையேனிகிதிருமுமக்கொட்டையாக
நிறங்கினாகொன்றநீழனிநைமணலணையதாக
வருநகொழின்முயற்சியாலேயுயர்க்கிமெய்க்கிளையகார்போல
மறைந்துலகெனகுமானவளவார்பன்னிகொண்டார

இ-ள். சிறக்கம்பெற்ற மண்ணெடுக்குக்கூடையாபாரத்தையுடைய
யதிருமுடிக்குக கலைபணையாகவும் நிறத்தையுடையகொன்றமாத்
தினதநிழலிலேநிறைந்திருக்கின்றமணலே மெத்தையாகவும் மிகுந்த
தொழிலசெய்யுமுயற்சியாலே வருந்தித் திருமேனி யினைதகவாரோ
ல்மறைந்து உலகெனகுமாயிருக்கின்ற சொக்கநாயகர துயில்கொண்
டாரென்றவாறு, சடி

ஆவ்வாதுயிலெல்லையருட் பெருவாழ்வின்மிகு
ரோங்கியகருமஞ்செய்வாராகியொண்பிரமபுகாரகிப்
பாறகுநின்றவனாகாடிப்பாறதகோலமையிலுள்ள
தினகுண்குணாவிவென்னசென்றனாகறையிலனேர்

இ-ள், அவ்விடத்திலே சொக்கநாயகரதினசெய்யுமபோதுதிரு
பையுள்ளபேரின்பவாழ்விலேமிகுந்தமாணிக்கலாசகரானவர்க்குமு
யர்க்காரிபஞ்செய்பவராய் ஒளியையுடையபிரம்பு வைத்துக்கொண்
டுயக்கத்திலே எந்தவுர்க்கின்பார்த்து அவ்வருக்குஅளந்தகொடுத்
தபங்கிலுள்ள குற்றத்தையும் நன்மைபையும் அறியுங்கோ வென்று
சொன்னார் அப்படியே அவர்களுடையபைந்திக்காரியின்மேற் போனார்
களென்றவாறு, சடி

கன்னுதலையுத்தவசெய்தாரியாவருமெனயுத்த
சங்கரகைட்டுருநிதென்கையவாகவெய்தி

பெருவளமுடையாநகாழ்ந்ததிவ்விடமியார்க்குவந்த
பவதிதமொழியினெனவென்றவரிவைபகாநதா

இ-ள், நன்மைபொருள்க ளெல்லாநும் அவரவாபவகை நன்றாபடை
ததார்களென்று மணங்கிழந்து சொக்கநாயகாடைக்கின்றநெடியதகா
யிலே அவர்களவந்து எவவிடமுமஉயாந்திருக்க இவ்விடமாதிரிம
தாழ்ந்திருக்கின்றது இதயா வாக்ருவந்தபங்குசொல்லுமாகளென்ன அ
கருகின்றவர்கள் இவைசொன்னாகளென்றவாறு ௪௪

பெருவளநீடுகூடறபிடுமின்ற ணவுகொள்வா
ளொருமுதுமடநகையாள யொருவன்வந்திங்கனையதி
யிருநிலைமீழ்ந்துகூடையுட்சொ ரிரந்திரககிழிதபன்
சிரமிசைதபிப்பனயீளவனசிறதுவனகுதல்செயவான்

இ-ள், பெரியவளவகை நீடியமதுமாநகரத்திலேபிட்டுநீண்டிற்று
சசுவனஞ்செயபவளாகிப ஒருகிழியிருக்கின்றாள் அவளுக்காளாயஒ
ருதகன் இங்கேவந்துபெருமைபொருந்திய மண்ணை வெட்டிககூடை
யிலேசொரிந்து இரங்குகிறபான் தலைமேலெயிப்பான் திருமபுவான்
கொட்டிவான்சிரிப்பானென்றவாறு ௪௫

பாடுவனாடலசெயவன்பையேவா கூடைமண்ணை
நீமிதினகையிலேறச்சொ ரிருவனெழுதுநிறப
னோடுவனோடிமீளவனொருகைமண்ககையிலேறப்
போடுவன் போகவென்னிலவருவன்வா வென்னிறபோவன்

இ-ள், பாடுவான் கூதகாடுவான் மௌள ஒருகூடைமண்ணைநீண்டு
உரத்தகையிலேறக்கொட்டிவான் நெடுநோரிற்பான் ஒடுவான்ஒடித
திரும்புவான் ஒருகைமண்ககையிறபோகப்போடுவான் போவென்றா
ல்வருவான் வா வென்றால் யோவானென்றவாறு ௪௬

பிட்டுநீந்துகர்வனையாபெரிதுகன்றென்றுகையைக்
கொட்டிவன்செயகைகாணிலாசினகருமாநெப்பா
னெட்டலாககொன்றைநீழனெடுதாயில் கொள்கின்றனென்
கட்டுகாசுற்றுக்கேளானவன்றனைக்காண்மினென்றா

இ-ள், பிட்டுநீன்ச்சாபிடுவான் ஐயாமிகவும் நன்றாயிருக்கிறதென்
றுகையைக்கொட்டிவான் அவனுடையசெயகையைப்பாததால் இள
மைபொருந்திய ராஜகுமாரன்போலு யிருக்கின்றான் நெடியமலகா
யுடையகொன்றைமாரநீழலில் நெடும்போது நீத்தினாசெயகின்றான்
ங்களுடையசொல்லைக் கொஞ்சமுங்கேளான் அவனைக்காண்பொன்றா
ர்களென்றவாறு ௪௭

என்றலுமணையிலேக்கொணர்மினென் றிவருணின்ற
வன்றிறலொருவன்சுமவாயில்க்கலையோசு
சென்றலுளாயோசுசெழுந்தபிலொழித்துமுன்று
துன்றியுபுரக்கள்சென்றா துன்னென்னிதித்தெழுந்தார்

இ-ள், இப்படியென்று சொன்னமாத்ரேத்திலே அவனையினகே
கொணமிவாருவகென்று இவருக்குள்ளேயிருந்த வலியசெளரியத
தையுடைய ஒருவன் சொல்லை மிசேசசுதாதரினொருவன் சேகிரததில்
ஒடினான் அப்போது செழுமையுள்ள ஒருவன போக நித்தினாநிகத்திரி
புரவகையுமெரித்த பரமசிவனானவா நிமிக்கென்று விழித்துக்கொண்
டாரென்றவாறு

சுசு

விழித்தலுக்கடித்துசென்றவாரியன்வெருவநோக்கி
மொழிக்கனல்சிகதியருதமுன்னவன்றனைபெய்த
வனமுக்கலுமலருதலசெய்யாதஞ்சிலிற்றியகல்கணடு
பழித்தவாசெனகைபற்றியோத்தனன்பரிவினாதான்.

இ-ள், விழித்துக்கொண்டமாத்ரேத்திலே சேகிரததிலே ஒடிநின்
றமிலேசசுதாத்தனவன் அவரைப்பயப்படப்பாதுதச சொல்லாகிய
நெருப்பைப்பொழிந்து அந்தளசமாநிடகதுக்குவாவென்று அவரை
யழைத்தமாத்ரேத்திலே வாராமலபயநதுவின்னுதிரகருதல் உண்டிப
ழித்து அவருடைய சிவநதையைப்பிடித்திழுத்தான் பகதியில்லாத
வனென்றவாறு

சுசு

ஆகவன்கடித்திற்றளருயண்ணலையெண்ணிலாத
திககின் முன்னாககொண்டுசேறலும்வெகுட்சியெயறிப்
பாகருன்றவருணின்றபாவியைப்பாவினோக்கி
யீவகெழுருதிசோரலடித்திடுகிவனையென்றான்

இ-ள், அந்தத்துணைவன் ஆளாதவருக்கடவுளைச் சேர்கிரததிலே
அளவற்றகுறறங்கையுடையவன் முன்னேதள்ளிக்கொண்டு போய்ச்
சோரதமாத்ரேத்தே பாவியாகியளசமான் கோபகொண்டபக்கத்தி
லேயிருந்தவரில் ஒருபாவியைப்பார்த்து இவகேரத்த மொழுகுமபடி
இவனையடிப்பாயாகவென்றானென்றவாறு

ருட

கடுத்தசொல்லுன்கணுள்கத்ததுடன்மாறுகையி
லெடுத்தனன்முனிவாவிண்ணோரெடுத்தனாதொழுது செனகை
யடித்தனனடித்தபோதிலன்புடையரிவைபாகன
கொடுத்திலாதுணுக்கமெயதமறைநதனர்குறைவிலாதான்

இ-ள், கடுத்தசொல்லையுடைய கொடியவன்கோபத்துடனே பீரம்
பினைக்கையிலேயெடுத்தான அப்போதுமுனிவரும் தேவரும் கையெ
டுத்துக்கப்பி வணங்கினார்கள் அவன் அடித்தான் அப்போது அன்பு
டைய உமாதேவியிருக்கும் வாமபாகத்தைக்கொட்டாமல் அவருருதவ
ாகளெல்லாம் நிமிக்கெடுப்பதற்குமுன் இவனையடித்தவனில்லாதசொக்
கநாயகென்றவாறு

ருக

தாாமேனிவ்றிவகுபுயவமுதிழேவநதன்மனைமகையாமேலு
மமைச்சாமேலு, மாாமேலஞ்சென்று பொருளுசெனை மேலுமயன
மேலுமான்மேலுமறவோமேலு, கோமேலவெமபகன மேலுமதி
யின்மேலுஞ் சிறநதுளவிகுநினமேலுந்தேவாமேலும- பாாமேலுமக
டன்மேலுமரங்கனமேலும பட்டதாவிமெயிலிபட்டபோது

இ-ள, அப்போது மாலையாரிக் பிரகாசம்பொருளியபுயததையு
டையபாணமயராசனமேலும அவனபகுதினிகளமேலும மந்திரிகள
மேலும எயாகளமேலும போயு கதஞ்செயுமுசேனைகளமேலுமபி
ரமன்மேலும மகாவிஷ்ணுமேலும முனிவாமேலும கோமேலிருக்கி
ன்றருரியனமேலும சந்திரன்மேலுமசிறப்பினைப்பெற்றுள்ள தேவே
ந்திரன்மேலுமசேவாகளமேலுமபூமியினமேலுமசமுதிரத்தினமே
லுமமரங்கள்மேலும பட்டபாபாமசிலனமேலேபட்ட அடியென்றவா

நந்தமுருவொழிநதுழிதுருவமெயநிச சதுழிக்ஞஞசககாழி
நரித்தமாலு, மந்தமுதநெரிவரிதாயவெஞ்ஞேநிந வண்ணலாவடி
விலடிபட்டபோதி, வெந்வுலகங்குமினுமிருநதுளோரக ளெமமு-
லடியுறைத்தென்று கூற, முந்தியெழுமபன மொழிக்ஞகாந்தகெல
லேமோகரிககுமெழுக்கலினமுழக்கம்போலும

இ-ள, தங்கள் தங்கள் வடிவங்களைவிட்டு வேறறுருவங்கொண்டிரு
ங்குமுக்கனையுடையபிரமதேவனும, சகருசக்காரநரித்த மகாவிஷ்
ணுவும், தேடி அந்தமுமஆதியுந்தெரிதற்குரிதாகிஇப்போதுவெளியே
நின்றசொக்கையக்குடைய திருமேனியிலே அடிபட்டபொழுதிலே
நதலோகத்திலிருந்தவர்களும எங்கள் தேகத்தில் அடிபட்டதென்று
சொல்ல முன்னதாகளமுமபுகின்ற அந்தச்சொற்களஉகமுடிவுகாலத்
திலேசத்திகுகின்ற சத்தசமுதிரங்களுடையமுழக்கம் போலானதெ
ன்றவாறு

நிங்

மாயையெனுவ கருமபெரிய புனன்மேன்மொக்குளவண்ணமெ
னுமெண்ணிலாவண்டத்துளஞ், மெயவகையெண்பத்துநானகுநாறு
பிரமாளபலயோணியிலற்றினுளஞ், மாயவுடோக்குயிராக நிறகுந்தன
மையவனிடல் கத்தஞ்ஞானநிறத்தபாதச, சேயநலாவழுத்து தற்கோ
கூலியாளாயச்சென்றுமுடிமணசுமதாதிலிலைந்தா

இ-ள, மாண்பென்று சொல்லுகின்ற கருமையுள்ள பெரிய நீரின்மே
லேகுமியிவடிவென்று சொல்லும் அனவிலலாத அடங்குநகருளளே
பொருநதியிருக்கின்ற அடிபட்டுநின்றது நானுயிரமயோனிபேதமென
னும் இவைகூறியுள்ள நிகழ்கின்ற உயிருக்கு யோகிநிறகுந் தனமையைய
பூவுலகத்திலேயுள்ளவர்களுக்கும் முன்பு பாதமாகியசெந்தாம

நாமலரைவணங்குதற்கு ஒருகூடல்யாள் கிப்போய்ச் சரசிலே மண்கு
மந்தார நிலலைமாங்கரத்திலே நிருத்தஞ்செய்கின்ற சபாநாயகரென்ற
வாறு

ருச

வேறு.

மையணையுந்நிமிடறறு மெய்யிலடிவாக்ஷு
நாயநடனபிழர்வந் பத்தலுமேபாவெய்தி
யுயயவெனையாட்கொள்ளவுந் தொருவாகாளாகி
மெய்யரெழுந்தருளினரோ டென்றென்றுமிகவொருது

இ-ள மேகத்தைக்கொத்த அழகியகண் - தகையுடைய சொக்கநாய
காதிருமேனியிலெபட்ட அடிய - னது நிருவாதயூரிலே அவதாரஞ்செ
ய்தமாணிக்கவாசகருடைய திருமேனிசிலுமவந்து பாட்டமாததிரகதி
லே அவர் ஆயாசீதையைடைந்து நானபிழைக்கும்படியெனனை அடிமை
கொண்டருளமனமகிழ்ந்து சொக்கநாயகர் ஒருவருக்குக்கூடல்யாள் கி
ளமுந்தருளினரோ வென்று மிகவும் தமக்குள்ளே ஒருத்தப்பட்டு எ
றவாறு

ருரு

தம்பெருமையறிபாதகமிறைவாதமங்குலகிக
கமபிதமுங்கண்ணீருமவரக்கவறசியுறுமபோதி
யெம்பிறவிக் கொலைதொழுந்நிர்பாகளவிறநதோடி
யுமபாபிரான்றிருவினையாடெல்லாமகருதைத் தாரக்ள்

இ-ள, தம்முடையபெருமைவிவளவென்று அறிபாதகமறுகடவு
ளாகிய சொக்கநாயகருக்கு இரக்கமுற்று நங்கிழ்மண்ணீரும உண
டாகக் கவலையடைந்தபொழுதிலே வெய்யபிறவியைத் தொலைத்தமா
ணிக்கவாசகாமுன்னே தூதர்கள் சீக்கிரத்திலோடிவந்து தேவர்களுக்
கிறைவராகிய கடவுளுடைய திருவினையாடெல்லாம் சொன்னாக
ளென்றவாறு.

ருங்

வேட்டுருகுமபெருநகாதலவித்தகரிதகனமையொலாந
கேட்டுமனநதளாநதுமிக்கிளாநதுவிழிபட னலபொகை
வாட்டிகமுருசுடையண்ணம் மண்குமரத்திலுடையொழிபோயக
காட்டுமெனமொழிந்தவசோடவவி - நோக்கித்தொழி

இ-ள, மிருத்த ஆசையால்வீருமபுகின்றமாணிக்கவாசகர் இத்தசெ
யதிகளனைதகையும கேள்விபபட்டிமனநதளாந்து மிகவுமகண்களிலே
நீர்பெருச சிவந்தவொளியிறைபிரகாரிக்கின்ற ஜடாரத்தையுடை
யசொக்கநாயகர் மண்குமரத்திலுடையகைத் தொண்டுபோய்க்காண்பியு
களென்றுசொல்லி அவர்களுடையே அவவிடத்திலேநேராதசீக்கிரத்
திற்போயென்றவாறு

ருள

அருங்கியருமபெருந்நிலடியேனுமவிழாம
லெழுந்தருளுமபெரியோனெயைண்ணுளையெய்வென்று

தொழுநாழமுதகண்ணீருததுளகிபமெயப்புகமுமாய்
விழுந்தபுரண்டிவவாறுபலமபினாமெயப்பபாளா.

இ-ள அடியேன்வருத்தப்பட்டுக கொடுமையையுடைய பெரிபநாக
த்தில விழாமல் எழந்தருளியகடவுளே நீயெவ்விடத்திலிருக்கின்ற
யளவ்விடத்திலிருக்கின்றயென்று கொடுக்கின்றகைகளுக்கண்ணீரும
நடுவருகின்றமெயபிறப்புளகமுமுடையவராய ககிழேவிழுந்தபுரண்டி
இந்தப்பிரகாரம் புலமபினா மெயப்பபையுடைய மாணிக்கவாசக
ரென்றவாறு.

ருஅ

நீறுபடுமபொன்மேலிநின்மலனேடுகடுகுகை
யாறுபடுஞ்சுடைமுடியாயடியவாகட்கெளியாளே
மாறுபடுமபறமெரிக்காயமாறுபடுமபோதுடலீற
கூறுபடுஞ்சிவஞானகொம்பினுளவருழையாதே

இ-ள, திருநீற்றையணிதே பொலபோன்ற திருமேனியையுடைய
நின்மலனே ஷெடியாகநா நதியைதரித்த ஜடமுதபையுடையலனே
அடியவாகட்கெளியலனே மாறுபட்டதிரிபுரத்தை எரிக்கவனே மா
றானதுபடுமபோது உளனுடைய இடபாகத்திலிருக்கின்ற சிவஞான
மேவடிவாகிய உமா தேவியனே துமனவருழையாதே வென்றாமாணி
க்கவாசகவரன்வாறு

ருக

கொறகையாள்மணிமாடபிறகுறியிடுமவ்விறுடைய
மறகையாளபெருமானைமண்கமக்கவினேததாளே
கறகையாளிலேக்காததாறகைத்திலனோபுளஞ நவாம
பறகையாசனன்றியாபபணிமுடியெனறறியாளோ

இ-ள, ஸகனபாசனாளாலே அழகியமாடிலேதழமபுசெயசவீர
ப்பையுடைய காந்தியானவள கடவுளைமண்கமக்குமபயினைததா
ளோ கறகையானவள அலையகிய சையினாலே அக்கமணனைக்கா
க்கவில்லையோ அன்னவடிவாகிய காமமாலரிசிருக்கின்றபிரமனாலும
றியப்படாத சாப்பத்தையணிராத சிவசென்றறியாளோ வென்றாமா
ணிக்கவாசகரென்றவாறு

கஉ

பிரமனுடன்றிருமாலும்பிறப்பகலப்பல்காலும்
பரிவினுடன்றருமலரோபததரிமபச்சிலையோ
புரிதருசெஞ்சுடையோநறுதமதியோவாயிரவாய
வரியாவின்பலபடமோமண்கமக்குஞ்சுமமாடு

இ-ள, பிரமதேவனுடனே மகாவிஷ்ணுவந்தம்முடையபெருவிநீங்க
ப்பலதரமும அன்பினுடனேசாததுகின்றமலரோ அல்லது அடியவா
கள் சாததுகின்றபச்சிலையோ முறுக்கையுடையசிவந்த ஜடையோல்
ஸபுதுமையையுடையமதியோ ஆயிரம்வாயுள்ள நெடிய சாப்பகதினு
டையஅனேகம் படகுகளே நீயெடுத்தமண்ணைச் சுமக்குஞ் சுமமா
டென்றவாறு

கக

கலையறியுப்புத்திவந்தக்கனாதிருவழப்பலமாக
வலையெறியுமபுனைலேசாயநதாதந்தமிடாகத

தலைவனடங்குண்டாகளரவமெனுகதவமுனியு
கொலைதவிருமபுலியென்னுங்குலமுனியுமரானாரோ

இ-ள் தமிழ்ப்பாடலின் கனமையையறிந்தகோகதியையுடைய வையை
நதிக்காரபே அழகியவொளியாமபலமூக அலையவிக்கின்ற நீரினு
டையசத்தமே தேவது உததியாக கடவாளுடைய நீருதத்ததைக்கண்ட
வாள பாம்புவுடையவையுடையகவமுனியாநிபுபதஞ்சலியும்கொலை தவி
ராத புலியென்று சொல்லப்படுகின்ற உயராதவியாக்கிரபாதருமா
ரோவென்றவாறு, ௬௨.

மீனேறுவகொடகதென்னன் னிழிக்கேறவினா தூகந
தானேறுவது உண்டிகருகலைபொற்செண்டேறக
தேனேறுமலாக்கொன்றைகதிருமுடிமேனமண்ணேற
யானேறுஞ்சிவபதமுமெனக்கேற்றினது,

இ-ள் மீனேறியகொடியையுடைய பாண்டியனதுகண்ணுகருநேரா
கவினாநுடையகின்ற குறியறையேறுவது உண்டி அலங்கொடுக்கும் பி
தாமபரமானது குறியாசசவுக்கிலேரத்தேனறிபமலாநகற்கொன்றை
மாலிசைபத்தரித்த அழகியசிரசின்மேலமணகூடையேறவிருந்தப
டியாலயானேறுகின்ற சிவபதமுமெனக்கேர இனிமையிலலாததாயி
ருந்ததென்றா மாணிக்கவாசகரென்றவாறு. ௬௩.

பொன்னுலகதனுளோருமபுரந்தரனுநிநுமலு
மன்னுமறைக்குரியோனுமவழியமமைதொழில்செய்ய
வண்ணைகனககாளசியணிவைபையடைதகடியுண்
டென்னையருடபணிகொள்ள விசைநனைபோவிறையோனே

இ-ள் தெய்வலோகத்திலுள்ளதேவாகளுமதேவோதிரனுமமகாவி
ஷ்ணுவும் நிலைபெற்றவேகக்கிறஞரிய பிராமதேவனுமவழிவழியாகஅ
டிமைதொழில்செய்ய பிட்டுவாணிசரியமமைந்த கூலியாளாயஅழ
கியவைகந்தியை அடைத்து அடிபட்டு என்னைகதிருபையையுடைய
பணிகொள்ளச சமமதித்தனையே யிறைவனேயென்றாமாணிக்கவாச
கரென்றவாறு ௬௪.

கட்டுமனாத்தணிச்சீசைக்கசையுமத்திருத்தோளிற்
கொட்டுமுடித்தலைமீதுகவித்தகொருகூடையுமாயப
யிட்டிறைவமுடையாளபின்புவருநதிருக்கோல
மிட்டமுததொழுமபடிநான்கண்டிலேனிறையோனே

இ-ள் அனாபிறகட்டுகின்ற துண்டாய்க்கிழிக்க துணியும் கச்சையு
மஅந்தத்திருத்தோளிலே மண்வெட்டியும் சிரசின்மீதிலே கவித்துக்
கொள்ளுகின்ற ஒருகூடையுமாயப பிட்டினைத்தருகின்ற கல்லதவமு
டைய அமமைபினது பின்னேவருகின்ற அழகியகோலத்தை அன்பு
பொருந்தக்கொழும்படி நான்காணவில்லை பிறைவனே யென்றார் மா
ணிக்கவாசகரென்றவாறு. ௬௫.

தாருருஞ்சடைமுடியாய்சலபபெருகமுயன்றவர்க
ணீருருமபுகழ்வையைநெடுநகரைமேனின்றுரோ
சிருருநகனகமுடிதகென்னவனோமதுநாயெனும்
பேருரிவிரூப்பவரோடிட்டமுதிட்டருவாளோ

இ-ள் கொன்றைமாலிகையைக்கரித்தகஜடமுடியையுடைய சொக்
கநாயகரோ நீர்கடலியாளாயவாத திருவுருவைக்காண மிகவுருவத்தை
முயன்றுசெயதவாகளவெள்ளமேயுகின்ற தீர்த்துமிருந்தவையைநகி
ககனாயின்மேல நிறைவாகளோ சிறப்புமிருந்த பொற்கீர்த்தகையு
டைய பாண்டியராசனோ பெரிய மதுரைமாநகரிலிருப்பவரோ பிட்ட
முதிட்டருளிப செமமனசசெலவியோவென்றா மாணிக்கவாசககொ
ன்றவாறு

சுசு

பொன்மௌளிகத்தலைமீதுபுண்ணியர்மண்சுமந்தேழங்
கொன்மலையுருகோலறைசிறகுளிரவைப்பேரதுந
கனமமெனுமபகைபோகுகதண ணுலவொடபரியேறுந்
கெனமதுரைமுதாருமலலவோசிவலோகம்,

இ-ள் பொன்னிறுசெய்தகிரீடத்தையணிந்த கிரகின்மேலேபுண்
ணியராகிய சொக்கநாயகர் மணனைச்சுமந்துகொண்டேறுகின்றபெரு
மைமிருந்த கோலினுளநக பங்குவிடமு மருளிராச்சிபொருந்தியவை
யையெனும் பெயையுடையந்தியும் கன்மமலமென்னும் பகையான
துழடிப்போகப்பரமசிவன்வெவ்விப சூசினாயிலேறுகின்ற அழகிய
மதுரைமாநகரமும் அல்லவோசிவலோகமென்றவாறு,

சுசு

இன்னவகையன்புடையரிக்கினராயிடகையைத்
துன்னுதினாப்பேரதுநகொலையவருநதுபினனா
கென்னவனுஞ்சிலன்செயலாமெனத்தெளிந்தவாதவூ
மன்னா கம்பாலவந்துவணங்கியிதுகூறுவான்

இ-ள் அவளிடத்திலே இருக்கப்போகாம அன்பையுடைய மாணிக்க
வாசகர் இரங்கமுற்றிருந்தனாநெருங்கிய அலைகளையுடைய பெரியவை
யைநதியும் சிக்கிரத்திலவடிந்தது பின்புபாண்டியராசனும் இவையெ
ல்லாம சிலன்செயலாமென்று தெளிந்து திருவாதவூர்க்கரசராகிய மா
ணிக்கவாசகரிடத்திலவந்து வணக்கஞ்செய்துயினைச் சொல்வானெ
ன்றவாறு.

சுஅ

அந்தரர் கம்புநிழிநிழிந்தருன்புனைமாத்தியர்குலத்து
வந்தருளினத்தமியேறஞ்ஞாநியாயமகிழ்வெய்தி
யெநகைவயப்பரியேறல்காட்டியெனக்கொழியாத
பங்கமறத்திருவுள்ளம்புறறினைநற்றவகதோனோ,

இ-ள் தேவர்கள்வசிக்கின்ற பொன்னாரத்தினின்றுநின்று இருபை
யைத்தரித்த ஆமரத்தியர்குலத்திலேவந்து திருவவதாரஞ்செய்துநி

யேனுகிய அடியேனுக்குமநதிரியாகிய மனமகிழ்ச்சியடைந்து எமது
பிதாவாகியசொக்கநாயகாவெற்றியையுடைய குதினாயேறிவருவதை
யெனக்குகாட்டி எப்போதும் நீங்காதபாசததலையுருமபடி திருவுள்
மபற்றினீர் நல்லதவதையுடைய மாணிக்கவாசககோ யெனறான்
பாண்டியராசனென்றவாறு, எக

கருமாளத்திருமேனிகாட்டி நனென்றுணராமற

நிருமாலுமபரவரியானதேவருடன்பரியேறி

வருமாயசூழலினுலமுக்கடையண்டாதொழும்

பெருமாலுக்களித்தேனென்பிழைசெய்தென்பெரியோனே

இ-ள என்னுடைய பிறவிமாளக திருமேனிகொண்டு காண்பித்தா
ரென்றறிந்துகொள்ளாமல் மகாவிஷ்ணுவாலு உவணயகுதற்கரிய சொ
க்கநாயகர தேவர்களுடனேகுதினாயேறிகொண்டுவிருந்த அநாதமாயை
யினுடைய சூழுகையினுலே அழகருவஸ்திரததைக தேவாபணிகின்
றகடவுளுக்கருகுகொடுக்கேன என்னபிழையினேசெய்தேன பெரியோ
னேயெனறாபாண்டியராசனென்றவாறு எக

அபபணிசெஞ்சடையான்யருமபரிமேலாளக்கு

மெய்ப்பொருளென்றுணர்மலவெய்யவினேப்பொருளேனடி

செப்பருமித்தறுகனாமைசெய்யிக் கேகுகிருநையுளே ச

னெப்பிழையுமபொறுத்தருளவாயானரகிம்புகுதாமல்,

இ-ள கனிகையைகரித்த சிவந்தசடையையுடைய கடவுளை அருமை
யையுடைய குதினாக்காராககூட உணமைப்பொருளென்று தெரிந்து
கொள்ளாமல் தீவினைக்குக்காரணமாகிய திரவியத்தைவிருமபிச்சொல
லுதற்கரியகொடுமைசெய்யிக் கேதன் சிருமையுள்ளவனாகிய என்னுடை
யஎந்தப்பிழையும் பொறுத்தருளவாய் அடியேன் நரகத்திற்புகாமலெ
ன்றவாறு, எக

நாகமணிநதிரான் றுகமிகுமபரியேறிப்

பூரானுசடைமேன்மணசுமந்தபுழைபோதாதோ

யானுலுநின்பணியேசெய்தொழுகன்வவுளக

நானுளவேண்டுமெனவென்றுறைத்தான்மழிமாரன்

இ-ள பரிசுத்தமபொருந்திய சாப்பகதையணிந்த சொக்கநாயகரா
னவா உயாயிகுந்த குதினாயின்மேலேறிப்பூமணமலாசிக்கிற ஜடாபா
ரத்தின்மேலமண்சுமந்த கோத்திபோதாதோ நானுளதோறும் உம
முடையபணிவினையே செயதுவரநீர் இனி இவ்வுலகதையாளவேண்
டுமென்று வேண்டிககொண்டான் தயிழைவளாக்கின்ற பாண்டியராச
னென்றவாறு, எக

வேறு,

வனறிமன்மன்னலிவ்வாறு நாதகலம்வாதவூர

தெவரிசைபூரகருநீதித்தென்மனவன்றன்னை நோக்கிப

புன்றிசுழசடைபோன்மனனுமபெருநதுரைநகரிலேக
வின்றெனேவிடுப்பதேமறிவவுலகளிப்பதென்றா

இ-ள வலியசொளரியதகையுடைய பாண்டியரசன் இரகப்பிரகார
ஞ்சொன்னமாததிரதில திருவாசலூர சென்றிசையைக் கிணறிந்
தியுடைய அவ்வரசனைப்பாத்தப பிள்ளேபிரகாசிகிணற் சடைய
யுடையகூவுளரிலேபெற்றிருக்கின்ற திருப்பெருநதுரைக்குப்போகும்
படி இன்றுள்ளை யனுப்புவதே எனக்கு இநதலுலகத்தை யாளுமபடி
கருகுகொடுப்பதென்றா மாணிக்கவாசகரென்றவாறு, எரு

தென்புலத்தலைவன்றனுஞ்சிறந்தையினெருதமுன்னோ
னன்பருக்கரசாவாழ்விலாசையிதருளளதோவென்று
மென்பகதிறைஞ்சியையாலேண்டியசெய்கவென்று
தன்புகழ்க்கூடன்முதூரப்பருந்தனனருளைஞமு.

இ-ள சென்றிசைமன்னுகிய பாண்டியனுமஅப்படி சொல்லக்கே
ட்டிமனதிலே நொருதகொண்டு முன்னோனுகியபரமசிவனுடை அடி
யாருக்குராஜசம்பத்திலே ஆசையுண்டோவென்றுசொல்லி மாணி
க்கவாசகருடைய மிருதுவாகியபாசுத்திலேவணங்கி அயயமேமனதுக்
குலேவண்டிய படிசெய்யுகடவிரென்று செலவுகொடுத்தத தன்னு
டைய கீர்த்திமிருந்த மதுராபுரிநீர்ப்புருந்தான சேனாளமுழவென்ற
வாறு, எசு

சற்றவத்தொழில்செய்யாததானேமன்போனபின்ன
சற்றவாகற்றசோதியருட்பெருநாழ்வுவேண்டிக
கொற்றவாகுற்றகோலங்குறையெனநீகதுமேலா
நற்றவக்கோலங்கொண்டாரமபருக்கன்புமிக்கார

இ-ள சற்றுகிய அவதொழிலைச்சொய்யாத சேனையுடைய
பாண்டியரசன்போனபின்பு அற்றவாகற்ற கட்டவுருடைய பேரின்ப
வாழ்வைவிரும்பி அவ்வரசனுக்காகக்கொண்டிருந்த லேடததைக் கு
றைவென்றுநீக்கி மேலாகியநல்ல தவவேடங்கொண்டார பரமசிவனு
க்கன்புமிருத்தமாணிக்கவாசகரென்றவாறு, எரு

அதசனையாலவாயிலண்ணலைவணங்கியருத
மைத்திகழ்சோலைநீடுமதுரையமபதியைநீங்கி
வித்தகர்தமமையாண்ட மேனிகண்டிமைஞ்சவேண்டும்
பித்தினாகடிதுசென்றாபெருநதுறைபொருந்தவெண்ணி

இ-ள அத்தனயமதுரையிலிருக்குஞ் சொக்கநாயகாவணங்கி கே
கங்கதவழ்கின்ற பிரகாசமிருந்த சோலைநீடிய அந்த மதுரைமாநக
ராவட்டிக்குடவுள்தம்மைஆண்டிருமேனியைக்கண்டு வணங்கவே
ண்டுமென்று திருப்பெருநதுறைக்குப்போக வினைததுப்பித்தகெண்
டவாயுச் சீக்கிரத்திற்பேர்னார்மாணிக்கவாசகரென்றவாறு, எசு

மிடைகெடவைததபாதவிசகசுநாநோககி
நடைபிழிமெல்லைதன்னினனமனவினாவுகதாறுபு
தடைபடுகன்றைநாங்ககடிலேபுரததுமபிபென்று
மடைபினைபுடைகருநீருமாயினாவாசபூரா,

இ-ள, அஞ்ஞானமநீங்கத திருவடியைவைத்த கட்டுஞ்ஞை - யதிருப
பெருந்துறைபைப்பார்த்து நடைகொள்ளுஞ் சமயத்தில் மனோவேக
மும்வாயுவேகமும் தடைபட்டிருக்கின்ற இளங்கன்றை நாடினோடுங்
கபிலேபபசவும விரைந்துநின்று மடையையுடைக்கும் நீருமபோலா
யினா திருவாதவூரனெனவாறு, எ

கண்ணுழையாதகாணுமபதிசுருங்கி துநீங்கி
பெண்ணமுமுனிவாமேவுமெழிற்பெருந்துறையிலெய்திப்
புண்ணியுள்ளதகாருமுமுன்புபோயிருந்தபோதில்
விண்ணவரதிபனபொற்றாளவீழ்திதுவாழ்ந்துசெலவார,

இ-ள, கண்களாலும் துழையப்படாதகாடுகளும் ஊர்களுஞ்சேகிர
ததிலேகடந்துபோய அளந்தறமுனிலாகளவகிசின்ற அழகுநிறைந
கதிருப்பெருந்துறைக்குப்போயப புண்ணியாதகையுடைய முனிவாக
ளருமுமுன்புபோயிருந்தபோதில் மேகாசுருந்திடுங்கிய பரமசிவ
ஐயுடைய பெருமரணமேலில் விழும் தவணாவின் பிறைசெசொலவார மா
ணிக்கவாசகசொன்றவாறு எ

தினத்தறகரியமாரிதசேசிறைநனததினலு
மீண்டாருமாற்றினுவுபெயறியகமும் போற்றி
வேண்டியவரவாழ்கிவெம்பரிமேற்கொண்டெமனம
யாண்டருளசெய்யவந்தவண்ணலேபோற்றிபோற்றி,

இ-ள, முன்னலேசகத்தபரிசிலும் விசேடமாகிய காஞ்சிமாநகரத்தி
லமைபயாற்றிற் கட்டுத்தி பூசைசெய்யும்போது அந்தப் பூசையின்
உறுதியைபசுரேதிக் அந்தநிலே சாலதீர்த்தகளையுமவரச்செய்து
அது ஆகாசமளாவிலாநிற்போது சிவபூசைக்குவிசேடகமாய வருகிற
தெனறுபயந்து திருவிக்கொள்ளுதலால் ஒருவராலுந்தொடுதற்கரிய
மாபிலே அந்தக்காமாழ்சினைடைய தனபார்ககளாலும் இங்கேஒரு
மாற்றினலும் அடைந்ததழமபையுடையவனே போற்றி வேண்டிய
வடிவங்கொள்வனாகிய வெவவின்குதியினமே லேறிகொண்க
கலையடிமைகொண்க அருளசெய்யவந்த ஐயனே போற்றிபோற்றி
பென்றா மாணிக்கவாசகசொன்றவாறு, எ

அண்டருக்கரியாயபோற்றியடியவாகவெனியாயபோற்றி
வண்டமிழ்ப்பாண்டிகாடுவாழமணசுமந்தாயபோற்றி
கண்டனகினிபமேனிகாட்டியென்சென்னியிது
முண்டகத்தினுக்காளவைத்தமுகத்தனேபோற்றிபோற்றி

இ-ள, தேவர்களுக்கு அரியவனேபோற்றி அடியவர்களுக்குள்ளி
யவனே போற்றி வளததையுடைய தமிழ்மிகுந்த பாண்டியதேசமவா

மூம்ப ௭- மண்சுமந்தவனேபோற்றி கண்ணுக்குஇனிவ திருவுருவைக் காட்டி என்சிரசின்மேலே தாமதாமல போன்ற திருவடிகளைவைத்த முத்தனேபோற்றிபோற்றியென்றா மாணிக்கவாசகமென்றவாறு, ()

போற்றியெனின்னவாழ்புகளறவாமுடி மேறசெவகை
யேற்றியிகனியகூறியெழுகெனவெழுநதேபின்னர்
நீறறையுமடிநெருநூனநிறையருட்பா வைவலகி
வீற்றிருநதன்பா கூட்டமவிளக கிளாகளமகமில்லார்,

இ-ள், போற்றியென்று இங்கப்பிரகாரத்துதிதக மாணிக்கவாசகர சிரசின்மேலேசிவந்தகையைவைத்து இன்சொறசொல்லெழுந்திரு வென்று சொல்லஎழுந்தபின்பு விபூதியுந்தரித்து அறிவுநிறைந்தகிரு பானோகக்குச்செயது வீற்றிருந்து அன்பையுடைய அடியாளாகூட்ட த்தில விளககிற நாதார் களவகரகிதராகிய கடவுளென்றவாறு, அக

அகமுமுதலுமில்லாவடியவாதமமைநாடி
வந்துளகருமமெல்லாமுடி ததனமயிழ்ச்சிகூர
நுதிபுழவடிவககாணவேண நநகயிலையுள்ளார்
சித்தனைசெயதா லலையேணநிகாஞ்சேறலவேண மெ,

இ-ள், முடிவுமுதலுமில்லாத அடியவர்களைக்குறித்து வந்தகாரிய மெல்லாம முடித்தனமமனமழிசசியுண்டாக நமமுடையாளுந் யையு டையதிருவுருவைத்தெரிசிக்கவேண்டுமென்று நல்லகயிலாசுகிரியே ரூகின்றவாகள நினைவுகொண்டார்கள சீக்கிரத்தில அவவிடத்திலே நாமபோகவேண்டுமென்றா பரமசிவனென்றவாறு, அஉ

வாழ்ந்தருமின்பினியாமுமேருவமென்னவந்து
சூழ்ந்தருளுவாமன்பாதே ததிரமபலவுஞ்சொல்லித
தாழ்ந்தெதிரிறைஞ்சியையாதரிப்பரிக்கெனமணமேல
வீழ்ந்தயாந்தமுதாரொமமைவிடுதியோடுவென்று நநநகார,

இ-ள், நீங்குகளிகே இன்பமுடனேவாழ்ந்துசொண்டிருக்கோளநா மசெல்குவோமென்று சொல்லவே அப்போதுவந்து சுற்றிக்கொண் டிருப்பாவடிவக்கையுடைய அடியவர்கள் அனைகரத்திசளெல்லவ ணங்கிஐயபோ இனியவர்கள் தரிக்கிறது அருமைபென்று பூமியில் வீ ழ்ந்துஆபாசவகொண்டு அழகனா ஏகனைவிட்டுவிடுகின்றையோவெ ன்நுகரநாதர்களுள்ளவாறு, அரு

பரிந்தமுமடியேகமமேற்பரமனுமன்புபூண்டு
வருந்துவதொழியினிந்தமண்மயிருருந்தநீழற
பொருந்திபதெய்வபீடமபொலிவெடுகுநிறிமீதே
திருநெய்யமறையுந்தடுவடிபகமாடிச்செய்து,

இ-ள், அன்புகொண்ட அருகின்ற அடியர்மேற பரமசிவனும்தான் புனைவது அருந்தப்படுபதனதுநீருந்நீர் இக்கவாசகிதைத்த குருந்த

நிழலிலே பொருந்திய செயலுடைய மொன்று பிரசாதத்துடனேசெய்து
அதன்மேல் திருத்தமாகிய வேதங்களுந் தேய்கின்ற நமமுடையதிரு
வழிகளைச்செய்தென்றவாறு, அசு

தாங்கருமாநதைநீங்கியா மெனுந் தன்மைகண்டு
நீங்கருமன்பினாலேவந்ததலுநயந்திறைஞ்சி
நாங்கருணமனத்தெல்லா மமாநதிருமொருநாளிக்
நீங்ககலபொயகையுடேசெழுந்தழலவந்ததோனறும்,

இ-ள், தாங்கருமநகரிய னுபமநீங்கி நாமென்கிற தன்மையையநீர்
துநீங்குதற்கரிய அன்பினாலே நாளதோ றும்மகிழ்ந்துவணங்கி இவ்வி
டத்திலே கிருபையிருந்த மனம் ததயுடைய அடியாகளெல்லாமவிரு
மபியிருநகோள அப்படியிருக்குநாளிலொருநாள இங்கத்திலெல்லாத
பொய்கையினிடத்திலே செழுமையுள்ள அகிலிவந்துதோன்றுமெ
ன்றவாறு, அரு

எழுந்தழல்விளைந்தபோதில்யாவருந்தத்தினாடு
விழுந்தபின்னெய்திநம்பால சிநிதது நகவநிவென்று
கொழுந்தவயியற துமன்பாருழ்ந்தபின் செல்லமெல்லச
செழுந்தழலுந் துசசென்றனா தில்லைநாதா,

இ-ள், அகிலியெழுந்தழல்விளைந்தபோதிலே எல்லாரும்கடா
கத்தினிடத்திலேவிழுந்தா லின்புநம்பி ிலேவந்து உண்கருடைய
கவலையைவிடுதல்கொள்ளுந் தணங்கத்தக் கவந்ததைச்செய்யும்அன்
பாகளருழ்ந்துகொண்டு பின்னேவா மெனச் செழுமையுள்ளபிரசாத
ததையுடைய கயிலேசத்ததநாந் எழுந்தழலினுந் தமபரத்தி லிருக்கி
வ்ந்தபாநாபகரே றவாறு, அசு

நீங்கருமன்பெல்லா லனுமின்னதென்ற
வாங்கவந்திறைஞ்சி நாமொய்ந்தகாண்பென்ற
தாங்கருமபக்கெய்க்கையகன்மகவுபோலப்
பூந்தழலவணங்கிவினா போயினாமாயைவல்லா,

இ-ள், நீங்குதற்கரிய அன்பாகளெவநும் நிலவந்தகொள்ளுந்
ல்ல அங்கேஅவாகளவணங்கி இலிளந்தநாளிலே ஐயகோ உம்மைக்கா
ண்பெடுத்து தாங்கருமநகரிய மயக்கமடைந்து தாயைநீங்கிய பின்னே
ளபோல தாமதாமலாபோன்ற திருவழிகளைவணங்கி நின்றார்களமா
யையிலேவல்ல பாமசிவன் எழுந்தருளினுந் தன்றவாறு; அள

இங்கிலங்கிநின்றபின்னுமி ன்னருள்வாதலுநா
தங்கிலைவாழ்வந்தலைவாபின்சென்றபோதின்
பொங்கிளமுலையாள்பாகாபுரிந்திவாவரவுகாண
வங்கொருகொன்றைநீழலிருந்தஞ்சாநதைநீங்கி

இ-ள், இங்கே அடியாரான கின்றபின்னுந் திலிச அருளையுடைய
திருவாதலுரானவா தமதுசுற்றமெல்லாமவாழும்புகருமூர்த்தமா

இ ள், ஒழுங்காக இருதபச்சகாரம அறிந்து நல்லதூருந்தநிழலிலே
செழுமையுள்ள தபேரதனா கூட்டத்துடனே நீயுமநம்முடைய பரத
ததிற சேவைசெய்து எழுமினற ஆக்கினியை மடுவிற்கண்டால்யாவ
ரும் அதிறபோய விழுமபோது உடனேவிழாமல இருத்திடத்திலே
செகிரத்தில நீங்கியென்றவாறு, கூஉ

உத்தரகோசமங்கையென்னுநமமுநிறசென்று
செததுபகைவையுமெய்தித் தெயவிகலிகைமேனி
வைததநம்பதிகடமமிலிவையிலைவணங்கிலங்கே
யித்திசுழவடிவேகாணடிக்காட்டுதுமெனநவின்னே,

இ-ள, உத்தரகோச மங்கையென்னுநம்முடைய ஸ்தலத்துக்கு
ப்போய அஷ்டமாசித்திகளையும் அடைந்து செயலிகமாகிய ஸ்ககை
டிவமாயிருக்கின்ற நம்முடைய ஸ்தலங்கவிலேஇரகது உதஸதலங்களை
வணங்கிநூல அனககரும் இருதபச்சகாரமுள்ள வடிவேகாண்பாயஅ
பபடியே காட்டுகிவோமென்று சொல்லியென்றவாறு, கூஉ

இருநகாவணங்கிநீங்கிமெழுநகமுநகுந்தமென்னு
மநகெடுமபதியிறைநூசெய்யணநிநிநீனநிபோநது
பொன்னினமபலத்திலையதிபபுத்தரைவா திலவென்ற
பின்னரெமபதமேயானபெருமபகமபொ தியென்றார்.

இ ள், இருதஸ்தலங்களைவணங்கி நீங்கி உயர்ந்த திருக்கழுக்குன்ற
மென்னும் அந்தநெடிய ஸ்தலத்தை யுமணணங்கிஅவ்வுடத்திலிருந்து
இங்கேவந்து சிதம்பரத்திற்குப்போயப புத்தரை வா திலவென்றபின்
புளமுமுடைய பதவியான சரயுச்சியகதைப பெறுவாயென்றார் பாம
சிவனென்றவாறு, கூஉ

மன்னுமன்புடையராதெயவவாசகமபுகலுமாறும
பன்னகமபுனைவோன்மேவுமபதிபலவணங்குமாறும்
பொன்னினமபலத்திலையதிபபுத்தரைவென்றுமன்றன்
மன்னுநுக்கமலபாதஞ்சாத்தலுமபகரலுற்றும்,

இ-ள, நிலைபெற்ற அன்பையுடைய மாணிக்கவாசகர் தெய்வத்தன்
மையையுடைய திருவாகசஞ் சொல்லியதும் சாப்பாபரணத்தைத் த
ரித்தபரமசிவனுடைய ஸ்தலங்களைவணங்கியதும் சிதம்பரத்திற்குப்
போயபுத்தரைச்செய்ததுச் சபாநாயகருடைய திருவடிகளிறசெய்தத்
தும் சொல்லத் தொடங்கினோ மென்றவாறு, கூடு

மண்குமந்தசுருக்கம்—முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்—கூடாசுந்.

உ
சிவமயம்

திருவம்பலச்சுருக்கம்.

வரந்தரவிருந்தாதமமைவாதவூரிதைவர்போற்றிப்
பெருநதறைகரிலன்றிப்பிடுஞ்ஞகாபுலியூர்மன்றிற்
பொருநதுகைமுத்தியென்றுபுகன்றதிகெவனோலென்னத்
திருந்தியதவததாயகேட்டியென்றவர்செப்பவற்றா-

இ-ள். தமக்குவரங்கொடுக்க விருந்தகடவுளைத் திருவாதவூருக்கரசு
ராகிய மாணிக்கவாசகர் வணங்கிப் பரமசிவனே திருப்பெருநதறை
யிலலலாமல் புண்டரீகபுரமென்னும் பெயரினையுடைய சிதம்பரத்தி
றபொருந்ததல் பரமுத்தியென்று அருளிச்செய்தது என்னவென்று
விண்ணப்பஞ்செய்ய திருத்தமாகிய தவததையுடையவனோரீகேட்பா
யாகவென்று சொல்லத்தொடங்கினான் கடவுள்-ஏ-று. க

இததலத்திடையேகிடமெடுகதளவிடத்திலன்றி
வைத்தளவிடத்தேயந்தவேடடுவனவடிவகொள்ளும்
வித்தகவுனக்கிவகன்பான்மெய்யுணர்வுரைத்தேமேன்மை
யொத்திடுமசிவானுபூதிமுத்தியம்பலத்தினுண்டாம்,

இ-ள். புமுதன்னையெடுக்க விடத்திலலலாமல்கொண்டிடோயவை
த்தவிடத்திலே குளவிவடிவங்கொள்ளும் அதுபோல் உன்னையகண்
டஇருதலத்திலே அன்பினாலே உண்மையறிவையுபதேசம் பண்
ணிவேம மேன்மைபொருத்தியசிவானுபூதியாகியமோகந்தம் சிதம்பர
த்திலுண்டாம்மென்றவாறு. உ

இடம்பெழுட்டமபின்முலத்தெழுந்தநரசமுனைநாடி
புடன்கிளசொளியேயாகியொளியிலஞ்செழுத்தமொன்றாய்
கெடுங்குழலோசையாகியிலவுமவ்வோசைபோயவ
கடங்கியவிடமேயென்றுமாயிமம்பலமதாரும்,

இ-ள், விசாலமாகிய தேகத்திலே முலாதாரத்தினின்று எழுந்த ந
ல்லகமுமுனைநாடிப்புடனே விதைந்தவொளியாய் அந்தவொளியிலே
பஞ்சாக்கா முமொன்றாய் கெடுங்குழலோசையாய்ப் பிரகாசம்பொரு
ந்திய அந்தவிசைக்கெகி அடங்கியவிடமே காந்தோறுமநாடிமுடுகி
ன்றசிதம்பரமாகியமென்றவாறு, க

எண்டருமபூசணம்துமெய்தியகாடிமுன்று
மண்டலமுன்றுமாயிமென்னிய அண்டினாலே
பிண்டமுமண்டமாகும்பிரிந்தோடைவாரகக்
புண்டல்கிளவாறுமியந்தவனந்தவாரகம்

இ-ள், எண்ணிக்கையற்றவனாகிய பெருஞ்-அப்பெருநதறைபு-து
வையென்றுசொல்லப்படுக பூசணமெனும் இடைபிங்கிதமுமுனை

யென்னும் நாடிகள் மூன்றும அக்கினிமண்டலம் ஆகிக் கமண்டலம்ச
நதிராகண்டலம் எனனுமண்டலங்கள் மூன்றும ஆகி நிலைபெற்றசகம்
பங்கத்தாலே பிண்டமுமண்டமாகும் பிரமாவிஷ்ணு உருத்திரன்மா
கேசுரன்சதாசிவனென்று சொல்லுதினறஹ் துவடிவமாநகண்டலா
களறினறவிடமும இவவிண்ணுவித்ததிவாக காணலா மென்றவாறு,

ஆதலாலிந்தவண்டத்தறிவருமபொருளாயென்றுந்
திதிலாமூலனாடிதறிமுளவளிகமேனி
மீதிலாமந்தநாகவெளிமீனமேலொளிமனறவஞ்சு
காதலான்மடவாளகாணகருத நற்றிருத்தஞ்செயவோம

இ-ள், ஆகையினாலே இவ்வண்டத்தில அறிதற்கரிய பொருளாகி
ன்றுவருந் திறமிலலாத மூலத்தைநாடிப்பாத்தகால பிரகாசியா வின்றசி
வளிகமேனிபாடிருக்கும் மேலாகிய அந்தநாகவெளிமீனமேல் எளி
யாயிருக்கின்றது சபைஅவகேஆசையாலமம தேவிநாணமமபொ
ருத்திருத்தஞ்செயவோ மென்றவாறு (1)

அந்தநளனடமேதென்னிலைந்தொழிண்டத்தலாகும்
பங்கமகதறுமிந்கப்படி காமுநதுவேயாகும்
வந்தலவந்தலயாருகை என்போலவமுதவமுத்தி
தந்தருளளிருத்தெயவந்தலமுந்கதலமேயாகும்

இ-ள், அந்தநளனமேதெனறால் திருஷ்டி என்பதிகி- சங்காரம்-திரோ
பலம்-அணுகிரகமென்று சொல்லப்பட்ட பஞ்சகிருதியத்தைவந்த
துவதாகும் பாசகத்தினையயறுக்கின்ற இந்கவடிவமும அதுவேயாகு
மஉலகத்திலே இருக்கின்றவர்கள் யாவாவதுதெரிசித்ததாலுபரமுத
திபைக்கொடுத்தது கிருபையைக்கருகின்ற தெயவஸ்தலமும் அந்த
சசிதம்பரமேயாகுமென்றவாறு,

௭

தாவருமபணிஸநேபிதரிபபவாபிரமொன்போ
ரியாவருமபுலிபாம்பென்னுமிருவருமபுரத்திலுண்டா
மூவருந்தெயவமூவாயிரவருமுனிவாதாமுந
தேவருந்தொழுதுபோறமுமெல்லையத்திலைமூதார்

இ-ள், தாவுதற்கரிய சங்குசக்கரநதரிபபவாசிய மகாவிஷ்ணுவும்
பிரமதேவரும்-பதஞ்சலிவிபாககிரபாகரும-திரிபுராதிகளும், தெயவ
ததன்மையுள்ள திலைமூவாயிரவருந்நாறபக்கெண்ணுபிரமுனிவரு
ம், முப்பத்துமுககோடி தேவாகரும-போறமு மெல்லையையுடையது
அந்தத்திலைமா நகரென்றவாறு

௮

மறழிவைதெளிவாயென்றுபணிந்தெதிர்வணக்கிநிற்பார்
நெறழியீழீறுசாததிநிறழியென்றகலநிலலா
சமறிடஞ்சென்றாபினனுமிக்கிவர்தன்மைகண்டு
கழறையஞ்சுடையாரினறுகண்ணருள்செயதுபோந்க

இ-ள, இவகளை யெல்லாந் தெளிந்துகொளவாயென்று பணிந்துள
திரேவணககி நிறகின்றமானிககவாசகருடைய நெறியிலேவிழுகித
ரிததுறில்லென்று கடவுளானவா நீருதலும் நிலலாதவராயக்கொஞ
சதாரம்போனா மறுபு யுமஇவருடையதன்மையைக்கண் பெரமசிவ
னனவாநின்று கிருபைசெய்துபோ யெனவாறு அ

கண்ணெதிராட்டகருமாறுணடுளககளித்தநிறகும
புண்ணியா காணமுனனாமறைந்தனாபுலியூனாயா
துண்ணெனவிரககமெயதிகதொழுதுகைதலைமேறகொணடு
நண்ணருமன்பா கூட்டநனுக்கிளவாதவூரா

இ-ள, கண்ணெதிரே நடப்பதைக்கண்டு மனக்களித்தநிறகின்றபு
ண்ணியராகிய மாணிக்கவாசகா காணும்படிசபாநாயகா எதிரேமறை
ந்தாரா அதுகனைய அச்சங்கொணடுதிரககமுறதுவணயகிசுக்கையை சசிர
சினமேல வைத்துக்கொணடு பொருந்ததற்கரிய அடியாகருடைய
கூட்டத்தைப்பொருந்தினா திருவாதவூரேனவாறு சு

அருந் தவமகலாநெஞ்சத்தனபருநகா முமநதக
திருந்தியருநதினகிழேதெய்வபீடிகையுஞ்செய்து
வாரந்தருசெய்யாபாதமலாவருகுகிறைஞ்சியாககே
யிருந்தனரிருந்நாவினெயதிபதியமபலுநரா

இ-ள, அரியதவயைத் தீவகாமனத்தையுடைய அடியாகருமமா
ணிக்கவாசகரும் அருகத்திருத்தமாகியருநதநிழலின்கீழே தெய்வத
தன்மையுடைய ஒருபிட்டுஞ்செய்து அதன்மேலேவரகதைக்கருகின்ற
சிவந்ததாமலாமலாபோன்ற திருவாடிகளசெய்துவணங்கிஅய்கிருநகா
ர இருந்தநாளிலே நடந்தகாரியத்தைச் சொல்லததுடயகிட்டு மெனற

வெண்பிறைமுடி கதவேணிவிண்ணவன்னிலேத
பண்பினரெனினுந்தன்னைப்பாடினாககிரவகுமெவாழே
யென்பெறுநமசசிவாயவாழ்கவெனமெடுத்தநாதன
வண்பதமபுழந்துஞானவாசகமபுகலலுநரா

இ-ள, தெளளிய மூன்றாமபிறையைத்தரித்த சடாபாரதையுடை
யகடவுளானவர் அன்பிலலாதவா ளேயானாலும் தன்னைப்பாடினவா
களிடத்திலுந்நாக்கஞ்செய்வா ரென்று தீவீரத்துளண்ணுகல் பேரறநம்
சயிவாயவாழ்கவென்றெடுத்து நாதனாகியகடவுளது தலத்தையுடைய
திருவாடியைப்புழந்ததுஞானவாசகமாகியதிருவாசகம் சொல்லத்தொ
டங்கிஞ்சென்றவாறு, கக

சொற்பதங்கடநதுநின்றசோதிவந்தருளைநல்கு
மறுபுதமறியேனென்றுமதிசயங்கண்டாமென்று
மெதபொலிசடையாசாநெஞ்சங்குறுமுத்தனை யென்னை யென்றுஞ்
சிற்பரன்றனதுபுத்தஞ்சென்னியின்மன்னுமென்றும

இ-ள், சொல்லுகின்ற பதங்களை கடந்தறிந்த கடவுளானவரவரது கிருபையைத்தருகின்ற அறபுதமறியேனெனெனும் அநிசயங்களை டாமேயெனும் ஒளிவிளங்குகின்றசடைபையுடைய கடவுளையென் னேமனவருழைத்தாயெனும் பரமசிவனுடையபாதஞ்சென்னியில்ம ன்னுமெனும் என்றவாறு, கட

ஐயனேநினைக்காணவாசைபட்டேனென்று
முயகிலேன்வாமேனென்றுமுனக்கடைக்கலமேயென்றுரு
செய்யுமாறறியேனாதோசெத்திலேனெனும்பொய்யா
பொய்யனெனினபொறபாதமுணருநொன்னேறெவெனும்

இ-ள் ஐயானே நினைக்காணவாசைபட்டேனெனும் பிழையெ னவாழகிலேனெனும் உனக்கடைக்கலமெனும் செய்யுமாறறியே னனையோ செத்திலேனெனும்பொய்யாகுப பொய்யனேநின்பாதம் புணருநொன்னேறெவெனும் என்றவாறு, கட

ஆதரித்ததைக்கிலேயேதெனென்றநாளையெனும்
போதவிகுடையபாடலிவையிவையுக்கன்பினை
மாநிரத்தெவருமபோற்றவருநிருவராததையெண்ணு
நிரதசகிரத்தெவண்பாநிகழெழுநாளுகுமோநி

இ-ள், ஆதரித்ததைக்கில இவகேஅநெறுவே யென்றநாளையென் றருட்பததும் ஞானியவுமுடைய பாடல்கள் இவைகளிவைகள்அரு ளியபின்புடையதற்குகிலுள்ளவாகுநம் வணக்கவருகின்ற திருவராத தையும்எண்ணப்படுகமும சூதமநசகிரத்த தெவண்பா இருபத்தெட் டெவண்ககசொல்லியென்றவாறு. கட

இயல்புடன்மொழியுபளளியெழுச்சியேசறவுஞ்சுத
தயாவறவுகாகருமின்னேரணையுக்கழல்களென்று
முயிருணியெனநசெய்யுளபிராத்தனையோகருநீதி
வியனெடுவகூடறபாண்டிவிருத்தமெய்ததமிழகூறி

இ-ள், இயல்புடனே சொல்லுகின்ற திருப்பள்ளி யெழுச்சியுடநி ருவேசரவும் மனத்தின்வருசதம நீக்கச்சொல்லுகின்ற இன்னேரணை யுக்கழல்களென்றானந்தமாலையும் உயிருண்ணிப்பத்தும் பிராத்த னைப்பததும் உயரநதநீதிபாகிய அநிசயமுள்ள நெடிய மதுவாயினு டையதிருப்பாண்டி விருத்தமென்றதும் இயல்பென்கதி கதி ன்றவாறு, கட

மருவுநெண்டருட்கூழைவகிசிலநாடகசூரமுதலு
பரமன்சொல்லுமபடியேயின்பயிலும்பொய்கைத்தழல்கண்டு
கருநாநிருவஞ்செழுத்தோகிககாணக்கிளருவகனவியிது
விரவுமபோதன்புடையாகளெல்லாஞ்சென்றுவிழநதாரகள்

இ-ள், தவகியிருக்கப்பட்ட அடியார்களுடனே வரசஞ்செய்த சில ளானசெல்ல அ தறமுமுன்னேபரமசிவனுக்கிரகித்தய்யேயின்புபயி

பலமலர்கமழுகடமீறிதபரவருஞானவனல்சோவித்
திவதெனநீமஞ்சடமலேவித்திவவுடலீந்தேமிநாளிச

இ-ள ஆணவமமாயை காமியமுன்னும மமமல நீகினவர்களு
மபூமியினமேலே காணிடவடிவகொண்டு சிலநாளாயினும இருக்கு
வகாலத்தில் மறுபடியும் மலவாசனுசேருமென்று அனேகமலர்களவா
சிக்கினற தடாகத்திலேசொல்லுதற்கரியஞ் சூககினிபைச்சோவித்தி
ப்பொயயாத் தோன்றிய மாயாதே உதகைவேவசசெய துதிருநததேகத
தை இந்நாளிலே கொடுத்தோமெனறாபரமசிவனெனறவாறு. உய

என்றுவிளம்பிக்கணநாதரோகணமகஸப்புலியூரின்
மனறுவிளகப்பயிலவாருமலானின்மறைந்தாரவவெல்லே
அன்றியஞானச்சிவநாமச்சொற்றமிழ்சொலவா வேறுகச
சென்றொருகொனறைச்செழுநீழற்றிகழவிருந்தாசிவயோகம

இ-ள, இப்படியென்று அருளிச் செய்து கணநாதர்களஎவ்விடத்தி
லுமெருகச சிகமபரத்திலே கனகசபைவிளககர ருத்ததஞ்செய்கி
ன்றசபாரயகரும ஆகாயத்தில்திறைந்துவிட்டார அப்போதுநிறைந்
தஅறிவைததருகின்ற சிவநாமத்தைபுடைய திருவாசகத தமிழ்சொ
ல்வராகிய மாணிக்கவாசகா வேறுகப்போய்ச செழுமையுள்ளொரு
கொன்றைமாரிழலிலே பிரகாசத்தடனேசிவயோகஞ் செய்திருந்தா
ரென்றவாறு உக

அன்பாழறகேயுருமாறுமையாவிடைகவேருமாறு
முனபுதமககாமுருவெயிதிமுன்னவனற்றொடாமுமாறும
பொன்பொதுவிறகேயன்பாளாபுதுவதமெல்லாமொருகாலத்
தின்புறுமெயப்போதகயோகத்தியலபொடுகண்டாரென்செயதா

இ-ள, அடியார்கள அககினியிலே புருத்தீவிதமும கடவுள இடப
வாகனத்தின்மேல வந்தவிதமும்முன்னேதமககு வேண்டியவடிவ
கொண்டு கடவுளினுடைய திருவடிக்க வணங்கினவிதமும் இனிக
னகசபையிலே தான்பேரயடைவதும் ஆகியதுவைபெல்லாமொருகா
லத்திலே இன்புமிருந்த உண்மை ஞானத்தைததருகின்ற சிவயோக
தகிலே சுபாலத்துடனே மாணிக்கவாசகா அறிந்து கொண்டார்பின்
பென்செயதாரோ வென்னிலென்றவாறு. உஉ

செங்கைகுவித்ததாவிநிரைச்சிந்தினை நெந்தாயவந்தாயபென் ன்
னென்கொணரிததாபெனமா ஹந்தெய்தினைபொயனகக்கணநீதி
கவைகமுடித்தார்விடையேறிக்கண்ணுறண்ணுந்தலமோவென்
ற்றகணிலத்தேபொயயிழவுற்றமுதீமுதந்தோ வெனநெந்தார்.

இ-ள, சிவந்தகைகுகுவித்ததார் கணகன்குல ஆணந்த பரவுப்பன்
களைக் சொந்தாரானதுபுதிதா லாசுயகடவுலேவந்த பன்னெக்கேயொ

த்தாயென்று மயக்கமடைந்து பொய்கைக்கையிதில்வந்துகங்கையை
த்தரித்த பாமசிவன் இடபவாகனத்திலேறிக் கண்ணெனதிரே எழுந்த
ருளியஸ்தலமேவென்று இழகியஇடத்தையுடைய பூமியிலேபோய்
விழுந்த அமுதமுதுஐயொவெனநொந்தா மாணிக்கவாச்சகொன்றவா

வேறு.

அன்னேகிப்பிரென்னையொழித்தேயன்பாளர்
பொன்னடிபெற்றேபொய்கையுற்றகேபுகலாமோ
மின்னுவததிரும்மருளகூடாவினையேனாக
கின்னலளித்திரொனனொளித்திரொனநொந்தா

இ-ள். தாயகஞ்சுமாமானமானவரே என்னேநீக்கி அன்பையாளுநினை
றவராய்ப்பொன்போன்ற பாதத்தைப்பெற்றுக் திருப்பொய்கையிலே
யுண்டாகிய அக்கினியிலேமூழ்கலாமாபிரகாசிக்கின்ற வடிவையுடைய
வரே உமதுகிருபையிலே கூடிதலசெய்யாத தீவினையையுடைய அ
டியேனாகருத்தன்பத்தைக்கொடுத்த எங்கேலளித்திரென்று நொ
ந்தா மாணிக்கவாச்சு என்றவாறு, உச

வேறு,

அந்நிலைதெளிந்துபொய்கைபகன்றுயாகுருந்தநீழர்
பன்னருமறைகளகாணப்பதமலாபற்றிவிழந்து
மன்னியகலத்தினுள்ளேராவல்லினைப்பிறவிமாள்
வின்னருட்சதகமெய்தானருப்பிபென்றெடுத்தசொன்னா,

இ-ள், அந்நிலையைத்தெளிந்து திருப்பொய்கையைவிட்டுநீக்கி உ
யாகத்திருக்குருந்த நிழலிலேபன்னுதற்கரிய வேதங்களுக்காணத்திருவ
டிமலரைப்பற்றிவிழ்ந்துநிலைபெற்ற பூமியிலுள்ளவாகருடைய தீவி
னைக்குக்காரணமாகிய பிறவிமாளுமபபு இனிப அருளையுடையதிருச்
சதகமெய்தானரும்கியென் றெடுத்தசொன்னா மாணிக்கவாச்சு
கொன்றவாறு, உரு

இத்திறக்கிறியங்கேபுலம்பிவின்றிரங்குமெல்லை
நிகதனன்றுணாததநீர்மைகெஞ்சினுண்ணீந்துபின்ன
ரத்தலத்திறைஞ்சியெங்கேனருட்பெருவிடைபெற்றேகி
யுத்தரகோசமங்கியூரினிற்சென்றுபுக்கார்

இ-ள், இந்நப்பிரகாரஞ்சொல்லி அங்கேபுலம்பிவின்று இரங்குஞ்ச
மயத்தில் கடவுளன்றருளிச்செய்ததை மனதிலேவினைந்து பின்பு அந்த
ஸ்தலத்திலேவணங்கிக் கடவுளுடையசெலவு பெறுகுகொண்டிபோ
ய்த்திருவுத்தரகோசமங்கியென்னும் ஸ்தலத்துக்கெழும் தருளினார்
மாணிக்கவாச்சகொன்றவாறு, உச

சடையவர்கோயிலெய்தித்தக்கம்மலந்தழவைகொண்ட
வடிவதுகாணா கிமயங்கிவெய்துவிரததுவிழந்து

விதிதிகொலென்னையென்று நீத்தல்விண்ணப்பிடுமன்று
தொடைகெழுபாடலோதக்காட்டினா தொலலைமேலி

இ-ள் திருவுத்தகோசமாகையிலே சடாபாரததையுடைமறமரி
வெனமுந்தருளியிருக்கின்றகோயிலுக்குப்போயதகமமைவந்தழிமை
கொண்ட திருவுருவைக்காணாதவராய மயக்கமடைந்து பெருமூச்சு
விட்டுக்கீழேவிழுந்து என்னைவிட்டுவிடுகின்றோயாவென்று நீத்தலவி
ண்ணப்படுமென்னும் பாடல்கொலலபபழை திருவுருவைக காண்
ததாரேன்றவாறு, உள்

கன்னிலையமுதையங்கேகண்டு கொணடி மறைஞ்சிசின்னா
• ளநகரிருந்துதங்கோனருண்மொழிப் படியேசென்ற
தன்னிரிலலாததெய்வத்தலமபலவணங்கிரீயசெ
சென்னிநன்னாட்டிலேயதித்திருவிடைமருதூர் சோரந்தா

இ-ள், கருமபையும அமராததையுமாசைக் - வுளை அங்கேகண்டு
கொண்டு வணங்கிசிலவாறு அநதஸ்தலத்திலிருந்து கமலகடவுள்
சொற்படியையிப்பாயக சளகருநிரற்ற அசைகருதெய்வஸ்தலங்களை வ
ணங்கிரீயகிசசோழநாட்டிலுக்குப்போயத்திருவிடைமருதூரிற்சோரந்தா
ர்மாணிக்கவாசகசொன்றவாறு உள்

அப்பதிவிதாழாதிலைநாபுடனாபுரையதிச
செப்பருமலாததாள்பொற்றி - திழ்சிறுபுலம் - லோதி
யெய்ப்பறவிநைஞ்சியண்ணையம் பியபங்கிளெல்லாந்
தப்பறவணங்கிரீயகித்தட்டிநதிபுரலிசோரந்தா

இ-ள், அநதஸ்தலத்தை வணங்கினாபு அன்புடனே திருவாரீரு
ருக்குப்போயச சொல்லுநதநரிய தியாகராயருடைய திருவாழத்தாம
ரைகளைவணங்கிப்பிரகாசித்தன திருப்புலம்பலென்னும் பாடல்களை
ச சொல்லி தமதுதுளைபட்டீசை வணங்கிப்பரமரிவாலை அணுகிரீயம
பண்ணப்பட்ட ஸ்தலங்களைல்லாந் தப்பாமலவணங்கிரீயவி விசரஸம்
பொருத்தியமதில குழந்தை சோழநிற்சோரந்தா மாணிக்கவாசகசொன்
றவாறு உள்

குளநெனவயறுகேயிறகோபுரவாரீனிகிச
சென்றுயாகயிலையானசெய்திகண்டிரகருமெல்லை
மன்றிடைநடித்தபாதமலரடிபிடித்ததுகொண்டு
பின்றிகழ்சடையோன்முன்னப்பிடித்தபத்தருளிச்செய்தா

இ-ள், டலையென்று சொல்லுமபடிப் பிரகாசிக்கின்ற ஆலயத்திணை
டைய திருக்கோபுர வாசலைக்கடந்து கீழ்கிப்போம் அதுகயிலாச்சமாநி
யசெய்திகையகண்டு வணங்கும்பொழுதுசிறுசபையிலேநிருத்தருசெ
யத்திருவடிக்காமலாயைப்பிடித்துக்கொண்டு பின்புறத்திற்பிரகாசிக
கின்றசடாபாரததையுடைய கடவுளின்முன்னே பிடித்த பத்தென்ப
தை அருளிச்செய்தா மாணிக்கவாசகசொன்றவாறு உள்

வென்றுமலைபண்ணலைபிறைநஞ்சியருளகொணரே.

சென்றருளையாகியசெழுமபதிபுகூதார

இ-ள், அன்றுபிராமாவிஷ்ணுக்களேகட ஆனிரையாய நின்றவ
டிமேலா அல்லதுமனகதிவேலிநைகட பெரியமுலை வென்றுஅண
றாமலைபவணகிக கிருபைகொண்டு செழுமையுள்ள திருவருணை
பாங்கததிறபுகூதார மணிகதவாசகபொனமலறு ௩௫

வேறு,

சோலையுமதினும்பலபூநேகாரணமறுநுதெவா

சோலைகளபலவுநீகந்தசநிதிமறுகிறபொறு

மாலையுமபாமபுநிவகண்டதமுமுநிலைவைதேசா

னாலையிதைநஞ்சிக்கண்டாரதமலையன்றா அடமேலி

இ-ள், சோலைக்குமதினும்பலபூநேகாரணமையுநா ஈவிநி
யும-அனைக்கையவகதளையுள்ள சோலைக்குமநீகந்த சநிதிவிழி
றபேய-மலாமாலையும-முன்றா மலையும-சாப்பமும உலகநைகமல
ருமதிருமுநிலைமேலவைகத அணுநா மலையாருடைய ஆலயநைக
வணநசிகாமலையான்றுவகநாண - திருபுகுணைககண்டார மாணிக
வாககொளறவாறு, ௩௬

மாவுடனபிரமன்றேவாவநுநகரமையெனநென

நேருவிடுபொழுதிலாலமுண்டிருளகண்டபோற்றி

மேலிடுமபவநேயநிரகண்ணவாமணனோபசகைப

பாவுடனகலகதுடகொளஞாபனிமலைமருந்தேபோற்றி

இ-ள், மகாவிஷ்ணுவும் பிரமநேசனும் தேவாக்களுமவந்து உளக
கடைக்கலமென்றுமுறைவிடுமபோதில ஆலகாலமுண்டிருண்டகண்
டதகையுடையவனே போற்றிஅதிகரிக்கின்ற பிறவிநேயநீங்கததேவ
னம்மணிகரும பகம்பாலுடன் அவலது உமாகேவிபாகத்துடனேகல
ந்துஉட்கொளஞுகிறதனிராசியுள்ளமலைமருந்தேபோற்றியென்றவா

கெடியவன்னேழலாகிநீனிமையிழந்துகாணு

வடிகளென்றமேலவைததவருட்பெருங்கடலேபோற்றி

படியிடாபுரக்குமுண்ணமுலையெனுமபசகைமேனிநீ

கொடியிடகொண்டசெம்பொற்குன்றமேபோற்றிபோற்றி

இ-ள், மகாவிஷ்ணு வராகமாய்நீண்ட பூரிப்பைப் பிளந்தக காணுத
திருவடிகளை என்றமேலவைதக பெரியதிருபாசமுத்திரமேபோற்
றி-பூவுலகத்தை உட்குகின்ற உண்ணமுலையென்னும் பசகைமேனி
யையுடைய கொடியையுடையபாகததிறகொண்ட சிவந்த பொன்மலை
யேபோற்றிபோற்றி வென்றவாறு, ௩௭

வென்றிடுக்களேநிநேகசெவ்வினிக்கசமன்றன்கை

பொன்றகன்பாவநதிரக்துநித்திடைருளவாய்பேற்றி

யன்று வந்தென்னை யாளுமணி டனாமலையாய்போற்றி
யென்ற தம்பரிவா லேததிரைநாடு நகுறையகாளில்

இ-ள், வெல்லுதலசெய்க தூக்கையர்னவா மகிடாசுரனைக்கொன்
றபாவநீர நின்றதபபோற்ற அருளசெயபவனேபோற்றி- அன்றெ
ழுந்தருளிவந்த என்னை அடிமைகொண்ட அணியணனாமலையா னே
போற்றிபென்ற அன்பினாலே ஏத்திவணங்கி அங்கே வசிக்கின்றநா
ளிலென்றவாறு நட்க

மாதொண்ண மா கொல்ல மா கழித்தி வகடன்னி
லாதினா முன்னரைநதேயா கியதினங்க ளெல்லா
மேதகுமனைகூடோ றுமழைந்திருள விடிவகான
போதிவாதமமிற கூடிபுனறடமாடலசெயவாற

இ-ள், அழகனைக்கொண்ட எழுவகைபருவ மவசையாக ளெல்லா
மமாசுழிமாதத்தில திருவாதினாககுமுளனே பரதத்தினங்களிலெ
ல்லாப மேனமைபொருநியவீடு களதோ றுமபோல அழைத்தகொ
ணநிலிடியறகாலத்தில இவாக ளெல்லாம கூடித்தீர்த்தகூடுலேபோய
ஸானொசெயவார்களென்றவாறு. சய

அன்ன வரியலபுகண்டா ராகவாபுகன்றகாக
மன்னியதிருவெம்பா வைவாசகமபேசுபின்னாக
கன்னியாபாடியாடுககவின கொளாமனைகண்டனா
பன்னியபாடலாகவம்மனை பாடலசெயதாற

இ-ள், அவாகளுடைய இயற்கையைக்கண்ட மாணிக்கவாசகர்மங்
கையாகள சொன்னதாகநிலைபெற்ற திருவெம்பாவை சொன்னபின்பு
மங்கையர்க்கு பாடியாகிவன்ற அழகனைக்கொண்ட அமமனையைக்க
ண்டமாணிக்கவாசகர் அவார்கள சொன்னபாடலாகத்திருவம்மானைபா
டினொன்றவாறு. சக

விசவுமண்புடையோரந்தமேதருதலதநீங்கிப்
பரிவுடன்சுகியேகாம்பரநதனிப்பாணையேததிசு
மெரிவருகாமகூட்டிசிறம வணங்கித்தேவா
வாவினைத்திறைஞ்சுந்தெய்வவண்கழுக்குன்றிற்சென்றார்

இ-ள், கலந்த அன்புடையவாகிய மாணிக்கவாசகர்-மேனமைபொ
ருந்திய அந்தத்திருவண்ணாமலையகீங்கி அன்புடனே காஞ்சிமாநக
ரிலவந்து ஏகாமபுரத்திலே கம்பணாண்ணங்கித் தெரிதறகரியதிருக்கா
மக்கோட்டத்தில் காமாட்சியினுடைய சிறியஇரண்டு திருவடிகளையு
மவணங்கித் தேவர்களைவாக்களைகருமித்து வணங்குகின்றதெய்விகழு
ள்ள வளத்தையுடைய திருக்கழுக்குன்றத்துக் கெழுந்தருளினார்மாணி
க்கவாகளுன்றவாறு சஉ

கேட்டித்தழுக்கெழுந்தகொன்றைச்சென்னியின்ருவவுமன்பர்
ருட்டியமுலர்த்தாளபோற்றித் தனைவசின்செய்யமேனி

காட்டினைகலவகாவண்ணமி ஸமுதருன்றிலென்று

பாட்டினைப்பொழிந்துசின்னாபயின்றுபின்பணிந்துபோந்தார்,

இ-ள், கொம்புகளிலே சிதழவாசிக்கின்ற கொன்றைமாலிகைகரித
தசிரசையுடைய கடவுளுக்கு அன்பாகிய மாணிக்கவாசகர் தன்முடி-
யிலே சூட்டியதாமரைமலர்போன்ற பாகத்தைவணங்கிதழுணையான
வனையான்கலவகாதபடி சிவந்தமேனியைக் காட்டினான் கருகருனி
லேயென்று பாட்டினைச்சொல்லிச்சிலவான வந்ததுபயின்பு பணிந்து
போற்றியென்றவாறு, சூட

• அந்தலமுதலாகப் பணடைந்துள்ளதெய்வகாணு
மைததையுநிகரிகாஷ்வராவிரிளபலவநீகரிப
பைக்கவெம்பாமபோட்டாடிநியெலாமபரிசுக்கொரு
சித்தாதென்றிலலைமுன்றுகாவதமென்னுச்சென்றார்

இ-ள், அந்தலமுதலாக மகதிப்பபிரதேசத்திலே யிருந்தள்ளஸ்
தலவகனும், காடுகளும் - கரியவிசாலமாகி மலைகளும், சாலைகளும்
தடாகங்களும், நதிகளும், கடந்துபடத்தையுடையவெயயசாப்பததோ
டுவிளைபாடி நகர்களையெல்லாம்குநிறையாகிய சித்தகரிய கடவுளது
அழகிப்பதிலைமாநகர் மூன்றுசாகவழியென்றுசொல்ல எழுந்தருளி
னாமாணிக்கவாசகன்என்றவாறு சாச

தாமூரன்மடப்பாவையாதோளசையிலாளர்
மாமுகருமிட்டுணடுயிரவாழாகவாதாமூர்
தீமுளகரவான்மேலருள்செய்யாதகாபலரும்
பொழுவழிபோகாதவாழியூவழிபோனார்

இ-ள், பரிசுத்தமாகிய தந்தவரிசைகளையுடைய மங்கையர்களதோ
ளசையி லாட்பதிகின்றவரும்கருநா-இட்டுணடுயிரவாழாகவாகரு
மஅக்கினிமுருங்கின்ற திருக்கரத்தையுடைய கடவுளமேல அன்புசெ
ய்யாதவாகருநா போகப்பட்டநாகவழியிலேபோகாதம ணிக்கவாசகர்
புலியூராகிய சிதம்பரத்தின் வழிபாடப்போயினா-ள்-று, சரு

செல்லுஞ்சுரமிருபாலொளிதிகழ்கொன்றைகணமல்லார்
வெல்லொன்றியவிமையோருலகெனின்றனவென்கும்
புலனுஞ்சிவநாமத்தமிழ்போல்வண்டிசைபாடச்
சொல்லுமபொருள்வல்லாதமகைபோன்றனதேசன்றி

இ-ள், இப்படிசொல்லுகின்ற மாக்கத்தினிரண்டு பக்கத்திலுள்ள
ளியினவாகுகின்ற கொன்றைகழமலர்ந்து வரும்பிரகாசம் பெருந்நி
யதேவாகளுடைய பொன்னுலகம்போல்கின்றன-சிவநாமத்தைகதசு
லுகின்றதமிழ்போல் வண்டிகளிசையைப்பாடஅதற்குப்பொருள்சொ
ல்லவல்லவந்ததுவான்கள அபிஷேகாட்டுகைகள்போல்மலர்திருந்
தகைகருந்தளவென்றவாறு சூச

தெளநுஞ்சிவஞானஞ்சிறிதிலலாசலவேடக
கொளநுஞ்செயலெனவொணமலாசுலபுகவிரெல்லாம
பள்ளமபடாபுனலபோரபுலன்வழியேயபயிலசிறிமோ
ருள்ளநனைபொகருநிதழமைக்கொண்டொளிரகாயா

இ-ள், தெளிந்தறிவினா சிவஞானமசிறிது நிலலாதவாகள கவசிக
ள் ஓடங்கொளநுவுதுபோல முருகருக்களெல்லாம வாசனையிலலாத
ஒளிபாயு நடையமலாசலே மலாநதிருந்தன பள்ளத்திறசெல்லுகின்ற
பாபபோல ஐரபுலனைநீயேசெல்லுகின்ற சிறியோர்களுடையமன
மபோலக்கரிபமலாபோப பூதநிருந்தன கரயாமரங்களெல்லாமென்ற
வாறு, ச.எ

பாயுநிலைம சித்திரளபரிவாநதொறுமசையா
வியினருபுநெழுதேனினிற்றாலசோமலாநாக
மாயநடுபுதகாசகணமகலவானமிளிராமதிய
மேயுபபுவிளம்பொகாரினிடைநின்றனவென்கும

இ-ள், புண்ணைமரங்களிலே குரங்குகளாகளாகுதிததுச சஞ்சரிகுருந்
சோறும அசைந்தூயினகூட்டகட்டுளமுதிறதேன்கூண்டிம் மலா
களுந அகன்ற ஆகாயத்தில் விளங்குகின்றசந்திரனும் காரகைகளும்
போல எவருமிருந்தன சோலையினிடையிலென்றவாறு ச.அ

பக்கங்கிளாகமுகின்றிரளபலசாமனாவீசக
கொக்கின்றளிரகோதமபலகுயிலகர்களமுதக
தொக்கவபொயிவிண்ணுகிபாசொரியுமபலபொற்பூ
வொகருமபதமலாசுகந்தினவொண்ணசணபகச்சோலை

இ-ள், மாணிக்கவாசகருக்குப் புகுந்திறபிரகாசிக்கின்ற க்ருகமரக
கூட்டகள்ள அனேகஞ்சாமரங்களவீச மாந்தரினாகேரதுகின்றஅ
னேகவகுயிலகள் சின்னமுத சிஞ்சுந்தஅனுபுடனே தேவர்கள்சொரி
ன்றபலபொன்மலரைஒகரும்பத ஒளிபொருதிடிலலாசலேசுகந்தின
சணபகச்சோலைகளென்றவாறு. ச.க

நீங்காவளமிவ்வாயுளநீனருகநாதந்
தேவகாரளிமுாலபாகிரிதெக்கின்றிரளவாகுளங்
கோவகாசினிகொகாசெழுமநகாரகெருநகும
பூந்நீங்காவளமுளாபுளியூருன்னகாருண்டா

இ-ள், நீங்காதவனாகவேயுடைய நீண்டமாவும் நரகத்தையுமிறை
நகுவண்டென்சகதிசென்றபாபிரியும்கென்குமமமமமம கோவகுமபலா
வ்மகெந்தாராத செழுமையுள்ள மந்திரமுமஆகிபமரங்களெருநா
கியபூஞ்சோலைநாககூட்டுகிதம பூதத்தைகண்டாடாமாணிக்கவாசக
னென்றவாறு ரு0

சேஷனென்வியும்நிலைப்பணிநிதழ்கோபுரநிலைவுஞ்
சேஷநந்தருகுமபயகிளர்துணைமாளினையுலவு

காணுநகொறுமெழில்செயவதுகண்டஞ்சலிகொண்டே

பூணுந்திருவருளன்பு புசுழந்தருண்மகிழ்காரா

இ-ள், உயாச்சிபொருந்திய மதிவழிமசிறபததொழிலின்விசுந்தகோ
புரவரிசைகளும் சிவந்தருமபகாளபிரகாசிக்கின்ற அனேகஉபபரிகை
களும் பாகஞ்ஞகோறும அழகினைச்செயவதுகண்டு அஞ்சலியஸ்த
ராயபபுசுழ்ச்சிசெயது ழிகிழ்ச்சிக்கொண்டார்திருவருளபூண்ட அன்பரா
கிபமாணிக்கவாசகமொன்றவாறு

ருக

வேதந்தருமொலியுநொழுமவிண்ணோ தமதொலியுந

கீதந்தருமொளியுங்கிளாபுழவநகளிஞ்ஞலியுந

போதந்தருசிவஞானிபுடகலாசமவொலியு

மோதந்தமிழொலியுநகடலொலிசெயதனபுலியூ

இ-ள். பின்னும் அந்நச்சிதமபரகதிலே வேதமோதுகின்றசத்தமு
மவணவதுநேவாகளசகதமும பாடுகின்ற கீதநகளினைசகதமுமபி
ரகாசிக்கின்ற பேரிசைகளினைசகதமும அறிவினைசகருகின்றசிவஞானி
கள் சொல்லுகின்ற ஆகமவாளினைசகதமும ஒதுகின்றதமிழின் சகத
முமகடலபோலச சகதிக்கதனவொன்றவாறு,

ருஉ

நிறையொன்றியபுணியுநினைகெடுநீதிக்களலா

வனையொன்றியபுணியுநினைகெடுநீதிக்களலா

புணையொன்றியபுணியுநினைகெடுநீதிக்களலா

ககாக்கண்டவாமணிமன்றெதிர்க்கண்டாரருள்கொண்டாரா

இ-ள், வரிசைபொருந்திய அழகிய உபபரிகைகளையுடையவெழிய
விதினைக்கண்ட றையுடையோதபொருந்திய உயாநகோபுரவாசல்வழி
யாகப்பருந்துபொருந்திய சொல்லையுடைய சிவஞானத்தை விளக்கு
கின்றசிவாகமவாளினைக்கண்ட மாணிக்கவாசகாசிரசபையை எதி
ரேகண்டு அருளபெற்றா வொன்றவாறு

ருஉ

பொன்னாபொதுநின்றபுணியுநினைகெடுநீதிக்களலா

லன்னாபொதுநின்றபுணியுநினைகெடுநீதிக்களலா

மன்னாபொதுநின்றபுணியுநினைகெடுநீதிக்களலா

சொன்னாபொதுநின்றபுணியுநினைகெடுநீதிக்களலா

இ-ள், பொன்னம்பலத்திலே நின்றநெருக்கதகாமய கடவுளைகத
மமுடைய சிசிலே அநகாளிலேநின்றபுணியுடைய துருவருவ
மாகக்கண்டு நிகரசகததுக்கெல்லாம் அரானேயிருக்கென்பானவ
னேசபராயனேஉனக்கு அடைக்கலமென்று சொல்லிப்பலதரமஅ
ன்புடனேதொழுதுமிகவும் அழுதார் மாணிக்கவாசக மொன்றவாறு,

பின்னேயிருக்கணனியுநினைகெடுநீதிக்களலா

கொன்னேயிருக்கணனியுநினைகெடுநீதிக்களலா

வண்டேர் குழலுமைபங்களை வண்டில்லையுள்ளினே
கண்டேனென்றபாடல்கருத்தாரசுரைத்தாரா

இ-ள், இரண்டுகண்களும் ஆனந்தபாஷ்பமபொழிய நமஸ்காரமப
ண்ணித திருவடிகளை முடியிறதூட்டிக்கொண்டு ஓனபுளமுது அனபு
டனே குறைவில்லாத திருவருள நிறைந்த வண்டிளமொய்க்கின்ற கூ
ந்தலையுடைய உமாதேவிபாகனாகிய கடவுளை வளத்தையுடையதில்லை
மாநகரிலே இப்பொழுதே கண்டேனென்று கலலபாடல் களையகண்ட
பதத்து மனங்கொள்ள உரைத்தாரா மாணிக்கவாசகரென்றவாறு, (ருரு)

குன்றாவருண்மூலநதிசுழருறிய கியசுடரு
மன்றாடிய வெளியூடுமருதகாடிய வெளியு
மொனருகியவனுபூதியி ஹற்றா செயலற்றா
நின்றா சைவிலலா வொருநிலையோவியமா னா

இ-ள், குறைவில்லாத திருபையையுடைய திருமூலம் தானகதிவி
ருக்கும் சிவலிங்கமாகிய சோதியும் பொற்சபையாகிய சித்தாகாசத்திலே
மகிழ்ந்திருந்ததரு செய்கின்ற சோதியும் ஒன்றென்று சொல்லும் அனு
பூதியிலிருந்து ஒருசெயலுமில்லாதவராய அசைவற்ற ஒரு சித்திரம
போலானா மாணிக்கவாசகரென்றவாறு (ருசு)

மைகாசகுழலுமைபங்கினன்வழிபாடுமற்றதே
கைகாலசைவிலகடியின்கண் ணுஞ்சிறிதிமையாச
செய்காரியமெனனே விதுதெருளாமருளென்னு
மெய்காவலாமனுமனறையிடப்போயினியென்றா

இ-ள், அப்போது கருமையை விரிகின்ற கூந்தலையுடைய உமாதே
விபாகராகிய சபாநாயகரை வழிபடுவதுமற்றது கையுங்காலும் அசை
வில்லாமலிருக்கின்றன கண்ணுங்கொஞ்சம் யினும் இமைக்கவில்லை
செய்யுங்காரியமென்னே இது தெரியாத மயக்கமாயிருக்கிற தென்று
மாணிக்கவாசகரை இனி அழகிய சபையை விட்டுப் போமென்றா மெ
யகாவறகாராகளென்றவாறு, (ருள)

வேறு.

பூண்டருள்கொண்ட காவல்புரிபவருரைக்கலகேளாத
தாண்டவரிக முஞானதகன்மையினே றுனமைநாடிக
காண்டருதுறியா திகக்கழிபாத்தொளியின்மூழ்கி
நீண்டதோர்தம்பமாகிவின்றனாரெழுதுபோது

இ-ள், திருபையைக்கொண்ட மெய்காவறகாரர் சொன்னது கேட்டு
த்தாண்டவம்புரிகின்ற அறிவின்றன்மையினை பழமையை நாடிக்
காததக்க துறியாதிகமாகிய மிகுந்தபாத்தினுடைய ஒளியிலே மூழ்கி
ப்பரவசப்பட்டி நீண்ட ஒருஸ்தம்பமாகி நெடுநாழிகைநின்றார் மாணிக்
கவாசகரென்றவாறு (ருஅ)

பேரீமெனப்போகாரொன்று ம்புகல்கிளர் பித்தர்கொண்டா
ராமெனக்காவலாளரஞ்சிவின் நிதர்குமெல்லிச

சாமுடற்குயிவநசெய் துநதன்மைபோற்குவிந்தகஞ்சத்
தேமல கசரமேற்கொண்கிவசிவபோற்றியென்றா

இ-ள், இவர்போ மென்றால் போகார ஒன்றாகவேசார பரித்திற்
கொண்டவராகுமென்று மெய்காலநகராயந் துநின்ற இரதமேபா
க இறங்கதேகத்திதரு உயிவநதடைநத தன்மையைப்போல அஞ்ச
லிசெயத காமலாமலரபோன்றனைகளை மேற்கொண்டு சிவசிவபோற்
றியென்றாமாணிக்கவாசாரென்றவாறு, ருக

முன்னவன்செம்பொன்மன்மைமு நமுறைவலகொண்டங்குக்
தன்விகிரிலலா மூலதகலைவனைவனவதிபுன்ன
ரனையமபினைதன்பா தமன்புட னினைஞ்சியநகப
பொன்னவி கோயின்மேலபா நபலிசசரஞ்செனறுசோந்து

இ-ள் ஆகியாகியகடவுளுடைய பொன்னமபலகைமுன் றகாமல
வனகொண்கி அநகேகனை க விகிரிலலாக திருமூலஸ்கானகடவுளை வ
ணங்கிப்பின்பு உமாகேவி திருவடிகளை அன்புட னினைணங்கி நநதப்
பொன்னொளிபயுடைய கோயிறகுமேற நககநில திருப்பலிசசரந
திலடைநதென்றவாறு, கக

வநதரவமாநகரா தன்மலாடி லுணங்கிநாகிச
சரநதனிவிநகவண்ணநன் பதாரிநாஞ்சிநகிக
திருநதியமதையோர்வாழ்நதிலைமமபலஞ்சுழவிகப
பொருதுழியமிதமரணவாசகமபுலனுறரா

இ-ள், வேண்மய வரங்களைக் க நகநகுநமுநகநுநிய அநகக்கடவு
ளுடைய தாமதாமலரபோன்ற திருவடிகளை வணங்கி அநகநகுநிக
நகாசசரநகநிநாந்து பரமசிவனுடைய பாதங்களை கணங்கி நீங்கித்
திருகதமாயியதில்லை மூலாயிரவாவாழ்ந்திற் சிதம்பரத்தையாசுழந்த
வீதியிறபோசும்போன அமிரகமாகிப திருவாசகஞ் சொல்லகொ
டங்கினுமாணிக்கவாசாரென்றவாறு கக

ஆநிமிகநுலாகநறில்லையாண்டவநனைக்கொண்டென்னும்
பாடலைப்புகனறுகோழிநகநகைப்பதிநகநறி
நாநிமசசிவபுராணமொழிநகநகலகவன்முன்று
நீதிமய்க்கயிமுமன்பாலேநினாநீகிரிக்கா

இ-ள். ஆநிகநுலாகநறில்லையாண்டவநனைக்கொண்டென்னும் நுலாய்
பகதப்பாடிக கோயிற்றிருப்பதிசுழிந கோயின்மூக்கிநுப்பதிசுமு
ம்பாடிக் கோகதிக்கிருவகவன் திருவண்டப்பகுதி போற்றித்திருவக
ல்ஆகிய மூன்றகவர ம அன்பினுவேப்பினுநீதியின் மிக்கவராகிய
மாணிக்கவாசகென்றவாறு கக

கைவனை நனாபச் செம்பொற்றித்திணிகநகநகநுநித
மைவனாசுமுன்மேல்வணமெநுண்டுகைசகிசண்டிபாட

மெய்யிலுந் பவெம்போலிழிகையலபுரட்டிஞாநக
ரிவவகைகிளறுசுண்ணமிடத்தனாமடநதைவலவோ

இ-ள் ஐக்களிலேயிருக்கின்றசங்கவளையலகைச் சத்திகைச் செம்பொ
ன்றாசெய்ககிவகணி னாகத்திகை மாபிரசாரதுபுசிபதரியகூடநதிலேமே
லவணநிகளையகி னுணைபய்ப்பாடக தேகத்திலே வேலையுண
டாக வெவயிய போசெயகின்ற கண்ணு கபலகளைபபரட்டிப பாக
களிலேயிருந்தனா ின்ற மாதாகளெல்லாம் திருப்பொறசுண்ணமிடத்த
தாகளென்றவாறு, கூட

அத்கிருவனையார்பாடலகேட்டவரிசைகதராக
மெய்கதரிழகணன்குமிகுதிருசுசுண்ணமோதி
மைத்திகழகாவினாநிவருசலுநவகேபெயதல்
தத்கமினமுயலவகாதற்கிதுமியாகமமைக்கண்டார

இ-ள் அந்தமாதாநுடைய பாடலகளைகேட்டு அவரகளசொல்லி
யதாக மெயயாகியதரிழைநனமைமிதக திருப்பொறசுண்ணம்பா
டிமேகங்கள் பிரகாசிக்கின்ற சேலையிடத்தே வருமளவில் அககேத
ககளதகளுந் துள்ளி விளையாடுகின்ற பெண்பிள்ளைகளைப்பாசுதார
மாணிக்கவாசகமொன்றவாறு, கூட

கண்டபிளவறிதுகூறுகாட்டுரைநிறிதாமம்மெம
மண்டனையுறாமிரீரொன்றவருநாதததகாக
பெண்டருகிருக்கெளளேணநகிருவுநகிபெழிறமேறேணகம்
பண்டிழ்ந்திருப்பூவல்லிபபாடலகொணாசலசொன்னா

இ-ள், பார்த்தபின்புள்ளபேசுசுகிரிதுயிலலாமலஎமதுகடவளை
யேசொல்லுவாள் நீகொன்று அவரவாளை சொல்லியதாக திருக
கெளளேணநகிருவுநகிபார்திருக்கேறேணகம்பண்கள் விளங்குகி
ன்ற திருப்பூவல்லிதிருப்பொன்னாசல்பாடினா மாணிக்கவாசகமொன்
றவாறு கூடு

ஆவகொருகிறுபிகன்சீரன்னைபைநோக்கிககூறுந
தாங்கிசைமொழியேயாகத்தருமவையினாந்கோதி
ஞாககின்முரலுநதுமபிதன்னையுநததுகாகன்
பூவழல்வழத்தென்கென்றுபுனிதர்கோததும்பிசொன்னா

இ-ள், அங்கே ஒருபெண் சிறக்கனதுதாயைப்பார்க்குசொல்
லுமகாகைய்யெற்றதுசையைபுடைய சொல்லென்னத்தக்க அன்னைபப
த்தப்பாடிப்பக்கங்குளிம்பாடுகின்ற தம்பியையென்றும்பிப பாகதாககட
வுளுடைய திருவமையக்துதிசெய்யென்றுதிருக்கோததுபபி சொன்
னாமாணிக்கவாசகமொன்றவாறு கூட

பொங்கரிவினாபேயலுநதுபாத்திளந்நாசிலகூவி
பிசுகழையெய்கொண்டெய்யதுவகிளியகோக்கிக்
திக்கென்றையோனபாதுகொண்டெய்யத்தொங்கமென்னுந
தங்கி நகத்திழிந்துசொன்னா கணிக்கொருவரிவலா

இ-ள், சோலைபின்மத்தியிலே வாழுகின்ற ருயிலைப்பார்த்து அழகிய இளங்குயிலே இவகேயெமது கூவுளைக்கவியழைப்பன்பாகிய குயிற்பந்தமகிளியைப்பார்த்துசு கந்திரனைத்தரிக்ககடவுளைச்சொல்லென்னும் திருக்கசாகமும்பாடினார் திருக்குடிகரோருவருமில்லாதமண்ணிக்கவாசகரொன்றவாறு, சுஅ

மண்ணிடைக்கத்தெய்வயாண்டவடிவினையன்றிமற்றோ
ரணணலைக்கடவுளின்பார்க்கஞசுதம்கிளையேனென்றும்
பண்ணுநசுநிற்செய்யுளபகர்நகூறபன்னசாலை
• யொண்ணகர்புறம்புசெய்தவகிருத்தனருண்மைமிகார்,

இ-ள், பூமியிலேதமமைபடிமைகொண்ட கூவுளையல்லாமல் வேறொருவகாத தெய்வமென்பதற்கு அஞ்சுகின்றேன்விளையுடையேனென்னுமசிறந்தபண்ணையுடைய அச்சபபத்துப்பாடிப் பின்பு அநநகாபபுறத்திலே ஓறுபாணகசாலைசெய்து அங்கிருந்தா உண்மையிலே மிகக் மாணிக்கவாசக ரொன்றவாறு, சுஅ

பாமபாபபொருளாகநிகர்ப்பைத்தமிழோதிவைபாற
பெருமபிறப்பலவநாதிநாதவாசெய்தியெல்லா
மிருத்தநறொகுதிக்காறுமியமபிகன்மகிழ்ச்சிபெயரி
யருமபுத்திவையுள்ளரிபவருமதிசயித்தார

இ-ள், உலகமானதுகைதாத்தப்பொருளாகிய இரக்கத்திருவாசத்த மிழைச்சொல்லிப் பெரியபிறப்பினின்றாகைவநாததிருவவகாரஞ்செய்தமாணிக்கவாசகருடையசெய்தியனைக்கும் அரியபுகழையுடையதில் லையிலுள்ளவர் யாதாரும்வகைகூட்டந்தோருகு சொல்லி நல்லமகிழ்ச்சிபெற்று அதிசயித்தாரொன்றவாறு, சுஅ

தத்துவமுடிவிலாடிந்தன்னிடவந்தம்முடிகண்டு
நித்தனஞ்சென்றுமனநினிமலனையுண்பாலேததி
பித்திறமையாதிவிலைவெல்லையிலுணைத்திபபாற்
யுத்திவைவாதிவென்றபுகழினையுளாததல்செய்வாந்

இ-ள், மும்பத்தாறுகத்துவத்தின்முடிவிலேசெய்கின்ற சபாநாயகரது திருத்தத்தைத்தமக் குள்ளேகண்டு நித்தம்மகிழ்ச்சி அநக்கடவுளைப்பத்திரினிலேவணங்கி பித்தப்பிக்காரம்மாணிக்கவாசகர் இவ்வைககாததுளல்லையிற்செய்த புண்ணியிலெழுந்தருளாயிருக்கனுபவா லுண்புத்தகாவாதிவெடுத்த கீதநிலைச்சொல்லுவாதுவாறு, சுஅ

திருவம்பலச்சுருக்கம் குற தப்பிபெற்றது.

திருவிருத்தம் - ச. ச. ச. ச.

உ

சிவம்யம்,

புத்தராயா தில்வென்றசருங்கம்.

வேறு,

தாமுநீ தில்வெணியண்ணாள்வாடா வெராமா கவ
 ண்றிநா லாணமையுணமையாயுடிகபடுகுதினா
 சே முருகண தில்லைசொழுதுகின்புபழுதிலா
 வீழ்ச்சு கண்ணாட வெண்ணியசுருண்ணினா
 இன், காழ்ச்சுநீடிய சடாபாசகையுடைய பரமசிவனுடைய இர
 ணம்பா நங்குளையுடையதா ஒருபெரியானவா சமுத்திகளுகுழந்த பூமி
 னி லுள்ளவள்ளுகை ஆயதககத துசசையுள்ளமனமுடையவா சசோழ
 காட-டைசகணமி தில்லைமாசுரை வானகிப பின்பு குறநயிலலாதாழ
 தேசகதைப் பாரக் வேணுதி மென்றுநினைந்து அககேபோயினா
 னறவாறு.

க

நண்ணாதிமா நவனலகொளிழகாடா
 மண்ணாணிநுதலூரடைகதுசேரிடநகொறு
 மொண்ணிலா தகாலமவாழிதில்லைநனறமென ரக
 ருண்ணிலா வுமன்பினாறுதா கடுவேதொடங்கினா
 இன், அபபாடிபேயோனதபசியானவர் முகாமைபெற்ற நன்மை
 க்கொண்டாழகாட்டாசன இருகடியுணாசசேசாநது மிருகத் உள்ளன்பி
 னாலேசுணிக்குமிடநகொருது சிதம்பரம அளவிலலசககாலம் வாழக
 வென்றுசொலலத்தொடங்கினா சென்றவாறு.

உ

சென்றுசேரிடநகேசுறுதிசிறா தசெம்பொன்னாபல
 மென்றுகூறிவைத்தேளிலீழகாடும்முன்புபோய்
 நன்றிலா தமூராதீதீயதீதிறைஞ்சிநன்னகே
 நொன்றியாமுறைத்துமென்வாதிவ்வாறுகூறினார்
 இன், காண்போய் சேருமிடநகேசுறுதிசிறக்கப்பெற்ற பொன்ன
 பலமவாழகவென்று சொல்லியிருக்குளில்அக்கேயிருக்குமகண்மை
 நிலைநா தமூராதீதீயதீதிறைஞ்சிநன்னகேசுறுதிசிறக்கப்பெற்ற
 புடன்வணங்கிதாசோன் ஒன்றுசேளநாம்பசொலலுகிறோமென்று மகி
 ன்சிபுடன்இருக்கப்படி சென்னா கவென்றவாறு.

க

ஒருநகமிலிருக்கினமெருகனின்னகக்குளா
 வாகலன்களககுமாலைகளுமுன்புபிணதயமே
 ந்நிறைமபிருக்கினுநிலைவசெய்யெனமன்மெனா
 விசாநகிளர்குணாதுமென்றுசெல்லிமுல்வனாங்கினார்
 ன்நிறைமபிருக்கினுநிலைவசெய்யெனமன்மெனா
 ன்நிறைமபிருக்கினுநிலைவசெய்யெனமன்மெனா

புத்தரைவாதிஸ்ஸென்றாருக்கம்.

தமிழ்

யு பெர்ன்ஸ்ப்பலமென்னுஞ் சொல்லைச் சொல்லுகிறார்களென்று முன
வேவணங்கிணாக்கொன்றவாறு

தேவது,

இவ்விதமாகப் பனைக்கெண்ணி ரெண்சிபைச் சார்ந்து வருகிற சென்னை புடைய ரயில்களுக்கேயுடைய தரமான நிர்வாக முறையைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்றென்பதற்குத் தீர்மானமாக ஒரு சபைப் பெற்றுக் கொடுத்திருக்கிறது. எனக்குள் ஹைகரூ, தரூடன் தரூஸ் முதலாகவே மாற்றம் வரவேண்டும்.

இ-ன். அவ்வரசனானவனின் துறையோ அல்லவோ கெட்டு வாய்நிறைந்துவருவது அவதூறுதே யாய அன்புடையவனோ உமையாயரசன் மைக்கிறான் அவருடைய மனத்தார் அகத்தார் அல்லவெனவொரு நாள்கேறு நன்மைபுரக்கிமைபுமில்லாத பிச்சைபெய்தது உடையதல்லாமல் ஒரு மனினையாதவர்க்கிடத்தாம அரசனுக்குக்காரியமுண்டோவென்றா-ள்

ஊர்திமயவென மனைவி ஹைமதிரோனது சந்ருடில்லெனினும
பாரிதபலிலவா நூழி புரதகல்பமாநீருபாகாதலினால
வேரிதகமழுகாசொம்மரசனறன்பாவலமுதலேண்குமெனச்
சிற்றறிதிறலேறு சந்ருடன செனாருனெனுது உத்திரையிலான்

இ-ன், ஊரிலே சென்றியதி துண்டாடும் சாரியாவுண்டு விலையை
 ஏலம் பூயியிலேயிருக்கின்றவர்களுடைய உயிரைப்பறிக்கலு அரசா
 களுக்குப்பாடமாகும் ஆச்சினங்கொடுக்கின்ற வேர மச்சயத மலை
 புடைய எக்களரசனரிடத்திலே வரலு வேணமென்றுகொல்ல நல்ல
 தென்றுசிரப்புவிளங்கிய வேலையுடையது சருடேனோ போனாதிருக்க
 ன்ற மிலலா தபசியானவரென்றவாறு.

முதலாபிதகமுன் துணர் கதுசெயி ளாண் கொழிந் தமுதுசில
மை மத்துப் பணை தீபாமிதே யபாலை தகட்குமிர பவுடையோன்
கந்தகெடுதென மூதெய்யென காரடிகெடுதென றிருபய்யுடை
சகதஞ்சிறந்தியயிற் றுபுணர் குந்தான் றுணை புடையோன்

இன், ஆதிராடியேதான் மூன் றுமறித்தகானகுதறமும நீகடு
 கீலமைர் னுந் தநீததுக்காமா தியா மும் பஞ்சேகதிரியன்களும் அடக்க
 பபட்டியல்பையுடையனப பஞ்சகந்தமுக்கெடுத்த முகதிடுன்
 றகாட்டிவற பைந்தாசாரியன் தன்னு ணே யிருக்கசேனைதளப
 னை-சூழ அழ குசிறத்தபுய்திதைபுண்டிய புத்தகாசனமிருத்தவென்ற
 ஆர்று, வ

[illegible]

புத்தன் கோயிலென்று சொல்லுமபடி வைபவோமென்றான் புத்தரு
ருவானவனென்றதாறு, யெ

இந்தக்கருமத்தினமூன்றிலயானேமுடிபபினெவழுகுந
சந்தச்சிவிகைமேற்கொண் டதன்றானவண்குதுவாணஞ்சூழ
தத்தக்கிளறுநதிராககட ளுநகாடுமகனரேநிப
புத்திததுயரவகொண்டொலை சென்றான் புத்தன் புல்லூரில்,

இ-ள், இந்தக்காரியத்தை மூன்றுதினத்தின யானேமுடிபபென்
று அழகியசிவிகையின் மீதுசேற்றக்கொண்டுதன் னுடையபாதத்தைவை
ணவருகின்ற பௌத்தக்கூட்டங்களமுழையுமாபிரகாரிகளினர அலைபா
யுடையகடலும காடும காடும நீங்கிபுத்ததியிலேயிசனைவகொண்டு
க்கிரத்திலே புத்தருருவானவனை சித்தப்பாதத்துருப போயினென்ற
வாறு, யெ

வேறு,

மன்னனுநதனதுசௌவமகட்குளமுகைகரீங்கப்
பொன்னினமபலத்திலேகவென்பதுபொருநதவன்னித்
தன்னெயிந்தானேசூழதருளிப்பெந்நஞ்சிவிகையேறிச
சென்னிநனனுமீசோநதுதிலைலையெனலேபுநசான்

இ-ள், புத்தராணுகன்னுடைய செல்லமபோன்றபுத்திரிகுமுன்
னமேயுண்டான ஊமைத்தகனமைகீங்கச சித்தப்பாதத்துருபபோக வே
ண்டிமென்பதைறினைக்கூட கன்னனுடைய மச்சனைகளுமு ஒப்பற்றபெரி
யசிவிகையிலேறிக்கொண்டு சோழாட்டிலுந்நது திலைமக்கரசராக
குப்பவநதானென்றவாறு, யெ

இவகிவன்செல்லுமுன்னையகிபபுகசனாகி
செவ்வான்றிலலைபெலகைச்சிவிகையேறிநிநதுசென்று
பொருகுதண்புனலசோ சென்னிப்புலிச்சரவான்பொறகோயிற்
றவகுசெக்கனகசாலநதயவகுமண்டபத்திலானான்

இ-ள், இந்தப்புத்தகராஜன்வருநரு முன்னேவந்த புத்தருருவான
வன் அக்கினியைத்தரித்த சிவநதனாகையுடைய புரமசிவனுடையதில
லைமக்கரத்து எல்லையின்றமுன்னே சிவிலைக்களப்பிட்டிறவகி மிருகரு
ளிரச்சிபொருந்திய தக்கையைக்கரித்த கிரசையுடைய புரமசிவனு
ஆலபத்திலே பொன்னினதுசெய்கமண்டபத்திலுந்நதுசேர்ந்தானெ
வாறு, யெ

ஆக்கினி நப்பச்சென்றவர்களுமின்றஞ்சியேத்தி
யோங்கிபுமுகிச்சிவியேத்திந்நதுபுக்காரி
தாங்கியசுமணகோயிலினிவ்வுணமுஞ்செய்வா
நித்திலாவாவதெய்வகாரிமொருகுக்கார்தார்

இ-ள், இவ்விருவருக்கூட புத்தருருவான புத்தருக்கூட
செய்யுடையகாரிபுத்தருருவான புத்தருக்கூட

மகத சை - பைபுன் - ரு பரமசிவன துகோ ரிலே பணிகளைச் செய்ப
வர்கள் இவர்களுடைய கைகளை மீளல்சுருத னுன்றாய்சோதநாக்களென்
றவாறு. மக

வேறு,

தகதமனகொந்தகநுன்னெனவெருணடே
சிதசமயானெய்துமவன்களில் மொழிகளாகுரு
வகதது நறதிலேகெருலையையகமே
புத்தமுடசருமொருமெனவுதாதகார

இஃன, அப்படியே சைபுதவாசன கைகளையான மனகொந்து அகநி
விரையப்போறகோடுகது ஆவா களாயாகவெ களஞ்முபடி சிலவாத
தைகனைப்பேகிக கடவுளிருக்கின்ற திலேமாதாகாரிலெலையைவிட்டு
புத்தகனை சித்திதகிலேமப்போ இறுபாணபொருகமரடடோ
மென்றுசொன்னுக்கொளவாறு. உம

சார ளவாழ் ளருபா தாகாபு மககொண்டே
நீ பரவருசவ லேகெருமெனமொழிகடே
சொமருவுபுத்த ளுமொய்கொளவிப்போ
தோமொருவாபரலகேருவதினென்றான்

இ-ஈ. மெறநி விலையபணிக சோழநாசனமுன் ளனஉயர்கதா
கதமபேசி நிகளபோறமப்பட்ட ளாவமார்க்கமகிலேன்மென்று சொ
லலிச சிறப்புப்பொருகிய புச்சுனை உயாகசெயவமென்று அழகு
பொருக ளுப்போதுசொலவதல்லாமற போவதிலையென்றானென்
றவாறு. உக

புகதனவனிவவுதாபுரமெனெவர்கு
மிகதிருமுரைகருவமெனகக - ககன்றே
மெய்தகவாளுவேதமுடசிலாபரிகவததோர்
தகதமனைதோறுமிதசாற்றினாகளனடேனா

இஃன, புத்தகுருவானவன் இந்தவாதவையைச் சொன்பின்புயாவ
ரக்கும் இதைச்சொலவவேமென்று சேகிரததிலேஉண்மையாகியத
பேர்களைகருக்கும் திலேமொவாரிலாகருக்குப்படுகிவததாகருக்கு
மஅவ்வாகள விடுகளகோறுமபொயச சொன்னுக்கென்றவாறு. ()

புண்ணுழையுமவேனிகாபுரன்றமொழிகேளா
வண்ண ளுரைகோயிலிடையாவருமடைந்தே
வண்ணமணிமண்டபமகெய்திவருபுக
வெண்ணமதுகேட்டுவருவனக்கடி துகென்றார்

இ-ஈ புண்ணி லேலேவந்துழைக்க திப்போல இவர்களெல்லாருசொ
ன்ன சொலலைத்தேட்டிச் சாதுகாவுகருமுகுத்தருநிசிருக்கின்ற)கோயிலி
லே ளலலாருமபொய் அழகியுத்தின்மபதித்தமண்டபுகதிலிருக்கின்